

2025/1

8.1.2025

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2025/1

av den 27 november 2024

om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Om försäkringsföretag hamnar i kris kan detta ge betydande återverkningar på ekonomin och den sociala välfärden i medlemsstaterna om en sådan kris skulle leda till ett avbrott i skyddet för försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande parter. Med tanke på återförsäkringsföretagens roll i ekonomin, deras grad av sammankoppling med direktförsäkringsföretag och med finansmarknader i vidare bemärkelse samt den relativt koncentrerade återförsäkringsmarknaden krävs det en lämplig ram för att hantera kriser eller fallissemang i sådana företag på ett ordnat sätt. Därför bör åtgärder vidtas för återhämtning och resolution av både direktförsäkrings- och återförsäkringsföretag, med beaktande av deras respektive särdrag.
- (2) Under den globala finanskrisen 2008 blev det tydligt hur sårbar och sammanflätad finanssektorn är. Orsakerna till kriser och fallissemang visade sig bland annat vara kopplade till utvecklingen på finansmarknaderna och till hur försäkrings- eller återförsäkringsverksamheten är beskaffad i sig. I detta avseende anges ofta teckningsrisker, det vill säga för låga avsättningar för fordringar, felaktig prissättning, det vill säga underskattade premier, bristande förvaltning av tillgångar och skulder, samt investeringsförluster som de största problemområdena för försäkrings- och återförsäkringsföretag. Skattebetalarnas pengar har använts för att återställa flera försäkringsföretags försämrade finansiella situation. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG ⁽³⁾ syftade till att stärka det finansiella systemet i unionen och försäkrings- och återförsäkringsföretagens motståndskraft, men risken för fallissemang hos sådana företag undanröjdes inte helt. Hög volatilitet på marknaden och låga räntenivåer under lång tid kan vara särskilt problematiska för försäkrings- och återförsäkringsföretagens lönsamhet och solvens. Dessa företags känslighet för marknadernas och ekonomins utveckling gör därför att det krävs särskild försiktighet och en lämplig ram för att hantera potentiella försämringar av deras finansiella ställning, även i förebyggande syfte. I samband med att vissa företag, särskilt med verksamhet i flera länder, på senare tid har fallerat eller varit nära att falla, har det blivit tydligt att det finns svagheter i det nuvarande regelverket som måste åtgärdas för att på ett lämpligt sätt organisera ett ordnat utträde från marknaden för försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- (3) Verksamheter, tjänster eller transaktioner som utförs av försäkrings- eller återförsäkringsföretag och som inte enkelt kan ersättas inom rimlig tid eller till en rimlig kostnad för försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande parter måste betraktas som kritiska funktioner som måste upprätthållas. Sådana verksamheter, tjänster eller transaktioner kan vara kritiska på unionsnivå eller på nationell eller regional nivå. Ett bibehållet försäkrings- eller återförsäkringsskydd är ofta att föredra framför avveckling av ett fallerande företag, eftersom en sådan kontinuitet

⁽¹⁾ EUT C 275, 18.7.2022, s. 45.

⁽²⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 23 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 5 november 2024.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

ger det mest fördelaktiga utfallet för försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande parter. Det är därför av avgörande betydelse att det finns lämpliga verktyg för att förebygga fallissemang och, om fallissemang ändå skulle inträffa, för att minimera de negativa återverkningarna genom att säkerställa att de kritiska funktionerna kan upprätthållas.

- (4) Att säkerställa effektiv resolution av fallerande försäkrings- och återförsäkringsföretag inom unionen är en väsentlig del i fullbordandet av den inre marknaden. Om dessa företag fallerar har det inte bara direkta konsekvenser för försäkringstagarna och eventuellt realekonomin och den finansiella stabiliteten på de marknader där företagen är verksamma, utan även för förtroendet för den inre marknaden för försäkringar. Fullbordandet av den inre marknaden för finansiella tjänster har förstärkt växelverkan mellan de olika nationella finansiella systemen. Försäkrings- och återförsäkringsföretag är verksamma på finansmarknaderna för att förvalta sin investeringsportfölj och hantera de risker som är förknippade med deras verksamhet. Om medlemsstaterna är oförmögna att hantera ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags fallissemang genom en förutsägbar och harmoniserad resolutionsprocess som förhindrar mer omfattande systemskador, kan detta därför vara till skada för stabiliteten på finansmarknaderna och följaktligen även den inre marknaden för finansiella tjänster.
- (5) Den globala finanskrisen 2008 belyste behovet av att utveckla en lämplig återhämtnings- och resolutionsram för försäkrings- och återförsäkringsföretag. På internationell nivå offentliggjorde rådet för finansiell stabilitet i oktober 2011, med en uppdatering i oktober 2014, dokumentet Utmärkande drag för effektiva resolutionsordningar för finansiella institut (*Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, inte översatt till svenska) med överväganden om resolution av försäkringsföretag som skulle kunna vara systemviktiga eller av kritisk betydelse om de fallerar. I juni 2016 offentliggjorde rådet för finansiell stabilitet kompletterande vägledning om utarbetande av effektiva resolutionsstrategier och resolutionsplaner för systemviktiga försäkringsbolag. Parallellt med detta antog internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter i november 2019 grundläggande principer för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag (*Insurance Core Principles*, inte översatt till svenska), en gemensam ram för internationellt verksamma försäkringsgrupper (*Common Framework for Internationally Active Insurance Groups*, inte översatt till svenska) med standarder för planering för förebyggande återhämtning, och åtgärder som myndigheter förväntas vidta gentemot ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som står inför marknadsutträde och resolution. Denna utveckling bör beaktas vid inrättandet av en ram för återhämtning och resolution av fallerande försäkrings- och återförsäkringsföretag.
- (6) Många försäkrings- och återförsäkringsföretag bedriver verksamhet över nationsgränserna. Om det saknas samordning och samarbete mellan offentliga myndigheter för att förbereda och hantera kriser eller fallissemang i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver verksamhet över gränserna skulle medlemsstaternas förtroende för varandra försvagas, utfallet för försäkringstagare, förmånstagare och skadelidande parter bli mindre fördelaktigt, och trovärdigheten för den inre marknaden för försäkringar försämrats.
- (7) Det finns för närvarande inga harmoniserade förfaranden på unionsnivå för att på ett samordnat sätt utveckla försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Tvärtom kan man i medlemsstaterna konstatera betydande materiella och formella skillnader mellan lagar och andra författningar som gäller för försäkrings- och återförsäkringsföretags fallissemang. Dessutom är normala insolvensförfaranden för företag kanske inte alltid lämpliga för försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eftersom de kanske inte alltid säkerställer ett adekvat upprätthållande av de kritiska funktionerna i förhållande till försäkringstagare, förmånstagare och skadelidande parter, realekonomin eller den finansiella stabiliteten som helhet.
- (8) Det är nödvändigt att säkerställa att de kritiska funktionerna upprätthålls hos fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag som sannolikt kommer att falla, och samtidigt säkerställa att minimera effekterna av ett sådant företags fallissemang på ekonomin eller det finansiella systemet. Det är därför nödvändigt att fastställa en ram som ger myndigheterna en trovärdig uppsättning verktyg så att de tillräckligt tidigt och snabbt kan ingripa i samband med att försäkrings- eller återförsäkringsföretag fallerar eller sannolikt kommer att falla. Ramen bör säkerställa att aktieägare bär förluster först, och att borgenärer bär förluster efter aktieägare, under förutsättning att ingen borgenär åsamkas större förluster än vad som skulle ha varit fallet om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget hade utvecklats enligt normala insolvensförfaranden i enlighet med principen om att ingen borgenär ska få sämre villkor än vid normala insolvensförfaranden (principen *inte sämre villkor för borgenär*). För att säkerställa att den behandling som drabbade aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer skulle ha fått om företaget i resolution hade varit föremål för ett normalt insolvensförfarande återspeglas på ett korrekt sätt, bör hänsyn tas till alla relevanta händelser som skulle utlösas antingen av ett normalt insolvensförfarande eller innan ett sådant inleds liksom till alla relevanta händelser som hänger samman med inledandet av ett sådant förfarande, inbegripet de som är kopplade till skyddet av skadelidande

enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG⁽⁴⁾ med avseende på skador till följd av olyckor i händelse av ett försäkringsföretags insolvens.

- (9) På grundval av direktiv 2009/138/EG bör den ram som inrättas göra det möjligt för myndigheterna att säkerställa att försäkringsskyddet för försäkringstagare, förmånstagare och skadelidande parter upprätthålls, i tillämpliga fall överföra försäkrings- eller återförsäkringsföretagets bärkraftiga verksamheter och portföljer, samt fördela förluster på ett rättvist och förutsägbart sätt. Dessa mål bör bidra till att undvika att försäkringstagare, förmånstagare och skadelidande parter drabbas av onödiga förluster eller försätts i sociala svårigheter, att dämpa de negativa effekterna på realekonomin, och att minimera de negativa effekterna för finansmarknaderna och även kostnaderna för skattebetalarna.
- (10) Översynen av direktiv 2009/138/EG, särskilt införandet av mer riskkänsliga kapitalkrav, stärkt tillsyn, förbättrad likviditetsövervakning och bättre verktyg för makrotillsynspolitik, bör ytterligare minska sannolikheten för fallissemang hos försäkrings- eller återförsäkringsföretag och öka dessa företags motståndskraft mot ekonomisk stress som kan bero både på systemstörningar eller händelser som är specifika för det enskilda företaget. Även om det finns en sund och robust tillsynsram kan krissituationer inte helt uteslutas. Medlemsstaterna bör därför vara förberedda och föfoga över lämpliga återhämtnings- och resolutionsverktyg för att hantera situationer med både systemkriser och enskilda företag som fallerar. Sådana verktyg bör innefatta mekanismer som gör det möjligt för myndigheterna att effektivt hantera företag som fallerar eller sannolikt kommer att falla. När sådana verktyg och befogenheter används bör de omständigheter under vilka fallissemang uppstår beaktas.
- (11) Vissa medlemsstater har redan infört krav på planering för förebyggande återhämtning och mekanismer för resolution av fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Avsaknaden av gemensamma villkor, befogenheter och förfaranden för återhämtning och resolution av försäkrings- eller återförsäkringsföretag i hela unionen kan emellertid utgöra ett hinder för en väl fungerande inre marknad och för samarbete mellan nationella myndigheter vid hantering av gränsöverskridande grupper som fallerar eller hamnar i kris. Detta är särskilt fallet när olika system medför att nationella myndigheter inte har samma kontrollmöjligheter eller samma befogenheter att försätta försäkrings- eller återförsäkringsföretag i resolution. Sådana skillnader i återhämtnings- och resolutionsordningar kan medföra ojämlika konkurrensvillkor och potentiellt leda till snedvridning av konkurrensen mellan företag. Detta hinder bör undanröjas och regler bör antas för att säkerställa att den inre marknaden inte påverkas negativt. I detta syfte bör bestämmelser om förebyggande återhämtning och resolution av försäkrings- eller återförsäkringsföretag bli föremål för gemensamma harmoniserade minimiregler. För att säkerställa överensstämmelse med befintlig unionslagstiftning om försäkringstjänster bör ordningen för förebyggande återhämtning och resolution tillämpas på försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av tillsynskraven i direktiv 2009/138/EG.
- (12) Om en enhet som är anknuten till en grupp fallerar kan det snabbt påverka hela gruppens solvens och verksamhet. Det är därför nödvändigt att det finns krav på planering för förebyggande gruppåterhämtning och gruppresolution. Myndigheterna bör dessutom föfoga över effektiva verktyg för att vidta korrigerande åtgärder mot dessa enheter, som tar hänsyn till alla gruppenheters finansiella styrka, för att åtgärda hinder för möjligheten till resolution när det gäller grupper och för att ta fram ett enhetligt resolutionsarrangemang för gruppen som helhet, särskilt i samband med gränsöverskridande verksamhet. De krav som gäller planering för förebyggande återhämtning och resolution och möjligheterna till resolution samt resolutionsordningen bör därför också tillämpas på moderföretag, holdingbolag och andra gruppenheter, inbegripet filialer till försäkrings- och återförsäkringsföretag som är etablerade utanför unionen.
- (13) För att säkerställa att återhämtnings- och resolutionsplanering och faktisk resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i finansiella konglomerat eller av försäkringsgrupper som själva är finansiella konglomerat eller ingår i finansiella konglomerat kan ske smidigt, och i syfte att minska den administrativa bördan, bör skyldigheter att utbyta information mellan resolutions- och tillsynsmyndigheter för försäkringsföretag respektive

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EUT L 263, 7.10.2009, s. 11).

banker fastställas, och bankresolutionsmyndigheten bör beviljas observatörsstatus i försäkringstillsynskollegiet för en försäkringsgrupp som är, eller ingår i, ett finansiellt konglomerat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG⁽⁹⁾, och vice versa.

- (14) Genom de nya regler som införs genom detta direktiv kommer både resolutionsmyndigheter för försäkrings- och återförsäkringsföretag och resolutionsmyndigheter för banker att ha sin egen ram för resolution som är anpassad till försäkrings- och återförsäkringssektorernas respektive banksektorns särdrag. Tidsramen för resolution i ett försäkrings- och återförsäkringssammanhang skiljer sig från resolution i ett banksammanhang. För att förhindra en bankrusning är det vanligtvis nödvändigt att Gemensamma resolutionsnämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna för banker agerar snabbt. Resolutionsmyndigheter för försäkrings- och återförsäkringsföretag har däremot ofta fördelen att ha mer tid på sig att hitta de lämpliga lösningar som är mest fördelaktiga för försäkringstagarna. Det är mindre sannolikt att en händelse som liknar en bankrusning inträffar inom försäkrings- och återförsäkringssektorn, och konsekvenserna av en sådan händelse skulle vara annorlunda än inom banksektorn.
- (15) Båda de sektorsspecifika rättsliga ramarna har skapat oberoende beslutsbefogenheter för respektive myndigheter. Resolutionsmyndigheterna för försäkrings- och återförsäkringsföretag respektive banker bör därför agera på lika villkor. Vid utförandet av resolutionsuppgifterna är det av yttersta vikt att resolutionsmyndigheterna för försäkrings- och återförsäkringsföretag respektive banker informerar varandra och samarbetar lojalt. De krav på informationsutbyte som föreskrivs i detta direktiv bör underlätta detta samarbete. Resolutionsmyndigheterna för försäkrings- och återförsäkringsföretag respektive banker, liksom tillsynsmyndigheterna för försäkrings- och återförsäkringsföretag respektive banker bör därför utan dröjsmål utbyta information som anses nödvändig för att de ska kunna utföra sina respektive uppgifter.
- (16) För att säkerställa att resolutionsmyndigheterna hålls informerade och rådfrågas tillräckligt tidigt i processen och på ett strukturerat sätt som gör det möjligt för dem att utöva sitt mandat på ett välgrundat och konsekvent sätt, bör resolutionsmyndigheter för försäkrings- och återförsäkringsföretag respektive banker bjudas in som observatörer till varandras resolutionskollegier. Detta är särskilt viktigt i samband med planering för förebyggande återhämtning och resolution samt för bedömningen av huruvida villkoren för resolution är uppfyllda och slutligen när resolutionsåtgärder vidtas avseende en eller flera enheter som ingår i finansiella konglomerat. För att bygga vidare på de erfarenheter som gjorts bör kommissionen se över de relevanta bestämmelserna i detta direktiv senast fem år efter dess ikraftträdande.
- (17) Det är nödvändigt att säkerställa att ramen för återhämtning och resolution är ändamålsenlig och effektiv, samtidigt som man undviker onödiga administrativa bördor och kostnader för företag och myndigheter. Införandet av en sådan ram för återhämtning och resolution bör därför stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos det berörda företaget och dess verksamhet och tjänster. Dessutom bör skillnaderna mellan återhämtning å ena sidan och resolution å andra sidan beaktas. När det gäller räckvidden för kraven på återhämtnings- och resolutionsplanering bör myndigheterna, på grundval av uppsättningar av riskbaserade kriterier, fastställa vilka företag som omfattas av de fullfjädrade eller förenklade planeringskraven. För att stärka förtroendet för den inre marknaden för försäkring och återförsäkring och för att främja lika konkurrensvillkor bör man uppnå en miniminivå av beredskap genom att fastställa en lägsta marknadstäckningsgrad för marknaden för livförsäkring och livåterförsäkring samt för marknaden för skadeförsäkring och skadeåterförsäkring. När det gäller räckvidden för kraven på resolutionsplanering bör myndigheterna fastställa för vilka företag det är mer sannolikt i förhållande till andra företag inom deras ansvarsområde att resolutionsåtgärder skulle vara av allmänintresse i händelse av fallissemang eller vilka företag som fullgör kritiska funktioner.
- (18) Av samma skäl bör myndigheterna, när så är lämpligt, tillämpa annorlunda eller lägre krav avseende planering för förebyggande återhämtning och resolution och informationsinlämning för enskilda specifika företag, och kräva uppdateringar mindre ofta. När myndigheterna tillämpar sådana förenklade skyldigheter bör de beakta art, storlek, komplexitet och utbytbarhet i ett företags verksamhet, dess aktieägarstruktur och juridiska form, dess riskprofil och dess grad av sammankoppling med andra reglerade företag eller med det finansiella systemet i allmänhet. Myndigheterna bör också beakta om fallissemang och därpå följande avveckling av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget enligt normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få en betydande negativ inverkan på

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

försäkringstagare, finansmarknader, andra företag eller ekonomin i stort. Myndigheterna bör årligen rapportera till Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽⁶⁾, om tillämpningen av sådana förenklade skyldigheter.

- (19) För en ordnad resolutionsprocess och för att undvika intressekonflikter bör medlemsstaterna utse offentliga administrativa myndigheter eller myndigheter med offentliga administrativa befogenheter att utföra de funktioner och uppgifter som är kopplade till ramen för återhämtning och resolution. Medlemsstaterna bör säkerställa att resolutionsmyndigheterna får adekvata resurser. Om en medlemsstat utser en resolutionsmyndighet som även har andra funktioner bör lämpliga strukturella arrangemang inrättas för att skilja dessa funktioner från de funktioner som är kopplade till resolution, och för att säkerställa operativt oberoende. En sådan åtskillnad bör inte hindra att resolutionsfunktionen får tillgång till all information den behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt återhämtnings- och resolutionsramen, eller för att samarbeta med olika myndigheter som deltar i tillämpningen av återhämtnings- och resolutionsramen.
- (20) Med tanke på vilka konsekvenser ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags fallissemang kan få för försäkringstagare och en medlemsstats finansiella system och ekonomi, och med tanke på att offentliga medel kan krävas för att hantera ett sådant fallissemang, bör finansministerierna eller andra relevanta ministerier i medlemsstaterna redan på ett tidigt stadium involveras i krishantering och resolution.
- (21) Det är viktigt att grupper, eller i tillämpliga fall enskilda företag, utarbetar och regelbundet uppdaterar planer för förebyggande återhämtning som beskriver åtgärder som ska vidtas av dessa grupper eller företag för att återställa deras finansiella ställning efter en betydande försämring av denna ställning som medför en risk för deras ekonomiska bärkraft. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör därför ta fram en uppsättning kvantitativa och kvalitativa indikatorer som avgör när de korrigerande åtgärder som finns med i dessa planer för förebyggande återhämtning ska aktiveras. Sådana indikatorer bör hjälpa försäkrings- och återförsäkringsföretag att vidta korrigerande åtgärder i sina försäkringstagares bästa intresse i linje med företagets riskhanteringssystem och bör inte innehålla nya tillsynskrav. Detta direktiv bör därför varken hindra företag från att i sina planer för förebyggande återhämtning inkludera eller kräva att företag i sina planer för förebyggande återhämtning inkluderar punkter om försämring av kapital situationen som skulle föregå bristande efterlevnad av solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 4 i direktiv 2009/138/EG. Planer för förebyggande återhämtning som omfattar alla väsentliga juridiska enheter inom gruppen bör vara detaljerade och bygga på realistiska antaganden som är tillämpliga i en rad robusta och allvarliga scenarier. Dessa planer för förebyggande återhämtning bör vara en integrerad del av ett företags styrningssystem. Befintliga verktyg kan beaktas vid utarbetandet av sådana planer för förebyggande återhämtning, inbegripet företagets egna risk- och solvensbedömningar, beredskapsplaner eller planer för hantering av likviditetsrisker. Kravet på att utarbeta en plan för förebyggande återhämtning bör dock tillämpas på ett proportionerligt sätt och det bör inte påverka utarbetandet och inlämnandet av en realistisk återhämtningsplan i enlighet med artikel 138.2 i direktiv 2009/138/EG. I relevanta fall kan komponenterna i planen för förebyggande återhämtning ligga till grund för den återhämtningsplan som krävs enligt artikel 138.2 i direktiv 2009/138/EG.
- (22) Det är nödvändigt att säkerställa en tillräcklig beredskap för krissituationer. Moderföretag som har det yttersta ägarintresset eller enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretag bör därför vara skyldiga att lämna in sina planer för förebyggande återhämtning till tillsynsmyndigheterna för en fullständig bedömning, bland annat av huruvida dessa planer är heltäckande och om de rimligen kan återställa ett företags eller en grupp bärkraft, även under perioder av allvarlig finansiell stress. Om ett företag lägger fram en plan för förebyggande återhämtning som inte är adekvat bör tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att kräva att företaget vidtar nödvändiga åtgärder för att avhjälpa planens väsentliga brister.
- (23) Resolutionsplanering är ett väsentligt led i en effektiv resolutionsprocess. Resolutionsmyndigheterna bör därför förfoga över all nödvändig information för att identifiera kritiska funktioner och säkerställa att de upprätthålls. Eftersom försäkrings- och återförsäkringsföretag har en unik kunskap om den egna verksamheten och de problem som kan uppstå i samband med den, bör resolutionsmyndigheterna ta fram resolutionsplanerna bland annat på grundval av den information som tillhandahålls av de berörda företagen. För att undvika onödiga administrativa bördor bör resolutionsmyndigheterna i första hand samla in nödvändig information från tillsynsmyndigheterna.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

- (24) Små och icke-komplexa företag bör inte behöva utarbeta separata planer för förebyggande återhämtning och inte heller omfattas av krav på resolutionsplanering, utom när ett sådant företag utgör en särskild risk på nationell eller regional nivå.
- (25) För att föregripa eventuell interaktion mellan korrigerande åtgärder och resolutionsåtgärder, och för att förbättra krisberedskapen och möjligheterna till resolution av grupper, bör all gruppomfattande behandling för planering av förebyggande återhämtning och resolution tillämpas på alla gruppenheter som är föremål för grupp tillsyn. Planerna för förebyggande återhämtning och resolution bör ta hänsyn till den berörda gruppens finansiella, tekniska och operativa struktur och dess grad av inbördes sammankoppling.
- (26) Planer för förebyggande gruppåterhämtning och gruppresolution bör utarbetas för gruppen som helhet och bör identifiera åtgärder både för ett moderföretag som har det yttersta ägarintresset och för enskilda dotterföretag som ingår i gruppen. I vilken mån dotterföretag beaktas i planerna för förebyggande gruppåterhämtning och gruppresolution bör dock stå i proportion till deras relevans för gruppen och försäkringstagarna, realekonomin och det finansiella systemet i de medlemsstater där de har verksamhet. Resolutionsmyndigheterna i de medlemsstater där gruppen har dotterföretag bör delta i utarbetandet av resolutionsplanerna. De berörda myndigheterna bör i samverkan inom tillsyns- eller resolutionskollegierna göra allt som står i deras makt för att fatta ett gemensamt beslut om bedömningen och antagandet av de planerna. Det bör dock finnas tillräcklig krisberedskap även om ett gemensamt beslut inom tillsyns- eller resolutionskollegierna saknas. I sådana fall bör varje tillsynsmyndighet som ansvarar för ett dotterföretag kunna kräva en plan för förebyggande återhämtning för de dotterföretag som omfattas av dess jurisdiktion och göra sin egen bedömning av planen för förebyggande återhämtning. Av samma skäl bör varje resolutionsmyndighet som ansvarar för ett dotterföretag utarbeta en resolutionsplan för de dotterföretag som lyder under dess jurisdiktion, och hålla den uppdaterad. Enskilda planer för förebyggande återhämtning och resolution för företag som ingår i en grupp bör endast utarbetas i exceptionella fall som är vederbörligen motiverade, och samma standarder bör tillämpas som för jämförbara företag i den berörda medlemsstaten. Om enskilda planer för förebyggande återhämtning och resolution för företag som ingår i en grupp utarbetas bör berörda myndigheter i största möjliga mån eftersträva samstämmighet med planer för förebyggande återhämtning och resolution för resten av gruppen.
- (27) Resolutionsmyndigheter som inte har invändningar mot ett gemensamt beslut kan sinsemellan fatta ett gemensamt beslut om en gruppresolutionsplan, liksom om identifiering av väsentliga hinder och, vid behov, om bedömningen av de åtgärder som föreslås av moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och de åtgärder som myndigheterna kräver för att åtgärda eller avlägsna hindren.
- (28) För att alla berörda myndigheter ska vara fullständigt och löpande informerade bör tillsynsmyndigheterna översända alla planer för förebyggande återhämtning och eventuella ändringar av dessa till de berörda resolutionsmyndigheterna, och resolutionsmyndigheterna bör översända alla resolutionsplaner och eventuella ändringar av dessa till de berörda tillsynsmyndigheterna.
- (29) På grundval av en bedömning av möjligheten till resolution av försäkrings- eller återförsäkringsföretag bör resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att, antingen direkt eller indirekt via tillsynsmyndigheten, kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretag ändrar sin struktur och organisation. Resolutionsmyndigheterna bör också kunna vidta nödvändiga men proportionella åtgärder för att minska eller avlägsna väsentliga hinder för tillämpningen av resolutionsverktyg, och för att säkerställa möjligheten till resolution av de berörda enheterna. Resolutionsmyndigheterna bör bedöma möjligheten till resolution av försäkrings- eller återförsäkringsföretag på den företagsnivå där resolutionsåtgärderna förväntas vidtas i enlighet med gruppresolutionsplanen. Resolutionsmyndigheternas befogenhet att kräva ändringar av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags struktur och organisation, eller att vidta åtgärder för att minska eller avlägsna väsentliga hinder för tillämpningen av resolutionsverktyg och för att säkerställa möjligheten till resolution av de berörda företagen, bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att förenkla det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets struktur och verksamhet med sikte på att förbättra möjligheten till resolution av det företaget.

- (30) Genomförandet av åtgärder som beskrivs i en plan för förebyggande återhämtning eller en resolutionsplan kan få konsekvenser för försäkrings- eller återförsäkringsföretagens personal. Planerna bör därför när så är lämpligt innehålla förfaranden för information till och samråd med företrädare för personalen under hela återhämtnings- och resolutionsprocessen. Förfarandena bör beakta kollektivavtal, andra arrangemang som arbetsmarknadens parter fastställt samt nationell rätt och unionsrätten om fackföreningars och arbetstagarföreträdares deltagande i omstrukturering av företag.
- (31) Effektiv återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag eller gruppenheter som verkar över hela unionen kräver samarbete mellan tillsynsmyndigheter och resolutionsmyndigheter inom tillsyns- och resolutionskollegier i alla led i processen, från upprättandet av planer för förebyggande återhämtning och resolution till ett företags faktiska resolution. Om myndigheter är oeniga om beslut som ska fattas med avseende på grupper och företag bör Eiopa som en sista utväg fungera som medlare.
- (32) Under återhämtningsfasen och den förebyggande fasen bör aktieägarna behålla fullt ansvar för och full kontroll över försäkrings- eller återförsäkringsföretaget. De bör inte längre behålla sådant ansvar när företaget väl försatts i resolution. Resolutionsramen bör därför föreskriva att försäkrings- eller återförsäkringsföretag försätts i resolution vid lämplig tidpunkt, det vill säga innan det uppstår problem med solvens avseende balansräkningen eller kassaflödena, innan allt eget kapital har utplånats eller innan försäkrings- eller återförsäkringsföretaget blir oförmöget att uppfylla sina betalningsskyldigheter i takt med att de uppstår. Resolution bör inledas om en tillsynsmyndighet, efter att ha konsulterat resolutionsmyndigheten, eller en resolutionsmyndighet, efter att ha konsulterat tillsynsmyndigheten, fastställer att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag fallerar eller sannolikt kommer att falla och att alternativa åtgärder inte skulle förhindra ett sådant fallissemang inom en rimlig tidsram. Det bör anses att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag fallerar eller sannolikt kommer att falla om någon av följande omständigheter föreligger: i) Om företaget bryter mot eller sannolikt kommer att bryta mot minimikapitalkravet i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 i direktiv 2009/138/EG och det inte finns rimliga utsikter till att efterlevnaden återställs. ii) Om företaget inte längre uppfyller villkoren för auktorisation eller om företaget allvarligt underlåter att uppfylla sina rättsliga skyldigheter enligt de lagar och andra författningar som det omfattas av, eller sannolikt på ett allvarligt sätt kommer att underlåta att uppfylla sina rättsliga skyldigheter enligt de lagar och andra författningar som det omfattas av inom en nära framtid, på ett sätt som skulle motivera att auktorisationen återkallas. iii) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretagets tillgångar underskrider dess skulder, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet att företagets tillgångar inom den närmaste framtiden kommer att underskrida dess skulder. iv) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är oförmöget eller sannolikt kommer att vara oförmöget att betala sina skulder eller andra åtaganden inom en nära framtid, däribland utbetalningar till försäkringstagare eller förmånstagare i takt med att de förfaller till betalning. eller v) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget behöver extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
- (33) För att fastställa en tydlig ansvarsfördelning mellan tillsyns- och resolutionsmyndigheter bör det specificeras att när resolutionsåtgärder har vidtagits av resolutionsmyndigheten är det resolutionsmyndigheten som blir ytterst ansvarig för det faktiska genomförandet av sådana resolutionsåtgärder. Från och med den tidpunkten bör tillsynsmyndigheten därför avstå från att vidta några åtgärder med avseende på företaget i resolution utan föregående medgivande från resolutionsmyndigheten. På samma sätt bör resolutionsmyndigheten ha befogenhet att inom ramen för en resolutionsåtgärd avsluta varje åtgärd som vidtagits av tillsynsmyndigheten om en fortsättning av åtgärden skulle hindra tillämpningen av resolutionsverktyg.
- (34) Tillämpningen av resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter kan inskränka försäkrings- och återförsäkringsföretagens aktieägars och borgenärs rättigheter. Resolutionsmyndigheternas befogenhet att utan aktieägarnas medgivande överföra ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags aktier eller helt eller delvis överföra dess tillgångar till en privat köpare påverkar särskilt aktieägars äganderätt. Dessutom kan befogenheten att besluta om vilka skulder som ska överföras från ett fallerande företag för att säkerställa att tjänsterna upprätthålls och för att undvika negativa effekter för försäkringstagare, förmånstagare och skadelidande parter, realekonomin eller den finansiella stabiliteten som helhet påverka borgenärernas lika behandling. Resolutionsverktyg bör därför bara tillämpas på de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som fallerar eller sannolikt kommer att falla, och bara om det är nödvändigt och proportionellt för att uppnå resolutionsmålen av allmänintresse, med vederbörlig hänsyn till målet att skydda försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägars kollektiva intresse. En viss persons eller grupps enskilda intresse bör inte ha företräde framför den övergripande balansen mellan försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägars kollektiva intresse i det berörda företaget.

- (35) I synnerhet bör resolutionsverktyg bara tillämpas om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inte kan avvecklas enligt normala insolvensförfaranden utan att detta på ett otillbörligt sätt påverkar skyddet av försäkringstagare, förmånstagare och fordringsägare eller destabiliserar det finansiella systemet eller hindrar en snabb överföring och upprätthållande av kritiska funktioner, och om det inte finns några rimliga utsikter till någon alternativ privat lösning, inbegripet en kapitalökning från befintliga aktieägare eller någon tredje part som är tillräcklig för att återställa enhetens fulla ekonomiska bärkraft utan att försäkrings- eller återförsäkringsfordringarna påverkas. Försäkringsgarantisystem som är tillämpliga på ett företag som uppfyller villkoren för insolvensförfaranden eller resolution bör beaktas vid fastställandet av om tillämpningen av resolutionsverktyg är nödvändig av hänsyn till allmänintresset. Om aktieägars och borgenärs rättigheter inskränks till följd av resolutionsåtgärder bör detta vara förenligt med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*). I synnerhet gäller att olika behandling av borgenärer i samma förmånsklass inom ramen för resolutionsåtgärder bör motiveras av allmänintresset och stå i proportion till de risker som hanteras, och varken direkt eller indirekt vara diskriminerande på grund av nationalitet.
- (36) Resolutionsmyndigheterna bör ha en viss flexibilitet för att balansera resolutionsmålen med beaktande av, enligt vad som är tillämpligt, arten av och omständigheterna i varje enskilt fall.
- (37) I strävan efter att uppfylla resolutionsmålen bör resolutionsmyndigheterna göra en bedömning av det lämpligaste sättet att minimera resolutionskostnaderna. Att minimera beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd är ett resolutionsmål, men användningen av sådant stöd utgör också en resolutionskostnad. Kostnadsminimering bör dock inte betraktas som ett separat resolutionsmål, utan snarare en princip enligt vilken resolutionsmyndigheterna bör vägledas när de beslutar hur resolutionsmålen bäst ska uppnås.
- (38) När resolutionsmyndigheterna använder resolutionsverktyg och utövar resolutionsbefogenheter bör de vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att resolutionsåtgärder vidtas i enlighet med principen att försäkringsfordringar och återförsäkringsfordringar påverkas först efter det att aktieägarna och andra borgenärer har burit sin andel av förlusterna. Dessutom bör resolutionsmyndigheterna säkerställa att kostnaderna för försäkrings- eller återförsäkringsföretags resolution minimeras och att borgenärer i samma förmånsklass behandlas likvärdigt.
- (39) I samband med nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument, skuldinstrument och andra kvalificerade skulder bör det finnas en intern mekanism för förlustabsorbering. I kombination med överföringsverktyg som syftar till att upprätthålla försäkringsskyddet till förmån för försäkringstagare, förmånstagare och skadelidande parter, bör denna mekanism göra det möjligt att uppnå resolutionsmålen och att säkerställa att effekterna för försäkringstagarna av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags fallissemang begränsas till stor del. Det kan dock finnas extrema fall där resolution av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag kräver att specifika nationella system används, särskilt ett försäkringsgarantisystem eller en resolutionsfond, för att ge kompletterande resurser för förlustabsorbering och omstrukturering eller, som en sista utväg, extraordinär offentlig finansiering. De skyddsåtgärder som krävs för att skydda borgenärer bör också återspegla förekomsten av sådana specifika nationella system, som i sin tur måste vara förenliga med unionens regler om statligt stöd. Nedskrivnings- eller konverteringsverktyget bör användas innan extraordinärt offentligt finansiellt stöd ges.
- (40) Inskränkandet av äganderätten bör inte vara oproportionellt. Drabbade aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer i försäkrings- och återförsäkringsföretag bör därför inte åsamkas större förluster än vad som skulle ha varit fallet om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget hade avvecklats vid den tidpunkt då resolutionsbeslutet fattades. Denna princip inte sämre villkor för borgenär återspeglar den grundläggande rätten till egendom som skyddas genom artikel 17 i stadgan. Denna rätt bör skyddas i det administrativa resolutionsförfarandet genom att det säkerställs att ingen drabbad aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare eller annan borgenär får sämre villkor än vid normala insolvensförfaranden. Värderingen när det gäller hur försäkringstagare, förmånstagare och skadelidande skulle ha behandlats i ett sådant fall bör inbegripa alla betalningar som försäkringstagare, förmånstagare och skadelidande skulle ha fått från försäkringsgarantisystem, i tillämpliga fall, och från skadeersättningsorgan enligt direktiv 2009/103/EG. Om delar av tillgångarna och skulderna hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i resolution överförs till en privat köpare eller ett broföretag, bör den resterande delen av företaget i resolution avvecklas enligt normala insolvensförfaranden.

Aktieägare och borgenärer som omfattas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags avvecklingsförfarande bör vara berättigade till betalning av, eller kompensation för, sina fordringar i avvecklingsförfarandet motsvarande belopp som inte är lägre än vad de hade fått ut om hela försäkrings- eller återförsäkringsföretaget hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden.

- (41) För att skydda aktieägars och borgenärs, inbegripet försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägars rätt, är det nödvändigt att fastställa tydliga skyldigheter för värderingen av tillgångar och skulder hos företaget i resolution, och för värderingen när det gäller hur aktieägare och borgenärer, inbegripet försäkringstagare, förmånstagare och fordringsägare, skulle ha behandlats om hela företaget hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden. Det är därför nödvändigt att föreskriva att en rättvis och realistisk värdering av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets tillgångar och skulder måste utföras innan någon resolutionsåtgärd vidtas. Värderingen bör kunna överklagas. Med tanke på hur resolutionsåtgärder fungerar och hur nära kopplade de är till värderingen bör dock ett sådant överklagande endast vara möjligt om det samtidigt riktas mot resolutionsbeslutet. Dessutom är det nödvändigt att föreskriva att det efter tillämpningen av resolutionsverktygen ska göras en jämförelse mellan den behandling som aktieägare och borgenärer, inbegripet försäkringstagare, förmånstagare och fordringsägare, faktiskt har fått och den behandling de skulle ha fått vid normala insolvensförfaranden. Denna efterhandsjämförelse bör kunna överklagas vid sidan av resolutionsbeslutet. Aktieägare och borgenärer som har fått lägre belopp än vad de skulle ha fått vid normala insolvensförfaranden bör ha rätt till ersättning motsvarande mellanskillnaden.
- (42) När resolutionsåtgärder vidtas kan försäkringstagarna behålla vissa eller alla förmåner som föreskrivs i deras avtal och behöver inte nödvändigtvis ingå ett nytt försäkringsavtal. Om ett företag avvecklas enligt ett normalt insolvensförfarande kan ett byte av avtal medföra ersättningskostnader för försäkringstagarna. Särskilt när det gäller långfristiga försäkringsavtal kan marknadsförhållanden och försäkringstagarnas egna särdrag samt ytterligare kostnader såsom mäklar- och avslutningsavgifter leda till betydande kostnader för försäkringstagare som måste ersätta sina avtal. När sådana ersättningskostnader beräknas inom ramen för principen "inte sämre villkor för borgenär" måste det antas att ingåendet av ett nytt försäkringsavtal med jämförbar täckning på marknaden i förhållande till rådande marknadspriser sker inom rimlig tid från dagen för en resolutionsåtgärd.
- (43) Det är viktigt att förluster erkänns när försäkrings- eller återförsäkringsföretaget fallerar. Värderingen av fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretags tillgångar och skulder bör baseras på rättvisa, försiktiga och realistiska antaganden vid tidpunkten då resolutionsverktygen tillämpas. Vid värderingen bör dock värdet på skulderna inte påverkas av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets finansiella situation. Värderingar som underlag för valet och utformningen av resolutionsåtgärder bör vara förenliga med det tillämpliga tillsynsregelverket, men i samband med resolution skulle riktade ändringar av de principer som ligger till grund för detta regelverk kunna göras, särskilt om antagandet att företaget kommer att fortsätta sin verksamhet enligt fortlevnadsprincipen inte gäller. Det bör vara möjligt för resolutionsmyndigheterna att i exceptionella brådskande fall skyndsamt värdera ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretags tillgångar eller skulder. Den värderingen bör vara preliminär och tillämpas till dess att en oberoende värdering görs. Eioa bör fastställa en ram med principer som ska tillämpas vid utförandet av sådana värderingar och bör göra det möjligt för resolutionsmyndigheter och oberoende värderare, beroende på vad som är lämpligt, att tillämpa olika specifika metoder.
- (44) Resolutionsmyndigheterna bör när de vidtar resolutionsåtgärder beakta och följa de åtgärder som anges i resolutionsplanerna, såvida inte resolutionsmyndigheterna med beaktande av omständigheterna i fallet gör bedömningen att resolutionsmålen skulle uppnås effektivare genom att vidta åtgärder som inte anges i resolutionsplanerna.
- (45) Resolutionsverktyg bör utformas och vara lämpliga för att möta en bred uppsättning av i hög grad oförutsägbara scenarier, med beaktande av att det kan vara skillnad mellan ett enskilt försäkrings- eller återförsäkringsföretag i kris och en bredare systemomfattande kris. Resolutionsverktygen bör därför täcka vart och ett av dessa scenarier, inbegripet solvent avveckling av företaget i resolution fram till dess att det avslutas, försäljning av verksamheten eller aktierna i företaget i resolution, bildandet av ett broföretag, avskiljning av tillgångar och skulder från försämrade eller nödlidande portföljer i det fallerande företaget, samt nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och andra kvalificerade skulder i det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

- (46) I särskilda fall, där vissa gruppenheter tillhandahåller tjänster till ett företag i resolution som är väsentliga för att säkerställa ett upprätthållande av försäkringsskyddet, bör resolutionsmyndigheten ha befogenhet att säkerställa att de varor och tjänster som tillhandahålls av en sådan leverantör av väsentliga tjänster fortsätter att tillhandahållas om leverantörens finansiella ställning försämrats till följd av att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom samma grupp fallerar och användningen av sådana befogenheter är nödvändig för att upprätthålla det försäkringsskydd som tillhandahålls av andra gruppenheter. Dessa befogenheter kan omfatta utövande av resolutionsbefogenheter och tillämpning av resolutionsverktyg med avseende på leverantören av väsentliga tjänster.
- (47) Om resolutionsverktyg har använts för att överföra försäkringsportföljer till en sund enhet, som kan vara en privat köpare eller ett broföretag, bör den resterande delen av företaget avvecklas inom en lämplig tidsperiod. Hur lång den perioden ska vara bör fastställas mot bakgrund av behovet av att det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillhandahåller tjänster eller stöd för att göra det möjligt för den privata köparen eller broföretaget att bedriva den verksamhet eller tillhandahålla de tjänster som förvärvats genom överföringen.
- (48) Finansieringsarrangemang bör inrättas i varje medlemsstat för att kompensera försäkringstagare, förmånstagare och fordringsägare i försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade i den medlemsstaten. Finansieringsarrangemang bör finnas tillgängliga för att tillgodose aktieägares och andra borgenärs fordringar enligt principen "inte sämre villkor för borgenär" om detta är nödvändigt för att undvika att man måste förlita sig på offentliga medel. Dessa fordringar bör beräknas i enlighet med borgenärshierarkin vid normala insolvensförfaranden i syfte att förhindra att aktieägare eller andra borgenärer får ersättning innan försäkringstagare, förmånstagare eller fordringsägare har fått full ersättning. Direkt absorbering av ett försäkringsföretags förluster bör undvikas, men det bör vara möjligt att använda sådana finansieringsarrangemang för att finansiera andra kostnader i samband med användningen av resolutionsverktyg som en sista utväg, i den mån det krävs för att uppnå resolutionsmålen och förutsatt att resolutionsprinciperna respekteras fullt ut. Medlemsstaterna bör kunna besluta att finansieringsarrangemang kan användas för att absorbera förluster för försäkringstagare, förmånstagare och fordringsägare. I ett sådant fall skulle det fallerande företaget lämna marknaden och alla eller en del av portföljerna med försäkringsavtal skulle överföras som en del av verktyget för försäljning av verksamhet eller till ett broföretag, eller upprätthållas i företaget i resolution om det försatts i solvent avveckling. I alla händelser bör aktieägarna ha skrivits ned innan finansieringsarrangemang för resolution kan användas för att absorbera förluster. Med tanke på mångfalden på försäkringsmarknaderna bör medlemsstaterna ges viss flexibilitet när det gäller de exakta arrangemangen för extern finansiering så länge det finns tillräcklig likviditet att tillgå för att garantera ersättning inom en rimlig tidsram. En medlemsstat bör införa en bidragsskyldighet endast för försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade i den medlemsstaten och för unionsfilialer till ett tredjelandsföretag som är etablerade på dess territorium.
- (49) Verktyget för försäljning av verksamhet bör kunna ge resolutionsmyndigheterna möjlighet att avyttra försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller delar av dess affärsverksamhet till en eller flera köpare, utan aktieägarnas medgivande. Vid tillämpningen av verktyget för försäljning av verksamhet bör myndigheterna vidta åtgärder för att bjuda ut det försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller en del av dess affärsverksamhet till försäljning genom ett öppet, transparent och icke-diskriminerande förfarande, och samtidigt erhålla högsta möjliga försäljningspris. Om ett sådant förfarande på grund av sakens brådskande natur är omöjligt bör myndigheterna vidta åtgärder för att motverka skadliga effekter på konkurrensen och den inre marknaden.
- (50) Eventuella nettointäkter från överföring av tillgångar eller skulder hos företaget i resolution vid tillämpning av verktyget för försäljning av verksamhet bör komma företaget som blivit föremål för likvidationsförfarandet till godo. Eventuella nettointäkter från överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av företaget i resolution vid tillämpning av verktyget för försäljning av verksamhet bör komma ägarna till aktierna eller de andra äganderättsinstrumenten till godo, förutsatt att försäkringstagare och andra borgenärer får ersättning först, i den mån deras fordringar har skrivits ned utan att ha ersatts fullt ut. Intäkterna bör beräknas netto, efter avdrag för de kostnader som uppstått genom försäkrings- eller återförsäkringsföretagets fallissemang och resolutionsprocessen.
- (51) Information om utbudande till försäljning av ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretag och förhandlingar med potentiella förvärvare före tillämpningen av verktyget för försäljning av affärsverksamhet är sannolikt känslig och kan utgöra en risk för förtroendet för försäkringsmarknaden. Det är därför viktigt att

säkerställa att offentliggörandet av sådan information, som krävs enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014⁽⁷⁾, kan skjutas upp så länge som det krävs för att planera och organisera resolutionen av det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

- (52) Ett broföretag är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som helt eller delvis ägs av en eller flera offentliga myndigheter eller som kontrolleras av resolutionsmyndigheten. Huvudsyftet med ett broföretag är att säkerställa att kritiska funktioner kan upprätthållas gentemot det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretagets försäkringstagare. Ett broföretag bör därför drivas bärkraftigt enligt fortlevnadsprincipen och återintroduceras på marknaden så snart villkoren är lämpliga, eller avvecklas om det inte är bärkraftigt.
- (53) Verktöget för avskiljande av tillgångar och skulder bör göra det möjligt för myndigheterna att överföra tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution till en separat enhet för att avlägsna, förvalta och avveckla sådana tillgångar, rättigheter eller skulder. För att förhindra en otillbörlig konkurrensfördel för det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget bör verktöget för avskiljande av tillgångar och skulder, vars huvudsakliga syfte är att underlätta en portföljöverföring, endast användas tillsammans med andra verktyg.
- (54) En effektiv resolutionsordning bör säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag kan försättas i resolution på ett sätt som minimerar de negativa effekterna av ett fallissemang på försäkringstagare, skattebetalare, realekonomin och den finansiella stabiliteten. Innan försäkringsfordringar och återförsäkringsfordringar drabbas bör det genom nedskrivning eller konvertering säkerställas att aktieägare och borgenärer i ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretag först bär förlusterna och en lämplig del av kostnaderna till följd av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets fallissemang så snart en resolutionsbefogenhet utövas. Nedskrivnings- eller konverteringsverktöget bör således ge försäkrings- eller återförsäkringsföretags aktieägare och borgenärer och, i viss utsträckning, försäkringstagare ett starkare incitament att övervaka försäkrings- eller återförsäkringsföretagets finansiella hälsa under normala omständigheter.
- (55) Det är viktigt att säkerställa att resolutionsmyndigheterna har den flexibilitet som krävs för att under olika typer av omständigheter försätta företaget i resolution i solvent avveckling, överföra dess tillgångar, rättigheter och skulder på bästa möjliga villkor för försäkringstagarna, eller fördela återstående förluster. Det är därför lämpligt att fastställa att resolutionsmyndigheterna bör kunna tillämpa nedskrivnings- eller konverteringsverktöget både när syftet är resolution av det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget som ett företag i solvent avveckling, och när kritiska försäkringstjänster överförs medan försäkrings- eller återförsäkringsföretagets resterande del upphör att bedriva verksamhet och avvecklas. I detta sammanhang kan en omstrukturering av försäkringsskulden vara motiverad för att säkerställa att en väsentlig del av försäkringsskyddet upprätthålls och om detta anses ligga i försäkringstagarnas bästa intresse.
- (56) Om det finns realistiska utsikter att företagets bärkraft kan återställas och försäkringstagarna inte drabbas av några förluster i resolutionsprocessen, kan nedskrivnings- eller konverteringsverktöget användas för att återställa företaget i resolution till verksamhet enligt fortlevnadsprincipen. I sådana fall bör resolutionen som sker genom nedskrivning eller konvertering åtföljas av att ledningen byts ut, utom när det är lämpligt och nödvändigt att behålla ledningen för att uppnå resolutionsmålen.
- (57) Det är inte lämpligt att tillämpa nedskrivnings- eller konverteringsverktöget på fordringar i den mån de är säkrade, förenade med säkerhet eller på annat sätt garanterade eftersom en sådan nedskrivning eller konvertering kan vara ineffektiv, eller eftersom en sådan nedskrivning eller konvertering kan ha negativa effekter på den finansiella stabiliteten. För att säkerställa att nedskrivnings- eller konverteringsverktöget är effektivt och ändamålsenligt är det dock önskvärt att det kan tillämpas på så många som möjligt av ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretags skulder utan säkerhet. Det är dock lämpligt att nedskrivnings- eller konverteringsverktöget inte tillämpas på vissa typer av skulder utan säkerhet. För att säkerställa kontinuiteten för kritiska funktioner bör nedskrivnings- eller konverteringsverktöget därför inte tillämpas på vissa skulder gentemot anställda i det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller på affärsmässiga fordringar som avser varor och tjänster som är kritiska för försäkrings- eller återförsäkringsföretagets löpande drift. För att pensionsrättigheter och skyldigheter avseende pensionsbelopp som tillkommer pensionsorgan och pensionsförvaltare ska kunna fullgöras bör nedskrivnings- eller konverteringsverktöget inte tillämpas på de skulder som ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretag har till ett pensionssystem. För att minska risken för spridningseffekter på systemnivå bör nedskrivnings- eller konverterings-

(7) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

verktyget varken tillämpas på skulder som hänför sig till deltagande i betalningssystem med en återstående löptid på mindre än sju dagar eller på skulder till försäkrings- eller återförsäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag, med undantag för enheter inom en och samma grupp, med en ursprunglig löptid på mindre än sju dagar.

- (58) Att skydda försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägars kollektiva intressen är ett av huvudsyftena med resolution. Försäkrings- och återförsäkringsfordringar bör därför endast i sista hand ingå vid tillämpningen av nedskrivnings- eller konverteringsverktyget, och resolutionsmyndigheterna bör noggrant överväga konsekvenserna av en eventuell nedskrivning av försäkringsfordringar som härrör från försäkringsavtal som innehåller av fysiska personer, mikroföretag och små och medelstora företag.
- (59) Resolutionsmyndigheterna bör under olika typer av omständigheter helt eller delvis kunna undanta skulder, om dessa skulder inte kan skrivas ned eller konverteras inom rimlig tid, om undantaget är absolut nödvändigt och står i proportion till uppnåendet av resolutionsmålen eller om tillämpningen av nedskrivnings- eller konverteringsverktyget skulle leda till en sådan värdeförsämring att förlusterna för andra borgenärer skulle bli högre än om skulderna inte undantogs. I de fall där de undantagen tillämpas kan nedskrivnings- och konverteringsnivån avseende andra kvalificerade skulder höjas för att ta hänsyn till sådana undantag, under förutsättning att principen *inte sämre villkor för borgenär* respekteras. Samtidigt bör det inte krävas att medlemsstaterna finansierar resolution från sin allmänna budget.
- (60) När resolutionsmyndigheterna använder verktyget för nedskrivning eller konvertering för försäkringsavtal bör de beakta att de obligatoriska lägsta täckningsnivåerna enligt tillämplig rätt uppfylls efter det att avtalet har omstrukturerats. Detta bör inte hindra resolutionsmyndigheten från att använda verktyget för nedskrivning eller konvertering för försäkringsfordringar som uppkommit före dagen för resolutionsåtgärden.
- (61) Som en allmän regel bör resolutionsmyndigheter tillämpa nedskrivnings- eller konverteringsverktyget så att borgenärerna behandlas lika och fordringarnas prioritet respekteras enligt gällande insolvensrätt. Förluster bör därför först absorberas av lagstadgade kapitalbasinstrument och bör fördelas på aktieägare antingen genom indragning eller överföring av aktier eller genom kraftig utspädning. Om detta inte är tillräckligt bör efterställda skulder konverteras eller skrivas ned. Skulder med hög förmånsrätt bör endast konverteras eller skrivas ned om de efterställda skulderna har konverterats eller skrivits ned helt. Att bestrida minskningen av kapitalbeloppet för instrumentet eller skulden eller dess konvertering till följd av utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter bör endast vara möjligt enligt rätten i den medlemsstat vars resolutionsmyndighet utövade nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna.
- (62) När det finns undantag för skulder, bland annat för betalnings- och avvecklingssystem, borgenärer som är anställda eller har kommersiella fordringar, eller en förmånsrätt, bör de tillämpas på samma sätt i tredjeländer och i unionen. För att säkerställa att skulder kan skrivas ned eller konverteras i tredjeländer är det nödvändigt att fastställa att avtalsbestämmelser som regleras av tredjelandets rätt erkänner denna möjlighet. Sådana avtalsbestämmelser bör inte krävas för skulder som undantas från tillämpningen av nedskrivnings- eller konverteringsverktyget, eller i de fall tredjelandets rätt eller ett bindande avtal som ingåtts med det tredjelandet tillåter den berörda medlemsstatens resolutionsmyndighet att tillämpa nedskrivnings- eller konverteringsverktyget.
- (63) Aktieägare och borgenärer bör, i den utsträckning det är nödvändigt, bidra till förlustfördelningsmekanismen i ett fallerande företag. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att kapitalinstrument tillhörande nivå 1, nivå 2 och nivå 3 fullt ut tas i anspråk för att absorbera förluster vid den tidpunkt då det utfärdande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inte längre är bärkraftigt. Följaktligen bör resolutionsmyndigheterna vara skyldiga att skriva ned de instrumenten till hela beloppet eller konvertera dem om tillämpligt till nivå 1-instrument vid den tidpunkt då företaget inte längre är bärkraftigt och innan resolutionsåtgärder vidtas. Den tidpunkt då ett företag inte längre är bärkraftigt bör i det sammanhanget förstås som antingen den tidpunkt då den berörda resolutionsmyndigheten fastslår att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget uppfyller villkoren för resolution, eller den tidpunkt då den berörda resolutionsmyndigheten beslutar att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget skulle upphöra att vara bärkraftigt om de kapitalinstrumenten inte skrivs ned eller konverteras. Dessa krav bör erkännas i de villkor som reglerar instrumentet och i alla prospekt eller emissionsdokument som offentliggörs eller tillhandahålls i samband med instrumenten.
- (64) I syfte att säkerställa att resolutionen genomförs på ett effektivt sätt bör resolutionsmyndigheter ha alla nödvändiga rättsliga befogenheter som kan utövas i olika kombinationer vid tillämpning av resolutionsverktygen. Dessa rättsliga befogenheter bör omfatta befogenhet att överföra aktier, tillgångar, rättigheter eller skulder i ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretag till en annan enhet, inbegripet ett annat försäkrings- eller återförsäkrings-

företag eller ett broföretag, befogenhet att skriva ned eller dra in aktier, eller skriva ned eller konvertera skulder i ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretag, befogenhet att byta ut ledningen och befogenhet att införa en tillfällig inställning av betalningen av fordringar. Det krävs kompletterande befogenheter, inbegripet befogenhet att kräva att väsentliga tjänster från andra delar av en grupp upprätthålls.

- (65) Det är inte nödvändigt att exakt föreskriva hur resolutionsmyndigheterna bör ingripa i det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget. Resolutionsmyndigheterna bör kunna välja mellan att ta över kontroll genom ett direkt ingripande i försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller genom föreläggande. De bör besluta med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet.
- (66) Det är nödvändigt att fastställa förfarandekrav för att säkerställa att resolutionsåtgärder meddelas och offentliggörs på korrekt sätt. Information som samlats in av resolutionsmyndigheter och deras sakkunniga rådgivare under resolutionsprocessen kan dock vara känslig och bör därför omfattas av ett effektivt system för konfidentialitet innan resolutionsbeslutet offentliggörs. All information som tillhandahålls om ett beslut innan det fattas måste antas få effekter på offentliga och privata intressen som berörs av åtgärden, oavsett om det gäller huruvida villkoren för resolution är uppfyllda eller tillämpningen av ett specifikt verktyg eller någon åtgärd under förfarandet. Det är därför nödvändigt att säkerställa att det finns lämpliga mekanismer för att upprätthålla konfidentialiteten kring sådana uppgifter, däribland innehåll och detaljer i återhämtnings- och resolutionsplaner och resultatet av eventuella bedömningar som genomförts i det sammanhanget.
- (67) Informationsutbyte mellan resolutionsmyndigheter och skattemyndigheter bör inte förhindras. Sådana utbyten bör vara förenliga med nationell rätt, och om informationen härrör från en annan medlemsstat bör den endast lämnas ut efter uttryckligt samtycke från den relevanta myndighet varifrån den härrör.
- (68) Resolutionsmyndigheter bör ha kompletterande befogenheter att säkerställa att överföring av aktier eller skuldinstrument, tillgångar, rättigheter och skulder till en förvärvande tredje part eller ett broföretag sker på ett effektivt sätt. För att underlätta överföring av försäkrings- eller återförsäkringsfordringar utan att det påverkar den övergripande riskprofilen för den berörda portföljen och de tillhörande försäkringstekniska avsättningarna och kapitalkraven, bör särskilt de ekonomiska fördelar som ges genom återförsäkringsavtal bevaras. Resolutionsmyndigheterna bör därför ha möjlighet att överföra försäkrings- eller återförsäkringsfordringar tillsammans med motsvarande återförsäkringsrättigheter. Den möjligheten bör också inkludera befogenheten att avlägsna tredje parts rättigheter från de överförda instrumenten eller tillgångarna, befogenheten att verkställa avtal och befogenheten att tillgodose kontinuitet i överenskommelser gentemot mottagaren av de överförda tillgångarna och aktierna. En parts rätt att säga upp ett avtal med ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i resolution, eller en gruppenhet i ett sådant, av andra skäl än resolution av det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, bör inte heller påverkas. Resolutionsmyndigheterna bör dessutom ha kompletterande befogenhet att kräva att den resterande delen av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, som avvecklas enligt normala insolvensförfaranden, tillhandahåller tjänster som är nödvändiga för att det företag till vilket tillgångar eller aktier har överförts genom användning av verktyget för försäljning av verksamhet eller broföretagverktyget ska kunna bedriva sin verksamhet.
- (69) Enligt artikel 47 i stadgan har var och en vars unionsrättsligt garanterade fri- och rättigheter har kränkts rätt till ett effektivt rättsmedel inför en domstol. Därför bör beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna kunna överklagas.
- (70) Krishanteringsåtgärder som vidtas av resolutionsmyndigheter kan kräva en komplicerad ekonomisk bedömning och ett stort utrymme för skönsmässig bedömning. Resolutionsmyndigheterna har specifikt utrustats med den expertis som behövs för att utföra de bedömningarna och besluta om lämplig användning av utrymmet för skönsmässig bedömning. Det är därför viktigt att säkerställa att de komplexa ekonomiska bedömningar som görs i det sammanhanget av resolutionsmyndigheterna används som grund av de nationella domstolarna när de ser över de berörda krishanteringsåtgärderna. De bedömningarnas komplexa karaktär bör dock inte hindra nationella domstolar från att pröva huruvida de bevis resolutionsmyndigheten åberopar är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, huruvida dessa bevis utgör alla relevanta uppgifter som bör beaktas vid bedömningen av en komplex situation och huruvida de styrker de slutsatser som dragits.
- (71) För att hantera brådskande situationer är det nödvändigt att föreskriva att inlämnandet av en ansökan om omprövning inte automatiskt bör skjuta upp verkan av det beslut som ansökan gäller och att resolutionsmyndighetens beslut bör vara verkställbart omedelbart med en presumtion att det skulle strida mot allmänintresset att skjuta upp det.

- (72) Det är nödvändigt att skydda tredje part som i god tro har förvärvat tillgångar, rättigheter och skulder i företaget i resolution genom myndigheternas utövande av resolutionsbefogenheter. Det är också nödvändigt att säkerställa stabilitet på finansmarknaderna. Rätten att överklaga ett resolutionsbeslut bör därför inte påverka några efterföljande administrativa åtgärder eller transaktioner som beslutats på grundval av ett annullerat beslut. Korrigerande åtgärder för att rätta till ett felaktigt beslut bör i sådana fall begränsas till ersättning för den skada som de drabbade personerna lidit.
- (73) Krishanteringsåtgärder kan behöva vidtas skyndsamt på grund av allvarliga risker för den finansiella stabiliteten i den berörda medlemsstaten och i unionen. Alla förfaranden enligt nationell rätt som rör ansökan om en rättslig myndighets förhandsgodkännande av en krishanteringsåtgärd och en domstols behandling av en sådan ansökan bör därför vara snabba. Medlemsstaterna bör säkerställa att den berörda myndigheten kan fatta sitt beslut omedelbart efter det att en domstol har gett sitt godkännande. Denna möjlighet bör inte påverka berörda parter rätt att lämna in en ansökan till domstolen om att bortse från beslutet. En sådan möjlighet bör dock endast beviljas för en begränsad period efter det att resolutionsmyndigheten har vidtagit krishanteringsåtgärden, för att inte onödigt försena tillämpningen av resolutionsbeslutet.
- (74) För en effektiv resolution och för att undvika behörighetskonflikter är det nödvändigt att inga normala insolvensförfaranden med avseende på det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inleds eller fortgår medan resolutionsmyndigheten utövar sina resolutionsbefogenheter eller tillämpar resolutionsverktygen, utom på resolutionsmyndighetens initiativ eller med dess samtycke. Det är därför nödvändigt att fastställa att vissa avtalsförpliktelser kan upphävas under en begränsad period för att resolutionsmyndigheterna ska kunna tillämpa resolutionsverktygen. Denna möjlighet bör dock inte gälla skyldigheter relaterade till system som har utsetts av en medlemsstat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG⁽⁸⁾, inbegripet centrala motparter. Direktiv 98/26/EG minskar risken som är förknippad med att delta i system för överföring av betalningar och värdepapper, i synnerhet genom att minska störningarna i händelse av att en deltagare i systemet blir insolvent. Det är nödvändigt att säkerställa att detta skydd fortsätter att gälla i krissituationer och att lämplig förutsebarhet upprätthålls för operatörer av betalnings- och värdepapperssystem och andra marknadsaktörer. En krisförebyggande åtgärd eller en krishanteringsåtgärd bör därför inte i sig anses utgöra ett insolvensförfarande i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt de berörda avtalen fortsätter att fullgöras.
- (75) Det är nödvändigt att säkerställa att resolutionsmyndigheterna, när de överför tillgångar och skulder till en privat köpare eller ett broföretag, har tillräckligt med tid för att identifiera avtal som behöver överföras. Det bör därför vara möjligt för resolutionsmyndigheter att begränsa motparternas rätt att slutavräkna, påskynda eller på annat sätt säga upp finansiella avtal innan överföringen görs. Sådana begränsningar bör göra det möjligt för resolutionsmyndigheterna att få en rättvisande bild av det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretagets balansräkning, utan de förändringar i värde och omfattning som skulle bli följden om uppsägningsrätten utnyttjas i hög grad, och bör bidra till att undvika instabilitet på marknaden. Ingrepp i motparternas avtalsenliga rättigheter bör dock begränsas till vad som är absolut nödvändigt. Eventuella begränsningar av uppsägningsrätten som föreskrivs av resolutionsmyndigheterna bör därför endast gälla i samband med krishanteringsåtgärder eller händelser som är direkt kopplade till användningen av sådana åtgärder. Uppsägningsrätten på grund av att andra skyldigheter inte uppfyllts, inklusive underlåtenhet att betala eller tillhandahålla marginalsäkerheter, bör därför kvarstå.
- (76) Det är nödvändigt att bevara legitima kapitalmarknadsarrangemang vid överföring av vissa, men inte alla, av ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretags tillgångar, rättigheter och skulder. Det är därför lämpligt att fastställa skyddsåtgärder för att förhindra uppdelning av sammankopplade skulder eller sammankopplade rättigheter och avtal, inbegripet avtal med samma motpart som täcks av säkerhetsarrangemang, avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal, slutavräkningsavtal och strukturerade finansieringsavtal. Om en skyddsåtgärd är tillämplig bör resolutionsmyndigheterna vara skyldiga att överföra alla avtal med koppling till varandra i ett skyddat arrangemang eller låta alla ligga kvar i det resterande fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget. Skyddsåtgärderna bör säkerställa att behandlingen av exponeringar som omfattas av ett nettningsavtal i enlighet med direktiv 2009/138/EG inte påverkas vid beräkning av lagstadgat kapital.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).

- (77) För att stabilisera försäkrings- eller återförsäkringsföretagets finansiella ställning bör ett moratorium införas för försäkringstagarnas återköpsrätter. Ett sådant moratorium som stabiliserar den finansiella ställningen för det berörda företaget bör ge resolutionsmyndigheterna tillräckligt med tid för att värdera dessa företag och bedöma vilka resolutionsverktyg som bör användas. Ett sådant moratorium bör också säkerställa likabehandling av alla försäkringstagare så att eventuella negativa ekonomiska konsekvenser för de försäkringstagare som inte är först med att utnyttja sin återköpsrätt undviks. Eftersom ett av syftena med resolution är att försäkringsskyddet upprätthålls bör försäkringstagarna fortsätta att göra alla obligatoriska betalningar enligt de aktuella försäkrings- eller återförsäkringsavtalen, inbegripet när det gäller livräntor.
- (78) Genom att säkerställa att resolutionsmyndigheter förfogar över samma resolutionsverktyg och befogenheter underlättar man samordnade insatser i den händelse en gränsöverskridande grupp fallerar. Det krävs dock ytterligare åtgärder för att främja samarbete och undvika olikartade nationella tillvägagångssätt. För att komma överens om en gruppresolutionsordning vid resolution av gruppenheter bör resolutionsmyndigheter därför vara skyldiga att samråda med varandra och samarbeta i resolutionskollegier. För att skapa ett forum för diskussion och nå en sådan överenskommelse bör resolutionskollegier inrättas kring en kärna bestående av de redan befintliga tillsynskollegierna, genom att resolutionsmyndigheterna inkluderas och genom att behöriga ministerier, Eiopa och, där så är lämpligt, myndigheter med ansvar för försäkringsgarantisystemen deltar. Resolutionskollegier bör inte vara beslutsfattande organ, utan plattformar som underlättar nationella myndigheters beslutsfattande, och det bör vara de berörda nationella myndigheterna som fattar de gemensamma besluten.
- (79) Mot bakgrund av regelutvecklingen som svar på den globala finanskrisen, de erfarenheter som gjorts sedan den krisen och tillämpningen av detta direktiv, bör kommissionen, efter samråd med Eiopa, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en bedömning av lämpligheten av gemensamma minimistandarder för försäkringsgarantisystem inom unionen. Rapporten bör åtminstone omfatta en bedömning av läget vad gäller försäkringsgarantisystem i medlemsstaterna (täckningsnivå, typer av försäkringar som täcks och villkor för utlösande); en diskussion om handlingsalternativ, inbegripet de olika handlingsalternativen, såsom användning av försäkringsgarantisystem för att fortsätta eller för att avveckla försäkringar, med vederbörlig hänsyn till skillnaderna mellan försäkringsprodukter i olika medlemsstater; en bedömning av behovet av att införa och, när så är lämpligt, ange de åtgärder som krävs för att införa en lägsta grundnivå för försäkringsgarantisystem i hela unionen. Rapporten bör vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.
- (80) Vid resolution av gränsöverskridande grupper bör en avvägning göras mellan, å ena sidan, behovet av förfaranden som tar hänsyn till situationens kritiska karaktär och möjliggör effektiva, rättvisa och snabba lösningar för gruppen som helhet, och, å andra sidan, behovet av att skydda försäkringstagare, den reala ekonomin och den finansiella stabiliteten i alla de medlemsstater som gruppen är verksam i. De olika resolutionsmyndigheterna bör därför utbyta synpunkter i resolutionskollegiet, och alla eventuella resolutionsåtgärder som föreslås av resolutionsmyndigheten på grupp-nivå bör förberedas och diskuteras mellan olika resolutionsmyndigheter inom ramen för gruppresolutionsplanerna. För att underlätta snabba och gemensamma beslut när så är möjligt bör resolutionskollegierna också beakta synpunkterna från resolutionsmyndigheterna i alla de medlemsstater där gruppen är verksam.
- (81) När resolutionsmyndigheten på grupp-nivå vidtar resolutionsåtgärder bör den alltid beakta effekterna på försäkringstagarna, den reala ekonomin och den finansiella stabiliteten i de medlemsstater där gruppen är verksam. Resolutionsmyndigheter i den medlemsstat där ett dotterföretag är etablerat bör därför, som en sista utväg och i vederbörligen motiverade fall, kunna invända mot beslut som fattats av resolutionsmyndigheten på grupp-nivå om de resolutionsmyndigheterna anser att resolutionsåtgärderna inte är lämpliga, antingen mot bakgrund av behovet av att skydda försäkringstagare, den reala ekonomin och den finansiella stabiliteten i den medlemsstaten eller mot bakgrund av skyldigheter som jämförbara företag i den medlemsstaten omfattas av.
- (82) Gruppresolutionsordningar bör underlätta en samordnad resolution som mer sannolikt ger det bästa resultatet för gruppens alla företag. Resolutionsmyndigheter på grupp-nivå bör därför föreslå gruppresolutionsordningar och överlämna dessa till resolutionskollegiet. Resolutionsmyndigheter som har invändningar mot en gruppresolutionsordning eller beslutar att vidta oberoende resolutionsåtgärder bör redogöra för skälen till detta för resolutions-

myndigheten på gruppnivå och andra resolutionsmyndigheter som omfattas av gruppresolutionsordningen, samt anmäla dessa skäl tillsammans med uppgifter om eventuella oberoende resolutionsåtgärder som de avser att vidta. En resolutionsmyndighet som beslutar att avvika från gruppresolutionsordningen bör noggrant överväga de potentiella effekterna av en sådan avvikelse på försäkringstagarna, den reala ekonomin och den finansiella stabiliteten i de medlemsstater där övriga resolutionsmyndigheter är belägna och de potentiella effekterna av en sådan avvikelse på andra delar av gruppen.

- (83) För att säkerställa samordnade åtgärder på gruppnivå bör resolutionsmyndigheterna uppmanas att inom ramen för en gruppresolutionsordning tillämpa samma verktyg på alla enheter inom gruppen som uppfyller villkoren för resolution. Resolutionsmyndigheter på gruppnivå bör därför ha befogenhet att tillämpa broföretagverktyget på gruppnivå för att stabilisera en grupp som helhet och att överföra äganderätten till dotterföretag till broföretaget i syfte att sälja dessa dotterföretag vidare, antingen som ett paket eller enskilt, när marknadsförhållandena är lämpliga. Vidare bör resolutionsmyndigheten på gruppnivå ha befogenhet att tillämpa nedskrivnings- eller konverteringsverktyget på moderföretagsnivå.
- (84) En effektiv resolution av internationellt verksamma försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper kräver samarbete mellan medlemsstaters och tredjeländers resolutionsmyndigheter. Därför bör Eiopa, när det är motiverat mot bakgrund av den rådande situationen, ges befogenhet att utarbeta och ingå icke-bindande ramarrangemang om samarbete med myndigheter i tredjeländer i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1094/2010. Av samma skäl bör nationella myndigheter tillåtas att ingå bilaterala avtal med myndigheter i tredjeländer i linje med Eiopas ramavtal om samarbete. Sådana bilaterala avtal bör säkerställa en effektiv ordning för planering, beslutsfattande och samordning när det gäller sådana internationellt verksamma försäkrings- och återförsäkringsföretag. För att skapa lika villkor bör sådana bilaterala avtal vara ömsesidiga, varvid resolutionsmyndigheterna erkänner och verkställer varandras förfaranden, såvida det inte finns något tillämpligt undantag som gör det möjligt att inte erkänna resolutionsförfaranden i tredjeland.
- (85) Samarbete mellan resolutionsmyndigheter bör äga rum både med avseende på dotterföretag inom grupper i unionen eller grupper i tredjeland, och med avseende på filialer till försäkrings- eller återförsäkringsföretag i unionen eller tredjeland. Dotterföretag inom grupper från tredjeland är företag med etablering i unionen och omfattas därför fullt ut av unionsrätten, inbegripet tillämpningen av resolutionsverktyg. Det är emellertid nödvändigt att medlemsstaterna behåller rätten att agera i fråga om filialer till försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor i tredjeland, om erkännandet och tillämpningen av resolutionsförfaranden i tredjeland avseende en filial skulle äventyra den reala ekonomin eller den finansiella stabiliteten i unionen eller om försäkringstagare i unionen inte skulle behandlas likvärdigt med försäkringstagare från tredjeland. Under sådana omständigheter bör medlemsstaterna ha rätt att, efter samråd med sina resolutionsmyndigheter, neka erkännande av resolutionsförfaranden i tredjeland.
- (86) Genomförandet av detta direktiv bör inte hindra de nationella försäkringsgarantisystemen från att samexistera med ramen för återhämtning och resolution, oaktat de nationella försäkringsgarantisystemens finansieringskälla. Användningen av resolutionsverktyg och utövandet av resolutionsbefogenheter med avseende på ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bör inte hindra försäkringstagare, förmånstagare och andra fordringsägare från att få ersättning genom dessa nationella försäkringsgarantisystem.
- (87) Eiopa bör främja konvergens i resolutionsmyndigheternas praxis genom riktlinjer som utfärdas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010. Eiopa bör närmare bestämt specificera följande: a) närmare uppgifter om kriterierna för tillämpning av förenklade skyldigheter för vissa företag, b) ett antal scenarier för planer för förebyggande återhämtning och en minimiförteckning över kvalitativa och kvantitativa indikatorer, c) kriterier för att identifiera kritiska funktioner, d) ytterligare aspekter och kriterier för bedömningen av möjlighet till resolution, e) närmare uppgifter om åtgärder för att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution och omständigheterna under vilka varje åtgärd får tillämpas, och f) hur informationen bör tillhandahållas i sammandrag eller i kollektiv form för att uppfylla konfidentialitetskraven.

- (88) Tekniska standarder på området för finansiella tjänster bör underlätta en konsekvent harmonisering och ett tillfredsställande skydd för försäkringstagare, investerare och konsumenter över hela unionen. Eiopa är ett organ som har ytterst specialiserade expertkunskaper på området, och det skulle därför vara effektivt och lämpligt att denna myndighet anförtros uppgiften att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförandestandarder som inte inbegriper policyval, vilka sedan läggs fram för kommissionen.
- (89) Kommissionen bör när så anges i detta direktiv, genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget, anta förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Eiopa i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att specificera följande element: a) kriterierna för att ett företag ska omfattas av planering för förebyggande återhämtning, de metoder som ska användas för att fastställa marknadsandelar inom ramen för återhämtningsplanering och den information som ska ingå i planerna för förebyggande återhämtning; b) innehållet i resolutionsplaner och innehållet i gruppresolutionsplaner; c) olika element för värdering, inbegripet de omständigheter under vilka en person anses vara oberoende vid utförandet av en värdering, metoderna för att bedöma värdet av tillgångar och skulder i samband med resolution, åtskillnaden mellan olika värderingar, en metod för beräkning av bufferten för ytterligare förluster som ska ingå i de preliminära värderingarna, metoder och principer för värdering av skulder som hänför sig till derivat och metoden för att utföra värderingen av skillnader i behandling; d) innehållet i de avtalsvillkor som ska ingå i finansiella avtal som regleras av lagstiftning i tredjeland; e) resolutionskollegiernas operativa verksamhet. Kommissionen bör, när så föreskrivs i detta direktiv, anta förslag till tekniska genomförandestandarder som utarbetats av Eiopa genom genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010, för att specificera förfaranden, innehåll och en minimiuppsättning standardformulär och mallar för lämnande av information för resolutionsplaner och samarbete från försäkrings- eller återförsäkringsföretagets sida.
- (90) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG⁽⁹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG⁽¹⁰⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132⁽¹¹⁾ innehåller regler om skydd av aktieägare och borgenärer i företag som omfattas av dessa direktiv. I en situation där resolutionsmyndigheterna behöver agera snabbt skulle de reglerna kunna hindra resolutionsmyndigheterna från att vidta ändamålsenliga resolutionsåtgärder och tillämpa resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter på ett ändamålsenligt sätt. Undantag enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU⁽¹²⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23⁽¹³⁾ bör därför utvidgas till att omfatta åtgärder som vidtas i samband med resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag. För att garantera största möjliga rättssäkerhet för intressenter bör sådana undantag anges tydligt, vara snäva och enbart kunna användas i det allmänna intresset och när villkoren för utlösande av resolution är uppfyllda.
- (91) För att möjliggöra adekvat informationsutbyte och informationstillgång för alla berörda myndigheter är det nödvändigt att säkerställa att resolutionsmyndigheterna är representerade i alla relevanta forum och att Eiopa har tillgång till den sakkunskap som krävs för att utföra uppgifterna i samband med återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag. Förordning (EU) nr 1094/2010 bör därför ändras så att resolutionsmyndigheter utses till behöriga myndigheter enligt vad som avses i den förordningen. Ett sådant likställande av resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter är förenligt med de uppgifter som tilldelas Eiopa enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att bidra till och aktivt delta i utvecklingen och samordningen av planer för återhämtning och resolution.
- (92) Det måste säkerställas att försäkrings- och återförsäkringsföretag, de som i praktiken kontrollerar deras verksamhet samt deras förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan uppfyller sina skyldigheter när det gäller resolution av sådana företag. Det måste också säkerställas att dessa företag, de som i praktiken kontrollerar deras verksamhet och deras förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan behandlas på liknande sätt i hela unionen. Det bör därför krävas att medlemsstaterna föreskriver administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som är effektiva,

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden (EUT L 142, 30.4.2004, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägars rättigheter i börsnoterade företag (EUT L 184, 14.7.2007, s. 17).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 22, 22.1.2021, s. 1).

proportionella och avskräckande. Sådana administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder bör uppfylla vissa väsentliga krav vad gäller adressater, kriterier som bör beaktas när en administrativ sanktion eller annan administrativ åtgärd tillämpas, offentliggörande av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder, centrala sanktioneringsbefogenheter och nivåer för administrativa avgifter. Eiopa bör, under sträng tystnadsplikt, upprätthålla en central databas över alla administrativa sanktionsavgifter eller andra administrativa åtgärder och med information om de överklaganden som tillsynsmyndigheter och resolutionsmyndigheter rapporterat till Eiopa.

- (93) Det bör inte krävas att medlemsstaterna fastställer bestämmelser om administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder för överträdelser av detta direktiv som omfattas av nationell straffrätt. Bibehållandet av straffrättsliga påföljder snarare än administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder vid överträdelser bör dock inte minska eller på annat sätt påverka resolutionsmyndigheters och tillsynsmyndigheters förmåga att inom fastställd tid samarbeta och få tillgång till och utbyta information med resolutionsmyndigheter och tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater, även efter det att de berörda överträdelserna har överlämnats till de behöriga rättsliga myndigheterna för lagföring.
- (94) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att harmonisera regler och förfaranden för resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva utan snarare, på grund av den verkan som ett företags fallissemang kan få i hela unionen, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (95) När tillsynsmyndigheter och resolutionsmyndigheter fattar beslut eller vidtar åtgärder inom ramen för detta direktiv bör de alltid ta vederbörlig hänsyn till vilka effekter deras beslut och åtgärder får för försäkringstagarna, den reala ekonomin och den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater, samt även beakta vikten av eventuella dotterföretag eller av gränsöverskridande verksamhet för försäkringstagarna, finanssektorn och ekonomin i den medlemsstat där dotterföretaget är etablerat eller där verksamheten bedrivs, även i fall där dotterföretaget eller den gränsöverskridande verksamheten i fråga är av mindre vikt för gruppen.
- (96) Senast fem år efter detta direktivs ikraftträdande bör kommissionen, på grundval av de erfarenheter som gjorts och efter samråd med Eiopa, utvärdera och rapportera till Europaparlamentet och till rådet mer utförligt och fokusera på utvalda aspekter av tillämpningen av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

INNEHÅLL OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE, DEFINITIONER OCH UTSEENDE AV RESOLUTIONSMYNDIGHETER

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs regler och förfaranden för återhämtning och resolution av följande typer av enheter:
 - a) Försäkrings- och återförsäkringsföretag som är etablerade i unionen och som omfattas av det tillämpningsområde som anges i artikel 2 i direktiv 2009/138/EG.
 - b) Moderförsäkrings- och moderåterförsäkringsföretag som är etablerade i unionen.
 - c) Försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag som är etablerade i unionen.
 - d) Moderförsäkringsholdingbolag i en medlemsstat och blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat.
 - e) Moderförsäkringsholdingbolag inom unionen och blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen.
 - f) Filialer till försäkrings- och återförsäkringsföretag som är etablerade i ett tredjeland och som uppfyller villkoren i artiklarna 75–80.

I detta direktiv fastställs också regler och förfaranden för leverantörer av väsentliga tjänster när det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget försätts i resolution.

Resolutionsmyndigheter och tillsynsmyndigheter ska, när de fastställer och tillämpar kraven i detta direktiv och när de tillämpar de olika verktyg som de har till sitt förfogande med avseende på en enhet som avses i första eller andra stycket, ta hänsyn till arten av den enhetens verksamhet, dess aktieägarstruktur, juridiska form, riskprofil, storlek, juridiska ställning och graden av sammankoppling med andra institut eller med det finansiella systemet i allmänhet samt omfattningen av och komplexiteten hos enhetens verksamhet.

2. Medlemsstaterna får anta eller behålla regler som är striktare än eller kompletterar dem som fastställs i detta direktiv och i de delegerade akter och genomförandeakter som antas på grundval av detta direktiv, under förutsättning att de reglerna äger allmän giltighet och inte står i strid med detta direktiv och de delegerade akter och genomförandeakter som antas på grundval av detta direktiv.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *resolution*: tillämpning av ett resolutionsverktyg eller av ett verktyg som avses i artikel 26.7 för att uppnå ett eller flera av de resolutionsmål som avses i artikel 18.2.
2. *försäkringsföretag*: ett försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 i direktiv 2009/138/EG.
3. *återförsäkringsföretag*: ett återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.4 i direktiv 2009/138/EG.
4. *försäkringsholdingbolag*: ett försäkringsholdingbolag enligt definitionen i artikel 212.1 f i direktiv 2009/138/EG.
5. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG.
6. *moderförsäkringsholdingbolag i en medlemsstat*: ett försäkringsholdingbolag som är etablerat i en medlemsstat och som inte är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat eller etablerat i samma medlemsstat.
7. *moderförsäkringsholdingbolag inom unionen*: ett moderförsäkringsholdingbolag i en medlemsstat som inte är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett annat försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat eller etablerat i någon medlemsstat.
8. *blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat*: ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i en medlemsstat och som inte självt är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat eller etablerat i samma medlemsstat.
9. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen*: ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat som inte är ett dotterföretag till ett företag som är auktoriserat i någon medlemsstat eller till ett annat försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i någon medlemsstat.
10. *grupp*: en grupp enligt definitionen i artikel 212.1 c i direktiv 2009/138/EG.
11. *resolutionsmål*: de resolutionsmål som avses i artikel 18.2.
12. *resolutionsmyndighet*: den myndighet som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 3.
13. *tillsynsmyndighet*: en tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 13.10 i direktiv 2009/138/EG.
14. *resolutionsverktyg*: ett resolutionsverktyg som avses i artikel 26.3.
15. *resolutionsbefogenhet*: en befogenhet som avses i artiklarna 42–54.

16. *behöriga ministerier*: finansministerier eller andra ministerier i medlemsstaterna med ansvar för ekonomiska, finansiella och budgetmässiga frågor på nationell nivå enligt nationell uppdelning av ansvarsområden och som utsetts i enlighet med artikel 3.7.
17. *verkställande ledning*: den eller de personer som i praktiken leder företaget och som är ansvariga och kan ställas till svars inför förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan för den dagliga ledningen av företaget.
18. *gränsöverskridande grupp*: en grupp med gruppenheter etablerade i fler än en medlemsstat.
19. *extraordinärt offentligt finansiellt stöd*: statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, eller något annat offentligt finansiellt stöd på överstatlig nivå som skulle utgöra statligt stöd om det gavs på nationell nivå, vilket ges för att bevara eller återställa bärkraften, likviditeten eller solvensen hos en enhet som avses i artikel 1.1 a–e, eller hos en grupp vilken en sådan enhet tillhör.
20. *gruppenhet*: en juridisk person som är del av en grupp.
21. *grupptillsynsmyndighet*: en grupptillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 212.1 d i direktiv 2009/138/EG.
22. *plan för förebyggande återhämtning*: en plan för förebyggande återhämtning som utarbetas och upprätthålls i enlighet med artikel 5.
23. *plan för förebyggande gruppåterhämtning*: en plan för förebyggande gruppåterhämtning som utarbetas och upprätthålls i enlighet med artikel 7.
24. *betydande gränsöverskridande verksamhet*: betydande gränsöverskridande verksamhet enligt definitionen i artikel 152aa.1 i direktiv 2009/138/EG.
25. *kritiska funktioner*: aktiviteter, tjänster eller transaktioner som utförs av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag för tredje parts räkning och som inte kan ersättas inom en rimlig tidsfrist eller till en rimlig kostnad, i fall där försäkrings- eller återförsäkringsföretagets oförmåga att utföra dessa aktiviteter, tjänster eller transaktioner sannolikt skulle leda till betydande konsekvenser för det finansiella systemet eller realekonomin i en eller flera medlemsstater, inbegripet särskilt de konsekvenser som följer av effekterna på den sociala välfärden för ett stort antal försäkringstagare, förmåntagare eller skadelidande parter, eller som följer av systemstörningar eller en förlust av allmänt förtroende för försäkringstjänster.
26. *kärnaffärsområden*: affärsområden och kringtjänster som utgör materiella källor till inkomst eller vinst eller har ett materiellt franchisevärde för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller för en grupp som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillhör.
27. *finansieringsarrangemang*: ett arrangemang som inrättats av en medlemsstat i enlighet med artikel 81 för att säkerställa att resolutionsmyndigheten tillämpar resolutionsverktygen på ett ändamålsenligt sätt och att resolutionsbefogenheterna utövas på ett ändamålsenligt sätt.
28. *kapitalbas*: kapitalbas enligt vad som föreskrivs i artikel 87 i direktiv 2009/138/EG.
29. *resolutionsåtgärd*: ett beslut att försätta en enhet som avses i artikel 1.1 a–e i resolution enligt artikel 19 eller 20, tillämpning av ett resolutionsverktyg eller utövande av en eller flera resolutionsbefogenheter.
30. *resolutionsplan*: en resolutionsplan för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utarbetas i enlighet med artikel 9.
31. *gruppresolution*:
 - a) vidtagande av resolutionsåtgärder på moderföretagsnivå eller på nivån för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är föremål för grupptillsyn, eller
 - b) den samordnade tillämpningen av resolutionsverktyg och resolutionsmyndigheternas utövande av sina befogenheter med avseende på gruppenheter.
32. *gruppresolutionsplan*: en plan för gruppresolution som utarbetas i enlighet med artiklarna 10 och 11.

33. *resolutionsmyndighet* på gruppnivå: resolutionsmyndigheten i den medlemsstat i vilken grupp tillsynsmyndigheten är belägen.
34. *gruppresolutionsordning*: en plan som utarbetas för gruppresolution i enlighet med artikel 73.
35. *resolutionskollegium*: ett kollegium som inrättats i enlighet med artikel 70.
36. *uropeiskt resolutionskollegium*: ett kollegium som inrättats i enlighet med artikel 71.
37. *försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet*: ett försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet enligt definitionen i artikel 212.1 g i direktiv 2009/138/EG.
38. *normala insolvensförfaranden*: kollektiva insolvensförfaranden som innebär total eller delvis avyttring av en gäldenärs tillgångar och tillsättande av en förvaltare eller rekonstruktör och som normalt gäller för försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt nationell rätt, antingen specifikt för sådana företag eller generellt för alla fysiska eller juridiska personer.
39. *skuldinstrument*: obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser, instrument som skapar eller bekräftar en skuld samt instrument som ger rätt att förvärva skuldinstrument.
40. *försäkringsfordran*: en försäkringsfordran enligt definitionen i artikel 268.1 g i direktiv 2009/138/EG.
41. *moderföretag*: ett moderföretag enligt definitionen i artikel 13.15 i direktiv 2009/138/EG.
42. *unionens regler om statligt stöd*: den ram som fastställs genom artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget samt förordningar och alla unionsakter, inbegripet riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden, som utfärdats eller antagits med stöd av artikel 108.4 eller 109 i EUF-fördraget.
43. *avveckling*: avveckling av tillgångarna i en enhet som avses i artikel 1.1 a–e.
44. *verktyg för avskiljande av tillgångar och skulder*: en mekanism för en resolutionsmyndighets överföring av tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution till en tillgångs- och skuldförvaltningsenhet i enlighet med artikel 30.
45. *tillgångs- och skuldförvaltningsenhet*: en juridisk person som uppfyller kraven i artikel 30.2.
46. *nedskrivnings- eller konverteringsverktyg*: en mekanism för en resolutionsmyndighets utövande av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter med avseende på skulder i ett företag i resolution i enlighet med artikel 35.
47. *verktyg för försäljning av verksamhet*: en mekanism för en resolutionsmyndighets överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett företag i resolution, eller av tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution, till en köpare som inte är ett broföretag, i enlighet med artikel 31.
48. *broföretag*: en juridisk person som uppfyller kraven i artikel 32.2.
49. *broföretagsverktyg*: en mekanism för överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett företag i resolution, eller tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution, till ett broföretag, i enlighet med artikel 32.
50. *verktyg för solvent avveckling*: en mekanism för att förbjuda ett företag i resolution att ingå nya försäkrings- eller återförsäkringsavtal, och för att begränsa dess verksamhet till att enbart förvalta sin befintliga portfölj fram till dess att dess verksamhet avslutas och avveckling sker enligt normala insolvensförfaranden i enlighet med artikel 27.
51. *äganderättsinstrument*: aktier, andra instrument som ger äganderätt, instrument som kan konverteras till eller ge rätt att förvärva aktier eller andra äganderättsinstrument, samt instrument som utgör intressen i aktier eller andra äganderättsinstrument.

52. *aktieägare*: en innehavare av äganderättsinstrument.
53. *överföringsbefogenheter*: de befogenheter som specificeras i artikel 42.1 e eller f och som avser överföring av aktier, andra äganderättsinstrument, skuldinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder, eller en kombination av dessa från ett företag i resolution till en mottagande enhet.
54. *central motpart*: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁴⁾.
55. *derivat*: ett derivat enligt definitionen i artikel 2.5 i förordning (EU) nr 648/2012.
56. *nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter*: de befogenheter som avses i artikel 35.2 och i artikel 42.1 g–k.
57. *skuld med säkerhet*: en skuld där borgenärens rätt till betalning eller annan form av fullgörande är säkrad genom inteckning, pantsättning eller panträtt i egendom, eller avtal om säkerheter inklusive skuldförpliktelser till följd av återköpstransaktioner eller andra avtal om säkerheter för överförande av äganderätt.
58. *nivå 1-instrument*: primärkapitalposter som uppfyller villkoren i artikel 94.1 i direktiv 2009/138/EG.
59. *nivå 2-instrument*: primärkapitalposter och tilläggskapitalposter som uppfyller villkoren i artikel 94.2 i direktiv 2009/138/EG.
60. *nivå 3-instrument*: primärkapitalposter och tilläggskapitalposter som uppfyller villkoren i artikel 94.3 i direktiv 2009/138/EG.
61. *kvalificerade skulder*: skulder och kapitalinstrument som inte räknas som nivå 1-instrument, nivå 2-instrument eller nivå 3-instrument i en enhet enligt artikel 1.1 a–e, och som inte är undantagna från tillämpningsområdet för nedskrivnings- eller konverteringsverktyget i enlighet med artikel 35.5–35.8.
62. *försäkringsgarantisystem*: ett system som är officiellt erkänt av en medlemsstat och som finansieras genom bidrag från försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringstagare och som garanterar betalning av godtagbara försäkringsfordringar, helt eller delvis, till berättigade försäkringstagare, försäkrade parter och förmånstagare, eller som säkerställer att försäkringarna upprätthålls, om ett försäkringsföretag inte kan eller sannolikt inte kommer att kunna uppfylla sina skyldigheter och åtaganden enligt sina försäkringsavtal.
63. *tillämpliga kapitalinstrument*: nivå 1-instrument, nivå 2-instrument eller nivå 3-instrument.
64. *konverteringskurs*: den faktor som fastställer det antal aktier eller andra äganderättsinstrument som en skuld i en särskild skuldklass ska konverteras till, med hänvisning antingen till ett enda skuldinstrument i skuldklassen i fråga eller till ett särskilt värde per enhet av en fordran.
65. *drabbad borgenär*: en borgenär vars fordran hänför sig till en skuld som skrivits ned eller konverterats till aktier eller andra äganderättsinstrument genom utövandet av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheten i samband med tillämpning av nedskrivnings- eller konverteringsverktyget.
66. *mottagande enhet*: en enhet till vilken aktier, andra äganderättsinstrument, skuldinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder eller en kombination av dessa poster överförs från ett företag i resolution.
67. *bankdag*: en dag förutom lördag, söndag eller dag som är allmän helgdag i den berörda medlemsstaten.
68. *uppsägningsrätt*: rätten att säga upp ett avtal, rätten att påskynda, slutavräkna, kvitta eller netta skyldigheter eller liknande bestämmelser som upphäver, modifierar eller utsläcker en avtalsparts skyldighet eller en bestämmelse som hindrar en skyldighet enligt avtalet från att uppkomma som annars skulle uppkomma.
69. *företag i resolution*: någon av de enheter som avses i artikel 1.1 a–e och för vilka en resolutionsåtgärd vidtas.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

70. *moderföretag som har det yttersta ägarintresset*: ett moderföretag i en medlemsstat i en grupp som är föremål för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a eller b i direktiv 2009/138/EG och som inte är ett dotterföretag till ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat och etablerat i någon medlemsstat.
71. *försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland*: ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland enligt definitionerna i artikel 13.3 och 13.6 i direktiv 2009/138/EG.
72. *resolutionsförfaranden i tredjeland*: en åtgärd enligt rätten i ett tredjeland som syftar till att hantera ett fallissemang i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland som är jämförbar, i termer av mål och förväntade resultat, med resolutionsåtgärder enligt detta direktiv.
73. *unionsfilial till ett företag i tredjeland*: en filial till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland som är belägen i en medlemsstat.
74. *relevant myndighet i tredjeland*: en myndighet i tredjeland med ansvar för funktioner som är jämförbara med de funktioner som utförs av resolutionsmyndigheter eller tillsynsmyndigheter enligt detta direktiv.
75. *avtal om finansiell äganderättsöverföring*: avtal om finansiell äganderättsöverföring enligt definitionen i artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG ⁽¹⁵⁾.
76. *nettofordran*: ett avtal i enlighet med vilket ett antal fordringar eller skyldigheter kan omvandlas till en enda nettofordran, inklusive nettningsavtal om slutavräkning där fullgörandet av parternas skyldigheter påskyndas när en utlösande händelse inträffar (oavsett hur och var denna definieras) så att de ska fullgöras omedelbart eller avslutas, och i båda fallen omvandlas till eller ersätts av en enda nettofordran, inbegripet slutavräkningsklausuler enligt definitionen i artikel 2.1 n i) i direktiv 2002/47/EG och nettnings enligt definitionen i artikel 2 k i direktiv 98/26/EG.
77. *kvittningsavtal*: ett avtal i enlighet med vilket två eller flera ömsesidiga fordringar eller skyldigheter som företaget i resolution och en motpart har kan kvittas mot varandra.
78. *finansiella avtal*: finansiella avtal enligt definitionen i artikel 2.1.100 i direktiv 2014/59/EU.
79. *krisförebyggande åtgärd*: ett utövande av befogenheter att instruera ett företag att åtgärda brister eller hinder för möjligheten till återhämtning enligt artikel 6.5 i detta direktiv, utövande av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution enligt artikel 15 eller 16 i detta direktiv, tillämpning av alla eventuella åtgärder enligt artiklarna 137, 138.3, 138.5, 139.3 och 140 i direktiv 2009/138/EG samt tillämpning av en förebyggande åtgärd enligt artikel 141 i direktiv 2009/138/EG.
80. *krishanteringsåtgärd*: en resolutionsåtgärd, tillsättning av en särskild förvaltare enligt artikel 44 eller tillsättning av en person enligt artikel 54.1.
81. *utsett nationellt makrotillsynsorgan*: den myndighet som har anförtratts genomförandet av den politik för makrotillsyn som avses i rekommendation B.1 i rekommendationen från Europeiska systemrisknämnden av den 22 december 2011 om de nationella myndigheternas mandat för makrotillsyn (ESRB/2011/3).
82. *reglerad marknad*: en reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁶⁾.
83. *kreditinstitut*: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁷⁾.
84. *värdepappersföretag*: ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

85. *litet och icke-komplext företag*: ett litet och icke-komplext företag enligt definitionen i artikel 13.10a i direktiv 2009/138/EG.
86. *leverantör av väsentliga tjänster*: en enhet som tillhandahåller varor eller tjänster, såsom it-tjänster, försörjningstjänster och uthyrning, förvaltning och underhåll av lokaler, som behövs för att fortlöpande upprätthålla ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet, eller som behövs för att säkerställa ett upprätthållande av försäkringsskyddet, och som ingår i samma grupp som det företaget.
87. *dotterföretag*: ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 13.16 i direktiv 2009/138/EG.
88. *dotterföretag inom unionen*: ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har sitt huvudkontor i en medlemsstat och som är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland.
89. *filial*: en filial enligt definitionen i artikel 13.11 i direktiv 2009/138/EG.
90. *förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan*: ett förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan enligt definitionen i artikel 1.43 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 ⁽¹⁸⁾.
91. *finansiellt konglomerat*: ett finansiellt konglomerat enligt definitionen i artikel 2.14 i direktiv 2002/87/EG.

Artikel 3

Utseende av resolutionsmyndigheter och behöriga ministerier

1. Varje medlemsstat ska utse en eller i undantagsfall flera resolutionsmyndigheter med befogenhet att tillämpa resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna.
2. Resolutionsmyndigheterna ska vara nationella centralbanker, behöriga ministerier, offentliga förvaltningsmyndigheter eller myndigheter med förvaltningsbefogenheter.
3. Om en resolutionsmyndighet har anförtrots andra funktioner, inbegripet tillsynsfunktioner, ska det finnas adekvata strukturella arrangemang för att undvika intressekonflikter mellan de funktioner som resolutionsmyndigheten anförtrots enligt detta direktiv och tillsynsfunktioner eller andra funktioner, utan att det påverkar informationsutbyte och samarbetskylldigheter enligt kraven i punkt 6.

Medlemsstaterna ska säkerställa att dessa arrangemang säkerställer verkligt operativt oberoende, inbegripet särskild personal och särskilda rapporteringsvägar och beslutsprocesser hos resolutionsmyndigheten som är skilda från resolutionsmyndighetens tillsynsfunktion eller andra funktioner.

4. De krav som anges i punkt 3 ska inte hindra att
 - a) rapporteringsvägar konvergerar på högsta nivå eller på nivån för den verkställande ledningen i en organisation som innefattar olika funktioner eller myndigheter,
 - b) personal delas, enligt förutbestämda villkor, mellan resolutionsfunktioner och andra funktioner, inbegripet tillsynsfunktioner, för att klara av tillfälligt hög arbetsbelastning, eller för att resolutionsmyndigheten ska kunna dra nytta av expertisen hos gemensam personal.
5. Resolutionsmyndigheterna ska anta och offentliggöra interna regler för att förebygga intressekonflikter i överensstämmelse med de krav som anges i punkterna 3 och 4, inbegripet regler som rör tystnadsplikt och informationsutbyte mellan de olika funktionsområdena.
6. Medlemsstaterna ska kräva att de myndigheter som utövar tillsyns- och resolutionsfunktioner och de personer som utövar dessa funktioner på myndigheternas vägnar samarbetar nära vid förberedandet, planeringen och tillämpningen av resolutionsbeslut, både när resolutionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten är separata enheter och när funktionerna utförs inom samma enhet.

⁽¹⁸⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 12, 17.1.2015, s. 1).

7. Varje medlemsstat ska utse ett enda ministerium som det behöriga ministeriet enligt detta direktiv. I förekommande fall ska medlemsstaterna säkerställa att det inrättas en lämplig samordningsmekanism med andra berörda ministerier.
8. Om resolutionsmyndigheten i en medlemsstat inte är det behöriga ministeriet ska resolutionsmyndigheten utan onödigt dröjsmål informera det behöriga ministeriet om de beslut som fattas enligt detta direktiv och, om inte annat föreskrivs i nationell rätt, inte genomföra några beslut som har direkta budgeteffekter utan att ha fått det behöriga ministeriets godkännande.
9. Om en medlemsstat utser mer än en resolutionsmyndighet ska den lämna en fullständig motivering för detta till kommissionen och Eiopa, och tydligt fördela funktioner och ansvarsområden mellan dessa myndigheter, säkerställa lämplig samordning mellan dem och utse en enda myndighet till kontaktmyndighet för samarbete och samordning med de relevanta myndigheterna i andra medlemsstater.
10. Medlemsstaterna ska informera Eiopa om vilken eller vilka nationella myndigheter som har utsetts till resolutionsmyndigheter och, om tillämpligt, om vilken myndighet som är kontaktmyndighet och vilka specifika funktioner och ansvarsområden dessa myndigheter har. Eiopa ska offentliggöra förteckningen över dessa resolutionsmyndigheter och kontaktmyndigheter.
11. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 67 får medlemsstaterna begränsa resolutionsmyndighetens, tillsynsmyndighetens och deras respektive personals ansvar i enlighet med nationell rätt när det gäller deras agerande eller underlåtenhet att agera vid fullgörandet av sina funktioner enligt detta direktiv.

AVDELNING II FÖRBEREDELSE

KAPITEL I

Planering för förebyggande återhämtning och resolution

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 4

Förenklade skyldigheter för vissa företag

1. Med beaktande av de effekter som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags fallissemang kan ha till följd av arten av dess verksamhet, dess aktieägarstruktur, dess juridiska form, dess riskprofil, storlek och juridiska ställning, dess grad av sammankoppling med andra reglerade företag eller med det finansiella systemet i allmänhet, verksamhetens omfattning och komplexitet, och huruvida dess fallissemang och därpå följande avveckling enligt normala insolvensförfaranden sannolikt skulle medföra en betydande negativ inverkan på finansmarknaderna, på andra företag, på försäkringstagare, på finansieringsvillkor eller på ekonomin i stort, ska medlemsstaterna säkerställa att tillsyns- och resolutionsmyndigheter fastställer huruvida förenklade skyldigheter kan tillämpas på vissa försäkrings- och återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsgrupper med avseende på följande:
 - a) Innehåll och närmare uppgifter i de planer för förebyggande återhämtning som föreskrivs i artiklarna 5–8 och de resolutionsplaner som föreskrivs i artiklarna 9–12.
 - b) Det senaste datum då de första planerna för förebyggande återhämtning och resolution ska utarbetas och de intervall med vilka planer för förebyggande återhämtning och resolution ska uppdateras, vilka kan vara längre än de intervall som föreskrivs i artiklarna 5.4, 7.3, 9.5 och 11.3.
 - c) Innehåll i och detaljnivå för den information som krävs av företag enligt artiklarna 5.6, 7.3, 10.2 och 12.1.
 - d) Detaljnivån på den bedömning av möjligheten till resolution som föreskrivs i artiklarna 13 och 14.
2. Eiopa ska senast den 29 juli 2027 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att specificera ytterligare detaljer om de kriterier som avses i inledningen av punkt 1 i den här artikeln.

3. Medlemsstaterna ska kräva att tillsynsmyndigheterna eller resolutionsmyndigheterna, beroende på vad som är tillämpligt, varje år och separat för varje medlemsstat lämna samtliga följande uppgifter till Eiopa:
- a) Antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsgrupper som omfattas av planering för förebyggande återhämtning och resolution enligt artiklarna 5, 7, 9 och 10.
 - b) Antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsgrupper som omfattas av de förenklade skyldigheter som avses i punkt 1.
 - c) Kvantitativ information om tillämpningen av de kriterier som avses i inledningen av punkt 1.
 - d) En beskrivning av de förenklade skyldigheter som tillämpas på grundval av de kriterier som avses i inledningen av punkt 1 jämfört med de fullständiga skyldigheterna, tillsammans med volymangivelser för kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätt i procent av den totala volymen av kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar respektive tillgångar för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i medlemsstaterna eller för alla grupper, beroende på vad som är tillämpligt.
4. Eiopa ska varje år och separat för varje medlemsstat offentliggöra de uppgifter som avses i punkt 3 a–d, tillsammans med en bedömning av alla eventuella skillnader i genomförandet av punkt 1 på nationell nivå.

Avsnitt 2

Planering för förebyggande återhämtning

Artikel 5

Planer för förebyggande återhämtning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte ingår i en grupp som omfattas av planering för förebyggande återhämtning enligt artikel 7 och som uppfyller kriterierna i punkt 2 eller 3 i den här artikeln utarbetar en plan för förebyggande återhämtning och håller den uppdaterad. Denna plan för förebyggande återhämtning ska innehålla åtgärder som ska vidtas av det berörda företaget för att återställa dess finansiella ställning i fall där det skett en betydande försämring av denna ställning.

Att utarbeta planer för förebyggande återhämtning, hålla dem uppdaterade och tillämpa dem ska anses utgöra en del av företagsstyrningssystemet i den mening som avses i artikel 41 i direktiv 2009/138/EG.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheten underkastar försäkrings- och återförsäkringsföretag krav på planering för förebyggande återhämtning på grundval av deras storlek, affärsmodell, riskprofil, grad av sammankoppling och utbytbart, deras betydelse för ekonomin i den medlemsstat där de verkar och deras gränsöverskridande verksamhet, särskilt betydande gränsöverskridande verksamhet.

Tillsynsmyndigheterna ska säkerställa att minst 60 % av medlemsstatens marknad för livförsäkring och livåterförsäkring samt minst 60 % av dess marknad för skadeförsäkring och skadeåterförsäkring, där marknadsandelen för livförsäkring baseras på försäkringstekniska avsättningar brutto och marknadsandelen för skadeförsäkring baseras på bruttovärdet av de tecknade premierna, omfattas av krav på planering för förebyggande återhämtning enligt denna artikel.

Vid beräkningen av den marknadstäckningsgrad som avses i andra stycket får dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretagen i en grupp beaktas om dessa dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag ingår i en grupp för vilken moderföretaget som har det yttersta ägarintresset utarbetar och upprätthåller en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

3. Varje försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av en resolutionsplan ska omfattas av krav på planering för förebyggande återhämtning.

Små och icke-komplexa företag ska inte omfattas av krav på planering för förebyggande återhämtning, utom när en tillsynsmyndighet anser att ett sådant företag utgör en särskild risk på nationell eller regional nivå.

4. Tillsynsmyndigheterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretagen uppdaterar sina planer för förebyggande återhämtning minst vartannat år, och under alla omständigheter

a) efter en förändring av företagets juridiska eller organisatoriska struktur, av dess affärsverksamhet eller av dess finansiella ställning, som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en väsentlig ändring av planen för förebyggande återhämtning,

b) när en väsentlig förändring av företagets finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet, eller på annat sätt nödvändiggöra en översyn av planen för förebyggande återhämtning, blir förutsebar.

5. Planer för förebyggande återhämtning får inte bygga på antaganden om tillgång till eller erhållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd.

6. Medlemsstaterna ska kräva att planer för förebyggande återhämtning innehåller samtliga följande uppgifter:

a) En sammanfattning av de viktigaste delarna av planen, inbegripet väsentliga ändringar av den senast inlämnade planen.

b) En beskrivning av företaget eller gruppen, inbegripet en sammanfattning av eventuella väsentliga förändringar sedan den senast inlämnade planen.

c) En ram med indikatorer som avses i punkt 8.

d) En beskrivning av hur planen för förebyggande återhämtning har utarbetats och hur den kommer att uppdateras och tillämpas.

e) Ett antal korrigerande åtgärder.

f) En kommunikationsstrategi.

g) Om företaget har begått en överträdelse mot solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 4 i direktiv 2009/138/EG och har lämnat in en återhämtningsplan i enlighet med artikel 138.2 i direktiv 2009/138/EG vid någon tidpunkt under de senaste tio åren: den återhämtningsplanen samt en bedömning av de åtgärder som vidtagits för att återställa företagets efterlevnad av solvenskapitalkravet.

7. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag bedömer trovärdigheten och genomförbarheten hos sina planer för förebyggande återhämtning, särskilt den ram med indikatorer som avses i punkt 8 och de korrigerande åtgärderna, utifrån ett antal scenarier med allvarlig makroekonomisk och finansiell stress som är relevanta för försäkrings- eller återförsäkringsföretagets specifika förhållanden, inbegripet systemomfattande händelser, idiosynkratiska stresshändelser som sannolikt väsentligt påverkar deras tillgångs- och skuldprofil samt kombinationer av sådana stresshändelser.

8. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen säkerställer att deras planer för förebyggande återhämtning innehåller en ram med kvalitativa och kvantitativa indikatorer som identifierar de tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas. Dessa indikatorer får omfatta kriterier som rör bland annat kapital, likviditet, tillgångskvalitet, lönsamhet, marknadsförhållanden, makroekonomiska förhållanden och operativa händelser. Indikatorer som avser kapital situationen ska innehålla åtminstone överträdelser av solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 4 i direktiv 2009/138/EG.

Medlemsstaterna ska kräva att varje överträdelse av solvenskapitalkravet leder till att det berörda företaget vidtar lämpliga korrigerande åtgärder i linje med planen för förebyggande återhämtning.

Medlemsstaterna ska kräva att tillsynsmyndigheterna säkerställer att försäkrings- och återförsäkringsföretag inför lämpliga arrangemang för en regelbunden övervakning av de indikatorer som avses i första stycket.

9. Ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som beslutar att vidta en korrigerande åtgärd som ingår i dess plan för förebyggande återhämtning eller som beslutar att avstå från att vidta en sådan korrigerande åtgärd trots att en indikator som avses i punkt 8 första stycket har uppfyllts, ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om beslutet.

10. Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som avses i punkt 1 ska bedöma och godkänna planen för förebyggande återhämtning innan den lämnas till tillsynsmyndigheten för granskning.

11. Eiopa ska senast den 29 januari 2027 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att ytterligare specificera

- a) i samarbete med Europeiska systemrisknämnden, de scenarier som avses i punkt 7 i denna artikel,
- b) de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som avses i punkt 8 i denna artikel.

12. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att ytterligare specificera

- a) de kriterier, särskilt när det gäller gränsöverskridande verksamhet, som avses i punkt 2 första stycket,
- b) de metoder som ska användas för att fastställa de marknadsandelar som avses i punkt 2 andra och tredje styckena,
- c) den information som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska inkludera i planen för förebyggande återhämtning, inbegripet de korrigerande åtgärder som avses i punkt 6 e och deras genomförande.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Artikel 6

Tillsynsmyndigheternas granskning och bedömning av planerna för förebyggande återhämtning

1. Tillsynsmyndigheterna ska, inom nio månader efter det att varje plan för förebyggande återhämtning lämnats in, granska planen och bedöma hur väl den uppfyller kraven i artikel 5 samt allt det följande:

- a) Om genomförandet av de arrangemang som föreslagits i planen rimligen kan förväntas att inom rimlig tid upprätthålla eller återställa försäkrings- eller återförsäkringsföretagets bärkraft och finansiella ställning.
- b) Om planen och de specifika alternativen i planen rimligen kan förväntas bli genomförda snabbt och effektivt i situationer av finansiell stress.
- c) Om planen och de specifika alternativen i planen rimligen kan förväntas i största möjliga utsträckning undvika betydande negativa effekter på det finansiella systemet, inbegripet i scenarier som skulle leda till att andra försäkrings- och återförsäkringsföretag genomför planer för förebyggande återhämtning under samma period.

2. Tillsynsmyndigheterna ska förse resolutionsmyndigheterna med alla planer för förebyggande återhämtning som de har mottagit. Resolutionsmyndigheterna får granska planen för förebyggande återhämtning i syfte att identifiera eventuella åtgärder i planen för förebyggande återhämtning som skulle kunna inverka negativt på möjligheten till resolution av det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, och lämna rekommendationer till tillsynsmyndigheten rörande de frågorna, inom den period som avses i punkt 1.

3. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, ska tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten på begäran av en tillsynsmyndighet i värdmedlemsstaten överlämna planen för förebyggande återhämtning till den tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten. Tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten får granska planen för förebyggande återhämtning i syfte att identifiera eventuella åtgärder i planen för förebyggande återhämtning som skulle kunna inverka negativt på försäkringstagarna, realekonomin eller den finansiella stabiliteten i den berörda medlemsstaten och lämna rekommendationer till tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten rörande de frågorna. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska lämna ett motiverat svar på sitt beslut att följa, eller inte följa, rekommendationerna. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten underlåter att vederbörligen beakta rekommendationerna från tillsynsmyndigheten i värdlandet får tillsynsmyndigheten i värdlandet hänskjuta ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010.

4. Om en tillsynsmyndighet efter en bedömning av planen för förebyggande återhämtning konstaterar att det finns väsentliga brister i planen, eller väsentliga hinder för dess genomförande, ska den underrätta det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget om innehållet i sin bedömning och kräva att det berörda företaget inom två månader lämnar in en reviderad plan som visar hur dessa brister eller hinder åtgärdas. Tvåmånadersperioden får, på begäran av det berörda företaget, förlängas med en månad, om tillsynsmyndigheten samtycker till detta.

Innan tillsynsmyndigheten kräver att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag lämnar in en reviderad plan för förebyggande återhämtning ska den ge företaget tillfälle att yttra sig om det kravet.

Om en tillsynsmyndighet konstaterar att bristerna och hindren inte har åtgärdats på ett adekvat sätt genom den reviderade planen, får den förelägga företaget att göra vissa specifika ändringar av planen.

5. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget underlåter att lämna in en reviderad plan för förebyggande återhämtning, eller om tillsynsmyndigheten slår fast att den reviderade planen för förebyggande återhämtning inte på ett adekvat sätt åtgärdar de brister eller hinder som myndigheten konstaterade i sin ursprungliga bedömning, och om det inte är möjligt att på ett adekvat sätt åtgärda bristerna eller hindren genom att utfärda ett föreläggande om att vissa specifika ändringar av planen ska göras, ska tillsynsmyndigheten begära att företaget inom rimlig tid anger vilka ändringar av affärsverksamheten som det kan göra för att åtgärda bristerna i eller hindren för genomförandet av planen för förebyggande återhämtning.

Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget underlåter att identifiera sådana ändringar inom den tidsram som tillsynsmyndigheten fastställt, eller om tillsynsmyndigheten slår fast att bristerna och hindren inte skulle åtgärdas på ett adekvat sätt genom de åtgärder som företaget föreslagit, får tillsynsmyndigheten fatta ett motiverat beslut att förelägga företaget att vidta de åtgärder som tillsynsmyndigheten anser vara nödvändiga och proportionella, varvid hänsyn ska tas till hur allvarliga bristerna och hindren är och vilken effekt åtgärderna skulle ha på företags affärsverksamhet.

Detta beslut ska meddelas försäkrings- eller återförsäkringsföretaget skriftligen och ska kunna överklagas.

Artikel 7

Planer för förebyggande gruppåterhämtning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att grupp-tillsynsmyndigheten har befogenhet att kräva att det moderföretag i en grupp som har det yttersta ägarintresset utarbetar och lämnar in en plan för förebyggande gruppåterhämtning till grupp-tillsynsmyndigheten.

En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska bestå av en plan för förebyggande återhämtning för den grupp som leds av moderföretaget som har det yttersta ägarintresset. Planen för förebyggande gruppåterhämtning ska identifiera sådana korrigeringar åtgärder som kan bli nödvändiga att genomföra på nivån för moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och på nivån för dess enskilda dotterföretag för att återställa deras finansiella ställning i fall där det skett en betydande försämring av denna ställning.

Grupptillsynsmyndigheten ska uppställa det krav som avses i första stycket på grundval av de kriterier som avses i artikel 5.2 eller 5.3, beroende på vad som är tillämpligt.

2. En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska innehålla korrigeringar åtgärder för att uppnå en stabilisering av gruppen, eller av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ingår i gruppen, när gruppen eller något av dess försäkrings- eller återförsäkringsföretag befinner sig i ett ansträngt läge, i syfte att åtgärda eller avlägsna orsakerna till krissituationen och återställa den finansiella ställningen för gruppen eller för det företag som ingår i gruppen i fråga, samtidigt som hänsyn tas till andra gruppenheters finansiella ställning.

Planen för förebyggande gruppåterhämtning ska innehålla arrangemang för att säkerställa att proportionella åtgärder som ska vidtas på grupp- och gruppenhetsnivå är samordnade och konsekventa.

3. Planen för förebyggande gruppåterhämtning, och eventuella planer som utarbetats för ett enskilt dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag, ska upprättas i enlighet med artikel 5.5–5.8 och ska uppdateras i enlighet med artikel 5.4.

I enlighet med artikel 5.8 tredje stycket ska lämpliga arrangemang för en regelbunden övervakning av indikatorerna införas.

I planen för förebyggande gruppåterhämtning ska det anges huruvida det finns hinder för genomförandet av korrigeringar åtgärder inom gruppen, inbegripet på nivån för de enskilda enheter som planen omfattar, och huruvida det finns väsentliga praktiska eller juridiska hinder för att utan dröjsmål överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder eller tillgångar inom gruppen.

4. Tillsynsmyndigheterna får kräva att de dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag eller de enheter som avses i artikel 1.1 c och d utarbetar och lämnar in planer för förebyggande återhämtning om en plan för förebyggande gruppåterhämtning saknas.

5. Om den berörda tillsynsmyndigheten gör bedömningen att en enhet inte i tillräckligt hög grad beaktas i planen för förebyggande gruppåterhämtning mot bakgrund av den berörda enhetens betydelse i den berörda medlemsstaten och mot bakgrund av de skyldigheter som jämförbara företag i den medlemsstaten omfattas av får den begära att grupptillsynsmyndigheten, på grundval av ett motiverat yttrande, kräver att det moderföretag som har det yttersta ägarintresset, eller det försäkringsholdingbolag som leder gruppen, lämnar in en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning med beaktande av de farhågor som den berörda tillsynsmyndigheten uttryckt. Om en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning har lämnats in och den berörda tillsynsmyndigheten gör bedömningen att den reviderade planen inte i tillräcklig utsträckning tar itu med dess farhågor får den kräva att de berörda dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag eller enheter som avses i artikel 1.1 c och d utarbetar och lämnar in en plan för förebyggande återhämtning. I sådana fall ska tillsynsmyndigheten förse grupptillsynsmyndigheten med ett motiverat yttrande för denna bedömning. Därefter ska den förse grupptillsynsmyndigheten med planen för förebyggande återhämtning.

6. Grupptillsynsmyndigheten ska, under förutsättning att de krav på konfidentiell behandling som föreskrivs i artikel 66 efterlevs, översända planerna för förebyggande gruppåterhämtning till

- a) Eiopa,
- b) de relevanta tillsynsmyndigheter som är medlemmar i eller deltar i tillsynskollegiet enligt artikel 248.3 i direktiv 2009/138/EG,
- c) resolutionsmyndigheten på gruppnivå,
- d) dotterföretagens resolutionsmyndigheter,
- e) om gruppen är eller ingår i ett finansiellt konglomerat, den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU och den behöriga myndighet som definieras i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013.

7. Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för den enhet som utarbetar planen för förebyggande gruppåterhämtning enligt punkt 1 eller planen för förebyggande återhämtning enligt punkt 4 eller 5 ska bedöma och godkänna den berörda planen innan den lämnas in till grupptillsynsmyndigheten eller tillsynsmyndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, för granskning.

8. När ett dotterföretag inom unionen upprättar planer för förebyggande återhämtning får det i tillämpliga fall beakta planer för förebyggande gruppåterhämtning som utarbetats av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland eller det moderföretag i tredjeland till vilka det är ett dotterföretag.

Artikel 8

Grupptillsynsmyndigheternas granskning och bedömning av planer för förebyggande gruppåterhämtning

1. Grupptillsynsmyndigheten ska, efter samråd med de relevanta tillsynsmyndigheter som är medlemmar i eller deltar i tillsynskollegiet enligt artikel 248.3 i direktiv 2009/138/EG, granska planen för förebyggande gruppåterhämtning och bedöma i vilken utsträckning den uppfyller kraven och kriterierna i artikel 7. Den bedömningen ska göras i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 6 och i denna artikel, och inom den period som fastställs i artikel 6.1, och ska beakta potentiella effekter av de korrigerande åtgärderna på försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten i alla medlemsstater där gruppen verkar.

2. Grupptillsynsmyndigheten ska eftersträva att fatta ett gemensamt beslut enligt artikel 17 i det här direktivet inom det tillsynskollegium som inrättats i enlighet med artikel 248 i direktiv 2009/138/EG, om

- a) granskningen och bedömningen av planen för förebyggande gruppåterhämtning,
- b) huruvida en plan för förebyggande återhämtning ska utarbetas på individuell basis för de försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen, i enlighet med artikel 7.4 eller 7.5 i det här direktivet,

c) tillämpningen av de åtgärder som avses i artikel 6.4 och 6.5 i det här direktivet.

Avsnitt 3

Resolutionsplanering

Artikel 9

Resolutionsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, efter samråd med tillsynsmyndigheten, utarbetar en resolutionsplan för varje försäkrings- eller återförsäkringsföretag som inte ingår i en grupp som omfattas av resolutionsplanering enligt artiklarna 10 och 11, och som uppfyller de villkor som fastställs i punkt 2 i den här artikeln. Resolutionsplanen ska innehålla de resolutionsåtgärder som resolutionsmyndigheten får vidta, om försäkrings- och återförsäkringsföretaget uppfyller de villkor för resolution som avses i artikel 19.1 eller 20.3.

2. Resolutionsmyndigheterna ska utarbeta resolutionsplaner för försäkrings- och återförsäkringsföretag för vilka de bedömer att det är mer sannolikt, vid en jämförelse med andra företag inom deras ansvarsområde, att resolutionsåtgärder skulle ligga i allmänhetens intresse enligt artikel 19.5 om det berörda företaget fallerar, eller för vilka myndigheterna bedömer att de utför en kritisk funktion. Dessa bedömningar ska åtminstone ta hänsyn till behovet av att uppnå resolutionsmålen och företagets storlek, affärsmodell, riskprofil, graden av sammankoppling, utbytbarhet och i synnerhet dess gränsöverskridande verksamhet.

Resolutionsmyndigheterna ska, på grundval av de bedömningar som avses i första stycket, säkerställa att minst 40 % av medlemsstatens marknad för livförsäkring och livåterförsäkring samt minst 40 % av dess marknad för skadeförsäkring och skadeåterförsäkring – där marknadsandelen för livförsäkring baseras på försäkringstekniska avsättningar brutto och marknadsandelen för skadeförsäkring baseras på bruttovärdet av de tecknade premierna – omfattas av resolutionsplanering. Vid beräkningen av marknadsandelen får dotterföretagen i en grupp beaktas om de dotterföretagen omfattas av gruppresolutionsplanen.

Små och icke-komplexa företag ska inte omfattas av krav på resolutionsplanering, utom när en resolutionsmyndighet anser att ett sådant företag utgör en särskild risk på nationell eller regional nivå.

3. Om det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, ska resolutionsmyndigheterna i hemmedlemsstaten överlämna utkastet till resolutionsplanen till tillsyns- eller resolutionsmyndigheterna i värdmedlemsstaten. Tillsyns- eller resolutionsmyndigheterna i värdmedlemsstaten får granska utkastet till resolutionsplan i syfte att identifiera eventuella åtgärder i utkastet till resolutionsplan som skulle kunna inverka negativt på försäkringstagarna, realekonomin eller den finansiella stabiliteten i deras medlemsstat och lämna rekommendationer till resolutionsmyndigheten i hemmedlemsstaten rörande de frågorna. Resolutionsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska lämna ett motiverat svar avseende sitt beslut att följa rekommendationerna eller inte. Om resolutionsmyndigheten i hemmedlemsstaten underlåter att vederbörligen beakta rekommendationerna från tillsyns- eller resolutionsmyndigheten i värdlandet får tillsyns- eller resolutionsmyndigheten i värdlandet hänskjuta ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010.

4. Vid fastställandet av alternativen för tillämpning av resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter i resolutionsplanerna ska relevanta resolutionsscenarier beaktas, inbegripet det scenario där försäkrings- eller återförsäkringsföretagets fallissemang är idiosynkratiskt och det scenario där det inträffar vid en tidpunkt med mer omfattande finansiell instabilitet eller systemomfattande händelser.

Resolutionsplaner får inte bygga på antaganden om extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver, i förekommande fall, användningen av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang.

5. Resolutionsmyndigheterna ska se över, och vid behov uppdatera, resolutionsplanerna minst vartannat år, och under alla omständigheter

a) efter varje väsentlig förändring av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets juridiska eller organisatoriska struktur, av dess affärsverksamhet eller av dess finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet eller på annat sätt skulle nödvändiggöra en revidering av resolutionsplanen,

- b) när en väsentlig förändring av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet, eller på annat sätt nödvändiggör en revidering av resolutionsplanen, blir förutsebar.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen och tillsynsmyndigheterna ska utan dröjsmål underrätta resolutionsmyndigheterna om varje händelse som kräver en revidering eller uppdatering av resolutionsplanen.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 ska det i resolutionsplanerna anges alternativ för tillämpningen av resolutionsverktyg på, och utövande av resolutionsbefogenheter med avseende på, försäkrings- eller återförsäkringsföretaget. Resolutionsplanerna ska innehålla följande, kvantifierat när så är lämpligt och möjligt:

- a) En sammanfattning av huvudinslagen i planen.
- b) En sammanfattning av de väsentliga förändringar för företaget som inträffat sedan den senaste resolutionsrelaterade informationen lämnades in.
- c) En beskrivning av hur kritiska funktioner och kärnaffärsområden, i den utsträckning som krävs, skulle kunna avskiljas juridiskt och ekonomiskt från övriga funktioner för att säkerställa fortsatt verksamhet efter företagets fallissemang.
- d) En identifiering av de tillgångar som kan förväntas godtas som säkerhet.
- e) En uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen.
- f) En detaljerad beskrivning av den bedömning av möjligheten till resolution som gjorts i enlighet med artikel 13, inbegripet en bedömning av hur rimlig och trovärdig en avveckling enligt normala insolvensförfaranden är.
- g) En beskrivning av alla åtgärder som krävs enligt artikel 15 för att åtgärda eller avlägsna identifierade hinder för möjligheten till resolution som ett resultat av den bedömning som gjorts i enlighet med artikel 13.
- h) En förklaring av hur resolutionsalternativen skulle kunna finansieras utan antagande om extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver, i förekommande fall, användningen av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang.
- i) En detaljerad beskrivning av de olika resolutionsstrategier som skulle kunna tillämpas med beaktande av de olika möjliga scenarierna samt de tillämpliga tidsramarna.
- j) En beskrivning av kritiska ömsesidiga beroenden.
- k) En analys av resolutionsplanens effekter på företagets anställda, inbegripet en bedömning av därmed förknippade kostnader, och en beskrivning av planerade förfaranden för samråd med personalen under resolutionsprocessen, i tillämpliga fall med beaktande av nationella system för dialog mellan arbetsmarknadens parter.
- l) En plan för kommunikation med media och allmänheten.
- m) En beskrivning av grundläggande rutiner och system för kontinuerlig drift av företagets operativa verksamhet.
- n) I förekommande fall eventuella yttranden från företaget om resolutionsplanen.

Sammanfattningen av planens viktigaste delar ska meddelas försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

7. Resolutionsmyndigheten ska översända resolutionsplanerna och eventuella ändringar av dessa till de berörda tillsynsmyndigheterna.

8. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera innehållet i resolutionsplanen.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

9. Eiopa ska senast den 29 januari 2027 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att ytterligare specificera kriterierna för identifieringen av kritiska funktioner.

Artikel 10

Gruppresolutionsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter på gruppnivå har befogenhet att utarbeta gruppresolutionsplaner för grupper som omfattas av resolutionsplanering på grundval av de villkor som fastställs i artikel 9.2.

2. Gruppresolutionsplanen ska

- a) ange de resolutionsåtgärder som ska vidtas för varje enhet om åtgärder kommer att krävas för att säkerställa att kritiska funktioner upprätthålls,
- b) undersöka i vilken utsträckning det skulle vara möjligt att tillämpa resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheter på ett samordnat sätt, samt identifiera potentiella hinder för en samordnad resolution,
- c) om en grupp rymmer enheter med säte i tredjeland, identifiera lämpliga arrangemang för samarbete och samordning med de relevanta myndigheterna i dessa tredjeländer och följderna av detta för resolution inom unionen,
- d) identifiera åtgärder som är nödvändiga för att underlätta gruppresolution, inklusive att juridiskt och ekonomiskt avskilja särskilda funktioner eller affärsområden, med beaktande av ömsesidiga beroenden inom gruppen,
- e) identifiera tillgängliga finansieringskällor för att finansiera gruppresolutionsåtgärderna och, om försäkringsgarantisystem eller ett finansieringsarrangemang skulle behöva användas, ange principer för att dela upp ansvaret för den finansieringen mellan finansieringskällor i olika medlemsstater, men inte förutsätta något extraordinärt offentligt finansiellt stöd,
- f) innehålla de uppgifter som anges i artikel 9.6.

3. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska översända gruppresolutionsplanerna och eventuella ändringar av dessa till de berörda tillsynsmyndigheterna och, om gruppen är eller ingår i ett finansiellt konglomerat, till den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU och till den behöriga myndighet som definieras i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013.

4. Resolutionsmyndigheterna får utarbeta resolutionsplaner för dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag eller de enheter som avses i artikel 1.1 c och d, om det inte finns någon gruppresolutionsplan.

5. När resolutionsmyndigheterna för dotterföretag inom unionen utarbetar resolutionsplaner får de ta hänsyn till den resolutionsstrategi som de berörda myndigheterna i tredjeland tillämpar för de grupper som dessa resolutionsmyndigheter ansvarar för.

Om resolutionsmyndigheten anser att en sådan resolutionsstrategi är trovärdig och rimlig får den i sin resolutionsplan på lämpligt sätt återspegla den resolutionsstrategin och dess eventuella konsekvenser för det berörda dotterföretaget inom unionen. Detta får inte äventyra uppnåendet av de resolutionsmål som avses i artikel 18.

6. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i gruppresolutionsplaner, med beaktande av de många olika affärsmodeller som grupper på den inre marknaden har.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

*Artikel 11***Krav och förfarande för gruppresolutionsplaner**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att moderföretag som har det yttersta ägarintresset lämnar den information som får krävas enligt artikel 12 till resolutionsmyndigheten på gruppnivå. Denna information ska röra moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och i den utsträckning som krävs var och en av gruppenheterna, inbegripet de enheter som avses i artikel 1.1 b–e.

Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska, under förutsättning att de krav på konfidentiell behandling som föreskrivs i detta direktiv efterlevs, översända den relevanta information som tillhandahålls i enlighet med denna punkt till

- a) Eiopa,
- b) de resolutionsmyndigheter som är medlemmar i resolutionskollegiet,
- c) de relevanta tillsynsmyndigheter som är medlemmar i eller deltar i tillsynskollegiet enligt artikel 248.3 i direktiv 2009/138/EG.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna på gruppnivå i resolutionskollegier, som agerar gemensamt med de resolutionsmyndigheter som avses i punkt 1 andra stycket b, och efter att ha samrått med de berörda tillsynsmyndigheter som är medlemmar i eller deltar i tillsynskollegiet enligt artikel 248.3 i direktiv 2009/138/EG, utarbetar och upprätthåller gruppresolutionsplaner. I arbetet med att utarbeta gruppresolutionsplaner och upprätthålla dem får resolutionsmyndigheterna på gruppnivå om de så önskar, och med förbehåll för att de uppfyller de krav på konfidentiell behandling som fastställs i artikel 80 i detta direktiv, involvera ett tredjelands resolutionsmyndigheter från de jurisdiktioner där gruppen har etablerat dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag, eller betydande filialer såsom de definieras enligt artikel 248.8 i direktiv 2009/138/EG.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att gruppresolutionsplanerna ses över och, om så är lämpligt, uppdateras minst vartannat år, och under alla omständigheter

- a) efter varje förändring av den juridiska eller organisatoriska strukturen, av affärsverksamheten, eller av den finansiella ställningen inom gruppen, inbegripet varje gruppenhet, som kan ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en ändring av planen,
- b) när en väsentlig förändring av dess finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet, eller på annat sätt nödvändiggöra en revidering av resolutionsplanen, blir förutsebar.

4. Antagandet av gruppresolutionsplanen ska ske i form av ett gemensamt beslut, enligt vad som avses i artikel 17, av resolutionsmyndigheten på gruppnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterförsäkrings- och dotteråterförsäkringsföretagen och av de enheter som avses i artikel 1.1 b–e.

*Artikel 12***Information för resolutionsplaner och samarbete från försäkrings- och återförsäkringsföretagets sida**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen eller moderföretaget som har det yttersta ägarintresset, beroende på vad som är tillämpligt,

- a) samarbetar i den utsträckning som krävs vid utarbetandet av resolutionsplaner eller gruppresolutionsplaner,
- b) antingen direkt till dem eller genom tillsynsmyndigheten lämnar all nödvändig information för att utarbeta och genomföra resolutionsplaner eller gruppresolutionsplaner.

2. Tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna ska samarbeta med resolutionsmyndigheterna för att kontrollera huruvida delar av eller all den informationen som avses i punkt 1 redan finns tillgänglig och ska lämna den informationen till resolutionsmyndigheterna. Resolutionsmyndigheterna ska inhämta all sådan tillgänglig information från tillsynsmyndigheterna innan de begär information från försäkrings- och återförsäkringsföretagen.

3. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera förfaranden och en minimiuppsättning standardformulär och mallar för lämnande av information enligt denna artikel, och för att specificera innehållet i den informationen.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 29 juli 2026.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

KAPITEL II

Möjlighet till resolution

Artikel 13

Bedömning av möjligheten till resolution

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, efter att ha samrått med tillsynsmyndigheten, bedömer i vilken utsträckning en resolution av försäkrings- eller återförsäkringsföretag som inte ingår i en grupp är möjlig utan antagande om extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver, i förekommande och tillämpliga fall, användningen av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang.

Resolution av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att företaget kan avvecklas enligt ett normalt insolvensförfarande, eller att resolutionsmyndigheten kan försätta företaget i resolution genom att tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter.

2. Om en resolutionsmyndighet konstaterar att en resolutionsåtgärd kan vara nödvändig av hänsyn till allmänintresset eftersom en avveckling enligt normala insolvensförfaranden inte skulle uppfylla resolutionsmålen i samma utsträckning, ska den gå vidare med följande på varandra följande steg:

- a) Välja en föredragen resolutionsåtgärd som är lämplig för att uppnå resolutionsmålen med tanke på försäkrings- eller återförsäkringsföretagets struktur och affärsmodell.
 - b) Bedöma om det är rimligt att vidta den valda resolutionsåtgärden på ett ändamålsenligt sätt inom en lämplig tidsram och identifiera potentiella hinder för dess genomförande.
 - c) Bedöma den valda resolutionsåtgärdens trovärdighet, med beaktande av resolutionens sannolika inverkan på de finansiella systemen eller realekonomierna i medlemsstaterna eller unionen och skyddet av försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägares kollektiva intressen, i syfte att säkerställa att kritiska funktioner som utförs av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget upprätthålls.
3. Resolutionsmyndigheterna ska göra en bedömning av möjligheten till resolution enligt punkt 1 samtidigt med, och med avseende på, utarbetandet och uppdateringen av resolutionsplanen i enlighet med artikel 9. När resolutionsmyndigheterna gör den bedömning som avses i punkt 1 ska de åtminstone granska de dimensioner av möjligheten till resolution som anges i bilagan.
4. För bedömningen av möjligheten till resolution får resolutionsmyndigheterna begära att försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillhandahåller all nödvändig information.
5. Eiopa ska senast den 29 januari 2027 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att specificera ytterligare frågor och kriterier för bedömningen av möjligheten till resolution av försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsgrupper som anges i punkt 1 i den här artikeln och artikel 14 i det här direktivet.

Artikel 14

Bedömning av möjligheten till resolution av grupper

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna på gruppnivå, tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretag, efter att ha samrått med grupp tillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheterna för de dotterföretagen, bedömer i vilken utsträckning resolution av grupper är möjlig utan antagande om extraordinärt offentligt finansiellt

stöd utöver, i förekommande och tillämpliga fall, användningen av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang.

2. Resolution av en grupp ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att resolutionsmyndigheterna antingen kan avveckla gruppenheterna enligt ett normalt insolvensförfarande eller försätta gruppen i resolution genom att tillämpa resolutionsverktyg på, och utöva resolutionsbefogenheter i förhållande till, gruppenheter i fall där de utan svårigheter kan avskiljas vid lämplig tidpunkt, eller på annat sätt som föreskrivs i nationell rätt.

De resolutionskollegier som avses i artikel 70 ska vid fullgörandet av sina funktioner beakta bedömningen av möjligheten till resolution av en grupp.

3. Om en resolutionsmyndighet konstaterar att en resolutionsåtgärd kan vara nödvändig av hänsyn till allmänintresset eftersom en avveckling enligt normala insolvensförfaranden inte skulle uppfylla resolutionsmålen i samma utsträckning, ska den gå vidare med följande på varandra följande steg:

- a) Välja föredragna resolutionsåtgärder som är lämpliga för att uppnå resolutionsmålen med tanke på gruppens struktur och affärsmodell.
- b) Bedöma om det är rimligt att vidta den valda resolutionsåtgärden på ett ändamålsenligt sätt inom en lämplig tidsram och identifiera potentiella hinder för dess genomförande.
- c) Bedöma den valda resolutionsåtgärdens trovärdighet, med beaktande av resolutionens sannolika inverkan på de finansiella systemen eller realekonomierna i medlemsstaterna eller unionen och skyddet av försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägares kollektiva intressen, i syfte att säkerställa att kritiska funktioner som utförs av gruppen upprätthålls.

4. Resolutionsmyndigheterna på gruppnivå ska göra en bedömning av möjligheten till resolution av en grupp samtidigt med, och med avseende på, utarbetandet och uppdateringen av resolutionsplaner för grupper i enlighet med artikel 10. Bedömningen ska ske i enlighet med den beslutsprocess som anges i artikel 11. När resolutionsmyndigheterna på gruppnivå gör den bedömning som avses i punkt 1 ska de åtminstone granska de dimensioner av möjligheten till resolution som anges i bilagan.

5. För bedömningen av möjligheten till resolution får resolutionsmyndigheten på gruppnivå begära att gruppenheterna tillhandahåller all nödvändig information.

Artikel 15

Befogenhet att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution

1. I de fall då den bedömning som utförs i enlighet med artikel 13 eller 14 visar att det finns väsentliga hinder för möjligheten till resolution av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ska medlemsstaterna säkerställa att resolutionsmyndigheten skriftligen meddelar det försäkrings- eller återförsäkringsföretaget och den berörda tillsynsmyndigheten om detta.

2. Kravet på resolutionsmyndigheterna att utarbeta resolutionsplaner och på de berörda resolutionsmyndigheterna att i enlighet med artikel 17 fatta ett gemensamt beslut om gruppresolutionsplaner, som anges i artikel 9.1 respektive artikel 11.4, ska efter det meddelande som anges i punkt 1 i den här artikeln tillfälligt upphävas till dess att åtgärderna för att avlägsna de väsentliga hindren för möjligheten till resolution har godtagits av resolutionsmyndigheten enligt punkt 3 i den här artikeln eller beslutats enligt punkt 4 i den här artikeln.

3. Inom fyra månader från mottagandet av det meddelande som anges i punkt 1 ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget till resolutionsmyndigheten föreslå möjliga åtgärder för att åtgärda eller avlägsna de väsentliga hinder som angetts i meddelandet.

I tidsplanen för genomförandet av de åtgärder som föreslås av företaget ska hänsyn tas till orsakerna till de väsentliga hindren.

Resolutionsmyndigheten ska, efter samråd med tillsynsmyndigheten, bedöma huruvida de åtgärderna effektivt åtgärdar eller avlägsnar de väsentliga hindren.

4. Om en resolutionsmyndighet konstaterar att de åtgärder som föreslås av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i enlighet med punkt 3 inte effektivt minskar eller avlägsnar det berörda hindret, ska den antingen direkt eller indirekt genom tillsynsmyndigheten, kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget vidtar någon eller några av de alternativa

åtgärder som avses i punkt 5 och skriftligen meddela sådana åtgärder till företaget, som inom en månad efter mottagande av meddelandet ska föreslå en plan för att uppfylla kraven.

När resolutionsmyndigheter identifierar alternativa åtgärder ska de visa på vilket sätt de åtgärder som föreslagits av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inte skulle kunna avlägsna hindren för möjligheten till resolution och hur de föreslagna alternativa åtgärderna är proportionella när det gäller att avlägsna hindren. Resolutionsmyndigheterna ska beakta åtgärdernas inverkan på försäkrings- eller återförsäkringsföretagets verksamhet, dess stabilitet och dess förmåga att bidra till ekonomin.

5. Vid tillämpning av punkt 4 ska resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att vidta åtminstone någon av följande alternativa åtgärder:

- a) Kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ser över gruppinterna finansieringsarrangemang eller omprövar avsaknaden av sådana, eller upprättar serviceavtal, antingen gruppinterna avtal eller avtal med tredje part.
- b) Kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget begränsar sina maximala enskilda och sammanlagda exponeringar.
- c) Införa särskilda eller regelbundna kompletterande informationskrav som är relevanta för resolutionsändamål.
- d) Kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget avyttrar specifika tillgångar eller omstrukturerar skulder.
- e) Kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget begränsar eller upphör med specifik befintlig eller föreslagen verksamhet.
- f) Begränsa eller förhindra utveckling av nya eller befintliga affärsområden eller försäljning av nya eller befintliga produkter.
- g) Kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ändrar återförsäkringsstrategin.
- h) Kräva förändringar av juridiska eller operativa strukturer för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller varje gruppenhet som direkt eller indirekt står under dess kontroll så att komplexiteten minskas för att säkerställa att kritiska funktioner juridiskt och operativt kan avskiljas från övriga funktioner genom tillämpning av resolutionsverktygen.
- i) Kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller ett moderföretag bildar ett moderförsäkringsholdingbolag i en medlemsstat eller ett moderförsäkringsholdingbolag inom unionen.
- j) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är ett dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet, kräva att försäkringsholdingbolaget med blandad verksamhet bildar ett separat försäkringsholdingbolag för att kontrollera försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, om nödvändigt för att underlätta resolutionen av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget och för att undvika att tillämpningen av resolutionsverktygen och utövandet av resolutionsbefogenheterna får negativa konsekvenser för den icke-finansiella delen av gruppen.

6. Innan resolutionsmyndigheten identifierar eventuella alternativa åtgärder enligt punkt 5 ska den, efter samråd med tillsynsmyndigheten, noggrant överväga den potentiella effekten av sådana åtgärder på sundheten och stabiliteten för det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets löpande verksamhet och för den inre marknaden.

7. Ett meddelande eller ett beslut enligt punkt 1 eller 4 ska

- a) innehålla skälen för bedömningen eller fastställandet i fråga,
- b) kunna överklagas.

Dessutom ska ett beslut enligt punkt 4 ange hur det uppfyller kravet på proportionalitet i tillämpningen som föreskrivs i punkt 4 andra stycket.

8. Eiopa ska senast den 29 juli 2027 från dagen för ikraftträdandet av detta direktiv] utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att specificera närmare uppgifter om de åtgärder som anges i punkt 5 i den här artikeln och de omständigheter under vilka var och en av åtgärderna får tillämpas.

Artikel 16

Befogenhet att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution: behandling av grupper

1. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen, efter samråd med det tillsynskollegium som inrättats i enlighet med artikel 248 i direktiv 2009/138/EG, överväga den bedömning som avses i artikel 14 inom resolutionskollegiet och vidta alla rimliga mått och steg för att fatta ett sådant gemensamt beslut som avses i artikel 17 om tillämpningen av åtgärder som identifierats i enlighet med artikel 15.4 med avseende på samtliga relevanta gruppenheter.

2. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska i samarbete med grupp tillsynsmyndigheten och Eiopa, i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) nr 1094/2010, utarbeta och överlämna en rapport till moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och till dotterföretagens resolutionsmyndigheter, som ska överlämna den till de dotterföretag som de ansvarar för. Rapporten ska utarbetas efter samråd med tillsynsmyndigheterna och ska analysera de väsentliga hindren för en ändamålsenlig tillämpning av resolutionsverktyg och ett ändamålsenligt utövande av resolutionsbefogenheter med avseende på gruppen. Rapporten ska rekommendera proportionella och riktade åtgärder som, enligt resolutionsmyndigheten på gruppnivå, är nödvändiga eller lämpliga för att avlägsna de hindren, med beaktande av effekterna av dessa åtgärder på gruppens affärsmodell.

3. Inom fyra månader från mottagandet av rapporten får moderföretaget som har det yttersta ägarintresset inkomma med synpunkter och för resolutionsmyndigheten på gruppnivå föreslå alternativa åtgärder för att åtgärda eller avlägsna de hinder som identifierats i rapporten.

Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska, efter samråd med grupp tillsynsmyndigheten, bedöma huruvida de åtgärderna effektivt åtgärdar eller avlägsnar de väsentliga hindren.

4. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska meddela alla eventuella åtgärder som föreslås av moderföretaget som har det yttersta ägarintresset till de myndigheter som ingår eller deltar i resolutionskollegiet. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen ska, efter samråd med tillsynsmyndigheterna, göra allt de kan för att fatta ett gemensamt beslut, i enlighet med artikel 17, inom resolutionskollegiet beträffande identifieringen av väsentliga hinder och, om så krävs, beträffande bedömningen av de åtgärder som föreslås av moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och av de åtgärder som krävs av myndigheterna för att åtgärda eller avlägsna hindren. När de gör detta ska de ta hänsyn till de potentiella effekter som åtgärderna kan ha i alla de medlemsstater där gruppen är verksam.

KAPITEL III

Gemensamma beslut

Artikel 17

Gemensamma beslut

1. Grupp tillsynsmyndigheter, tillsynsmyndigheter, resolutionsmyndigheter på gruppnivå och resolutionsmyndigheter ska sträva efter att nå de gemensamma beslut som avses i artikel 8.2, artikel 11.4 och artikel 16.4, beroende på vad som är tillämpligt, inom fyra månader från och med den dag då

a) grupp tillsynsmyndigheten översänder planen för förebyggande gruppåterhämtning i enlighet med artikel 7.6,

b) resolutionsmyndigheten på gruppnivå översänder den information som avses i artikel 11.1 andra stycket,

c) moderföretaget som har det yttersta ägarintresset inkommer med synpunkter eller föreslår alternativa åtgärder, eller då den period som avses i artikel 16.3 löper ut, beroende på vilket som inträffar först.

Eiopa får på begäran av en tillsynsmyndighet eller en resolutionsmyndighet bistå grupp tillsynsmyndigheterna, tillsynsmyndigheterna, resolutionsmyndigheterna på gruppnivå och resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010.

2. Om ett gemensamt beslut inte nås inom den period som avses i inledningen av punkt 1 första stycket i någon av följande frågor, ska grupp tillsynsmyndigheten eller resolutionsmyndigheten på gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt, fatta sitt eget beslut i dessa frågor:

- a) Granskningen och bedömningen av planen för förebyggande gruppåterhämtning.
- b) De åtgärder som moderföretaget som har det yttersta ägarintresset är skyldigt att vidta i enlighet med artikel 6.4 och 6.5.
- c) Gruppresolutionsplanen.
- d) De åtgärder som avses i artikel 16.

Det beslut som fattas av grupp tillsynsmyndigheten eller resolutionsmyndigheten på gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt, ska vara fullständigt motiverat och beakta synpunkter och reservationer som de övriga tillsynsmyndigheterna eller resolutionsmyndigheterna, beroende på vad som är tillämpligt, uttryckt under den period som avses i inledningen av punkt 1 första stycket. Beslutet ska lämnas till moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och till de övriga berörda myndigheterna.

3. Om ett gemensamt beslut inte nås inom den period som avses i inledningen av punkt 1 första stycket av tillsynsmyndigheterna eller resolutionsmyndigheterna i någon av följande frågor, ska ett dotterföretags tillsynsmyndighet eller resolutionsmyndighet, beroende på vad som är tillämpligt, fatta sitt eget beslut i dessa frågor:

- a) Huruvida en plan för förebyggande återhämtning ska utarbetas på individuell basis för de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av dess jurisdiktion enligt artikel 8.2.
- b) Tillämpningen på dotterföretagsnivå av de åtgärder som avses i artikel 6.4 och 6.5.
- c) Identifiering av de väsentliga hindren och, vid behov, bedömning av de åtgärder som föreslås av moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och de åtgärder som krävs av myndigheterna för att åtgärda eller avlägsna dessa hinder, i enlighet med artikel 16.1.

4. Om ett gemensamt beslut om antagande av en gruppresolutionsplan, enligt artikel 11.4, inte nås av resolutionsmyndigheterna inom den period som avses i inledningen av punkt 1 första stycket i den här artikeln, ska varje resolutionsmyndighet som ansvarar för ett dotterföretag fatta ett eget beslut och utarbeta en resolutionsplan för de enheter som lyder under dess jurisdiktion och hålla den resolutionsplanen uppdaterad. Varje resolutionsmyndighet ska meddela sitt beslut till de andra medlemmarna i resolutionskollegiet.

5. Varje beslut som fattas av tillsyns- eller resolutionsmyndigheter i enlighet med punkt 3 eller 4 ska vara fullständigt motiverat och beakta synpunkter och reservationer som uttryckts av de övriga tillsynsmyndigheterna, resolutionsmyndigheterna, grupp tillsynsmyndigheterna eller resolutionsmyndigheterna på gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt.

6. De tillsynsmyndigheter eller resolutionsmyndigheter som inte har invändningar mot ett beslut som avses i punkterna 3 och 4 får fatta ett gemensamt beslut om en plan för förebyggande gruppåterhämtning eller en gruppresolutionsplan som omfattar gruppenheter inom deras jurisdiktioner.

7. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna eller resolutionsmyndigheterna vid utgången av den period som avses i inledningen av punkt 1 första stycket har hänskjutit en fråga till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska den berörda grupp tillsynsmyndigheten, resolutionsmyndigheten på gruppnivå, tillsynsmyndigheten eller resolutionsmyndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, skjuta upp sitt beslut enligt punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln, invänta eventuella beslut som Eiopa kan komma att fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Den period som avses i inledningen av punkt 1 första stycket i den här artikeln ska anses utgöra förlikningsskedet enligt artikel 19.2 i den förordningen. Eiopa ska fatta sitt beslut inom en månad. Frågan får inte hänskjutas till Eiopa efter utgången av den period som avses i inledningen av punkt 1 första stycket eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om Eiopa inte har fattat ett beslut inom en månad efter hänskjutandet till Eiopa, ska beslutet från grupp tillsynsmyndigheten, resolutionsmyndigheten på gruppnivå, tillsynsmyndigheten eller resolutionsmyndigheten, för gruppen eller dotterföretaget på individuell nivå, beroende på vad som är tillämpligt, tillämpas.

8. De gemensamma beslut som avses i artiklarna 8.2, 11.4 och 16.4 och i punkt 6 i den här artikeln, och de beslut som avses i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln ska erkännas som slutgiltiga och ska tillämpas av tillsynsmyndigheter eller resolutionsmyndigheter i de berörda medlemsstaterna.

9. Om gemensamma beslut fattas enligt artikel 11.4 och, rörande gruppresolutionsplaner, punkt 6 i den här artikeln, och om en resolutionsmyndighet bedömer att föremålet för en oenighet avseende gruppresolutionsplaner inkräktar på dess medlemsstats finanspolitiska ansvar ska resolutionsmyndigheten på gruppnivå företa en ny bedömning av gruppresolutionsplanen.

AVDELNING III

RESOLUTION

KAPITEL I

Resolutionsmål, villkor för resolution och allmänna principer

Artikel 18

Resolutionsmål

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, när de tillämpar resolutionsverktyg och utövar resolutionsbefogenheter, tar hänsyn till de resolutionsmål som förtecknas i punkt 2 och väljer de verktyg och befogenheter som bäst uppfyller de mål som är relevanta beroende på omständigheterna i varje enskilt fall.

2. Resolutionsmålen är följande:

- a) Skydda försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägares kollektiva intressen.
- b) Upprätthålla finansiell stabilitet, särskilt genom att förebygga spridningseffekter och genom att upprätthålla marknadsdisciplin.
- c) Säkerställa att kritiska funktioner upprätthålls.
- d) Skydda offentliga medel genom att minimera beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd.

I strävan efter att uppfylla det resolutionsmål som avses i första stycket c ska resolutionsmyndigheterna välja de metoder i förhållande till kritiska funktioner som bäst upprätthåller försäkringstagarnas försäkringsskydd.

I strävan efter att uppfylla det resolutionsmål som avses i första stycket d ska resolutionsmyndigheterna i största möjliga utsträckning prioritera användning av andra finansieringskällor än medlemsstaternas budget, inbegripet finansieringsarrangemang som avses i artikel 81 och försäkringsgarantisystem, om sådana finns tillgängliga för detta ändamål enligt tillämplig rätt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna i strävan efter att uppfylla resolutionsmålen försöker minimera resolutionskostnaderna och undvika värdeförstörelse såvida detta inte krävs för att uppnå de resolutionsmålen.

3. Resolutionsmålen har lika stor betydelse, och medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna gör en lämplig avvägning mellan dem beroende på arten av och omständigheterna i varje enskilt fall.

Artikel 19

Villkor för resolution

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna vidtar en resolutionsåtgärd gentemot ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Tillsynsmyndigheten, efter samråd med resolutionsmyndigheten, eller resolutionsmyndigheten, efter samråd med tillsynsmyndigheten, har fastställt att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

b) Det finns inga rimliga utsikter att några alternativa åtgärder från privata sektorn eller tillsynsåtgärder, inbegripet förebyggande och korrigerande åtgärder, inom rimlig tid skulle kunna förhindra att företaget fallerar.

c) En resolutionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänintresset.

2. När en resolutionsmyndighet vidtar en resolutionsåtgärd och fram till dess att den resolutionsåtgärden har avslutats får tillsynsmyndigheten inte vidta åtgärder med avseende på företaget i resolution såvida inte resolutionsmyndigheten samtycker till sådana åtgärder.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har de verktyg som krävs, särskilt adekvat tillgång till relevant information, för att göra det fastställande som avses i punkt 1 a, efter samråd med tillsynsmyndigheten. Tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål lämna all den relevanta information till resolutionsmyndigheten som denna begär för att kunna utföra sin bedömning.

4. Det ska anses att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag fallerar eller sannolikt kommer att falla om någon av följande omständigheter föreligger:

a) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget bryter mot eller kommer sannolikt att bryta mot minimikapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 5 i direktiv 2009/138/EG, och det finns inte rimliga utsikter till att efterlevnaden återställs.

b) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget uppfyller inte längre villkoren för auktorisation eller underlåter allvarligt att uppfylla sina rättsliga skyldigheter enligt de lagar och andra författningar som det omfattas av, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för konstaterandet att företaget inom den närmaste framtiden allvarligt kommer att underlåta att uppfylla sina skyldigheter på ett sådant sätt att det motiverar att auktorisationen återkallas.

c) Försäkrings- eller återförsäkringsföretagets tillgångar underskrider dess skulder, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för att konstatera att företagets tillgångar inom den närmaste framtiden kommer att underskrida dess skulder.

d) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är oförmöget att betala sina skulder eller andra åtaganden, inbegripet utbetalningar till försäkringstagare eller förmåntagare, i takt med att de förfaller till betalning, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet att företaget inom den närmaste framtiden kommer att befinna sig i en sådan situation.

e) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd krävs.

5. Vid tillämpning av punkt 1 c ska en resolutionsåtgärd ligga i allmänintresset, om en sådan åtgärd är nödvändig för att uppfylla, och står i proportion till, ett eller flera av resolutionsmålen och en avveckling av företaget enligt ett normalt insolvensförfarande, inbegripet med användning av försäkringsgarantisystem som är tillämpliga på det företaget om villkoren för ett normalt insolvensförfarande är uppfyllda, inte i samma utsträckning skulle uppfylla dessa mål.

Artikel 20

Villkor för resolution vad gäller moderföretag och holdingbolag

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får vidta en resolutionsåtgärd gentemot vilken som helst av de enheter som avses i artikel 1.1 b–e, om den enheten uppfyller villkoren i artikel 19.1, i tillämpliga delar.

2. Om dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag till ett försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet innehas direkt eller indirekt av ett mellanvarande försäkringsholdingbolag, ska medlemsstaterna säkerställa att resolutionsåtgärder för gruppresolution vidtas gentemot det mellanvarande försäkringsholdingbolaget, och de ska inte vidta resolutionsåtgärder för gruppresolution gentemot försäkringsholdingbolaget med blandad verksamhet.

3. Om inte annat föreskrivs i punkt 2, får resolutionsmyndigheterna vidta resolutionsåtgärder med avseende på vilken som helst av de enheter som avses i artikel 1.1 c–e, även om de enheterna inte uppfyller villkoren i punkt 1 i den här artikeln, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Minst ett av dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretagen uppfyller villkoren i artikel 19.1.

- b) Tillgångarna och skulderna i dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretagen är sådana att ett fallissemang hotar ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag i gruppen eller gruppen som helhet, eller insolvensrätten i medlemsstaten kräver att grupperna behandlas som en helhet.
- c) Resolutionsåtgärder gentemot de enheter som avses i artikel 1.1 c–e är nödvändiga för resolution av dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretagen eller för resolution av gruppen som helhet.

Artikel 21

Förfaranden för företag som inte omfattas av resolutionsåtgärder

Medlemsstaterna ska säkerställa att de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som uppfyller villkoren i artikel 19.1 a och b, men inte villkoret i 19.1 c, omfattas av ett likvidationsförfarande enligt definitionen i artikel 268.1 d i direktiv 2009/138/EG, eller andra förfaranden enligt nationell rätt som inleds och övervakas av behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 268.1 a i direktiv 2009/138/EG, varvid ett ordnat marknadsutträde säkerställs.

Artikel 22

Allmänna principer för resolution

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna när de tillämpar resolutionsverktyg och utövar resolutionsbefogenheter vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att resolutionsåtgärderna vidtas i enlighet med följande principer:

- a) Aktieägarna i företaget i resolution ska bära de första förlusterna.
- b) Borgenärerna i företaget i resolution ska bära förluster efter aktieägarna i enlighet med deras fordringars prioritetsordning enligt ett normalt insolvensförfarande, såvida det inte uttryckligen föreskrivs något annat i detta direktiv.
- c) Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och den verkställande ledningen i företaget i resolution ska ersättas, utom när det anses nödvändigt att behålla hela eller delar av det organet eller den verkställande ledningen för att uppnå resolutionsmålen.
- d) Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och den verkställande ledningen för företaget i resolution ska ge allt bistånd som krävs för att uppnå resolutionsmålen.
- e) Fysiska och juridiska personer görs ansvariga i överensstämmelse med civil- eller straffrätt i fråga om deras ansvar för att företaget i resolution fallerar.
- f) Om inte annat föreskrivs i detta direktiv ska borgenärer i samma förmånsklass behandlas likvärdigt.
- g) Ingen aktieägare eller borgenär ska åsamkas större förluster än vad som skulle ha varit fallet om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget hade avvecklats enligt ett normalt insolvensförfarande i enlighet med skyddsåtgärderna i artiklarna 55–57.
- h) Resolutionsåtgärder ska vidtas i enlighet med skyddsåtgärderna i detta direktiv.

2. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ingår i en grupp ska resolutionsmyndigheterna tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter på ett sätt som, särskilt i de länder där gruppen är verksam, minimerar

- a) inverkan på andra grupper och på gruppen som helhet,
- b) de negativa effekterna på försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten i unionen och i medlemsstaterna.

3. När medlemsstaterna tillämpar resolutionsverktyg och utövar resolutionsbefogenheter ska de säkerställa att de följer unionens regler om statligt stöd.

4. Om resolutionsverktyg tillämpas ska den enhet på vilken de tillämpas anses vara föremål för konkursförfarande eller motsvarande insolvensförfarande vid tillämpning av artikel 5.1 i rådets direktiv 2001/23/EG⁽¹⁹⁾.
5. När medlemsstaterna tillämpar resolutionsverktyg och utövar resolutionsbefogenheter ska resolutionsmyndigheterna när så är lämpligt informera och samråda med företrädare för personalen i det berörda företaget.
6. Resolutionsmyndigheter ska tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser om arbetstagarrepresentationen i ledningsorgan enligt nationell rätt eller praxis.

KAPITEL II

Värdering

Artikel 23

Värdering i resolutionssyfte

1. Resolutionsmyndigheter ska säkerställa att alla resolutionsåtgärder vidtas på grundval av en värdering som säkerställer en rättvis, försiktig och realistisk bedömning av tillgångar, skulder, rättigheter och skyldigheter för en enhet som avses i artikel 1.1 a–e.
2. Innan resolutionsmyndigheten försätter en enhet som avses i artikel 1.1 a–e i resolution ska den säkerställa att en första värdering görs för att fastställa om villkoren för resolution enligt artikel 19.1 eller 20.3 är uppfyllda.
3. Efter det att resolutionsmyndigheten har beslutat att försätta en enhet som avses i artikel 1.1 a–e i resolution ska den säkerställa en andra värdering
 - a) som ska fungera som underlag för beslutet om vilken resolutionsåtgärd som är lämplig att vidta,
 - b) som ska säkerställa att eventuella förluster hos den enheten till fullo erkänns vid den tidpunkt då resolutionsverktygen tillämpas,
 - c) som ska fungera som underlag för beslutet om omfattningen av indragning eller utspädning av äganderättsinstrument,
 - d) som ska fungera som underlag för beslutet om omfattningen av nedskrivningen eller konverteringen av eventuella skulder utan säkerhet, inklusive skuldinstrument,
 - e) som, om broföretagverktyget tillämpas, ska fungera som underlag för beslutet om vilka tillgångar, skulder, rättigheter och skyldigheter eller äganderättsinstrument som får överföras till broföretaget, och som underlag för beslutet om värdet av eventuell ersättning som får betalas ut till företaget i resolution eller, i tillämpliga fall, till innehavarna av äganderättsinstrumenten,
 - f) som, om verktyget för försäljning av verksamhet tillämpas, ska fungera som underlag för beslutet om vilka tillgångar, skulder, rättigheter och skyldigheter eller äganderättsinstrument som får överföras till en förvärvande tredje part och fungera som underlag för resolutionsmyndighetens bedömning av vad som utgör affärsmässiga villkor vid tillämpning av artikel 31.
4. Den värdering som avses i punkt 3 ska vara förenlig med artikel 75 i direktiv 2009/138/EG. Värderingen får dock, när så är lämpligt, justeras för att återspegla att antagandet att företaget fortsätter sin verksamhet, enligt fortlevnadsprincipen, inte uppfylls och för att återspegla de särskilda omständigheterna i samband med användningen av resolutionsverktyg.
5. De värderingar som avses i punkterna 2 och 3 får överklagas i enlighet med artikel 67 endast tillsammans med beslutet om att tillämpa ett resolutionsverktyg eller utöva en resolutionsbefogenhet.

⁽¹⁹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, 22.3.2001, s. 16).

*Artikel 24***Krav för värdering**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de värderingar som avses i artikel 23 görs av någon av följande:
 - a) En person som är oberoende i förhållande till offentliga myndigheter och i förhållande till den enhet som avses i artikel 1.1 a–e.
 - b) Resolutionsmyndigheten, om de värderingarna inte kan göras av en person enligt led a.
2. De värderingar som avses i artikel 23 ska betraktas som slutgiltiga när de har gjorts av en person enligt punkt 1 a i den här artikeln och alla krav enligt punkterna 3–5 i den här artikeln är uppfyllda.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska en slutgiltig värdering baseras på försiktiga antaganden och får inte bygga på antaganden om potentiellt tillhandahållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd från den tidpunkt då resolutionsåtgärder vidtas.
4. En slutgiltig värdering ska kompletteras med följande information som innehas av den enhet som avses i artikel 1.1 a–e:
 - a) En uppdaterad finansiell rapportering och en uppdaterad ekonomisk värdering, i enlighet med direktiv 2009/138/EG, för enheten.
 - b) En rapport om enhetens finansiella ställning, inklusive, i tillämpliga fall, en utvärdering gjord av en oberoende aktuariefunktion av enhetens försäkringstekniska avsättningar enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 2 i direktiv 2009/138/EG.
 - c) All ytterligare information om marknaden och det redovisade värdet på dess tillgångar, försäkringstekniska avsättningar enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 2 i direktiv 2009/138/EG, och andra skulder i enheten.
5. En slutgiltig värdering ska innehålla en indelning av borgenärerna i klasser efter deras prioritetsnivåer enligt tillämplig insolvensrätt. Den slutgiltiga värderingen ska också innehålla en uppskattning av vilken behandling varje klass av aktieägare och borgenärer skulle ha förväntats få om den berörda enheten avvecklades enligt ett normalt insolvensförfarande.

Den uppskattning som avses i första stycket ska inte påverka den värdering som avses i artikel 56.

6. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa
 - a) de omständigheter under vilka en person anses vara oberoende i förhållande till både resolutionsmyndigheten och den enhet som avses i artikel 1.1 a–e, för tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln,
 - b) metoderna för att bedöma värdet av tillgångarna och skulderna i försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i samband med resolution,
 - c) åtskillnaden mellan värderingarna enligt artiklarna 23 och 56 i detta direktiv.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2027.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

*Artikel 25***Preliminära och slutgiltiga värderingar**

1. De värderingar som avses i artikel 23 och som inte uppfyller kraven i artikel 24.2 ska betraktas som preliminära värderingar.

Preliminära värderingar ska innehålla en buffert för ytterligare förluster och en lämplig motivering av denna buffert.

2. Resolutionsmyndigheter som vidtar resolutionsåtgärder på grundval av en preliminär värdering ska säkerställa att en slutgiltig värdering görs så snart som möjligt.

Dessa resolutionsmyndigheter ska säkerställa att den slutgiltiga värdering som avses i första stycket

- a) möjliggör ett fullständigt erkännande av eventuella förluster för den enhet som avses i artikel 1.1 a–e i dess bokföring,
- b) fungerar som underlag för ett beslut om att återföra borgenärsfordringar eller öka värdet av den ersättning som betalas, i enlighet med punkt 3.

3. Om den slutgiltiga värderingens uppskattning av nettotillgångsvärdet för den enhet som avses i artikel 1.1 a–e är högre än den preliminära värderingens uppskattning av nettotillgångsvärdet för den enheten, får resolutionsmyndigheten

- a) öka värdet på fordringar från drabbade borgenärer som har skrivits ned eller omstrukturerats,
- b) begära att ett broföretag gör ytterligare en ersättningsbetalning med avseende på tillgångar, skulder, rättigheter och skyldigheter till företaget i resolution eller, i tillämpliga fall, till ägarna av äganderättsinstrumenten.

4. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att, för tillämpningen av punkt 1 i denna artikel, fastställa metoden för beräkning av bufferten för ytterligare förluster som ska ingå i de preliminära värderingarna.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2027.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

KAPITEL III

Resolutionsverktyg

Avsnitt 1

Allmänna principer

Artikel 26

Allmänna principer för resolutionsverktyg

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har de befogenheter som är nödvändiga för att tillämpa resolutionsverktygen på en enhet som avses i artikel 1.1 a–e som uppfyller villkoren för resolution enligt artikel 19.1 eller 20.3.

2. En resolutionsmyndighet ska, om den beslutar att tillämpa ett resolutionsverktyg gentemot en enhet som avses i artikel 1.1 a–e, och denna resolutionsåtgärd skulle resultera i att förluster bärs av borgenärer, särskilt försäkringstagare, eller skulle leda till att deras fordringar omstruktureras eller konverteras, utöva befogenheten att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 35 omedelbart innan eller samtidigt som resolutionsverktyget tillämpas.

Eventuella intäkter, som genereras efter återvinning av eventuella rimliga och regelrätt ådragna utgifter i samband med användningen av resolutionsverktygen eller utövandet av eventuella resolutionsbefogenheter till följd av tillämpningen av något resolutionsverktyg i enlighet med punkt 5, ska först användas för att ersätta enhetens försäkringstagare och andra borgenärer i den mån deras fordringar har skrivits ned utan att ha fått full ersättning.

Konvertering av kvalificerade skulder till kapitalinstrument får tillämpas på försäkringsfordringar endast i fall där resolutionsmyndigheten motiverar att resolutionsmålen inte kan uppnås med hjälp av andra resolutionsverktyg, eller att konvertering av försäkringsfordringar skulle leda till ett bättre skydd för försäkringstagarna jämfört med användning av något annat resolutionsverktyg och nedskrivning av deras fordringar.

3. Resolutionsverktygen är följande:

- a) Verktöget för solvent avveckling.
- b) Verktöget för försäljning av affärsverksamhet.
- c) Broföretagverktöget.
- d) Verktöget för avskiljande av tillgångar och skulder.
- e) Verktöget för nedskrivning eller konvertering.

Resolutionsmyndigheterna får tillämpa resolutionsverktygen var för sig eller i kombination, med undantag för verktöget för avskiljande av tillgångar och skulder, som endast får tillämpas i kombination med ett annat resolutionsverktöget.

4. När enbart verktöget för försäljning av affärsverksamhet och broföretagverktöget används, och när de verktygen används för att överföra endast delar av tillgångar, rättigheter eller skulder i företaget i resolution, ska den resterande delen av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller den resterande delen av en enhet som avses i artikel 1.1 b–e, varifrån tillgångarna, rättigheterna eller skulderna har överförts, avvecklas enligt ett normalt insolvensförfarande. Denna avveckling ska ske inom rimlig tid, med hänsyn till eventuella behov för den resterande delen av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller den resterande delen av en enhet som avses i artikel 1.1 b–e att tillhandahålla tjänster eller stöd enligt artikel 45 för att göra det möjligt för den mottagande enheten att utöva de verksamheter eller tjänster som förvärvats genom överföringen, och eventuella andra skäl som innebär att den resterande delen av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller den resterande delen av en enhet som avses i artikel 1.1 b–e måste fortsätta att fungera för att resolutionsmålen ska kunna uppnås eller för att de principer som fastställs i artikel 22 ska kunna följas.

5. Resolutionsmyndigheten och eventuella finansieringsarrangemang som agerar i enlighet med artikel 81, eller resolutionsmyndigheten på eventuella finansieringsarrangemangs vägnar, får återvinna eventuella rimliga och regelrätta utgifter som uppkommit i samband med tillämpningen av resolutionsverktygen eller utövandet av resolutionsbefogenheterna på ett eller flera av följande sätt:

- a) I form av ett avdrag från en eventuell ersättning som en mottagande enhet betalar till företaget i resolution eller, alltefter omständigheterna, till ägarna till aktierna eller andra äganderättsinstrument.
- b) Från företaget i resolution, såsom prioriterad borgenär.
- c) Från eventuella inkomster som uppkommer till följd av att verksamheten i broföretaget, tillgångs- och skuldförvaltningsenheten eller försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i solvent avveckling avslutas, såsom prioriterad borgenär.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att regler i nationell insolvensrätt om möjligheten att förklara rättshandlingar som är till skada för borgenärer ogiltiga eller icke verkställbara inte är tillämpliga på överföring av tillgångar, rättigheter eller skulder från ett företag i resolution till en annan enhet genom användning av ett resolutionsverktöget eller utövande av en resolutionsbefogenhet.

7. Medlemsstaterna får ge resolutionsmyndigheterna ytterligare verktyg och befogenheter som kan utövas när en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e uppfyller de villkor för resolution som anges i artikel 19.1 eller 20.3 under förutsättning att

- a) de ytterligare verktygen och befogenheterna, om de tillämpas på en gränsöverskridande grupp, inte utgör hinder för en effektiv gruppresolution, och
- b) de verktygen och befogenheterna är förenliga med resolutionsmålen och de allmänna principer för resolution som fastställs i artikel 22.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, i den mån något resolutionsverktöget inte är tillämpligt på en enhet som omfattas av artikel 1.1 till följd av dess särskilda juridiska form som ömsesidigt företag eller kooperativ sammanslutning, har de befogenheter som är nödvändiga för att tillämpa verktyg som i så stor utsträckning som möjligt liknar dem som förtecknas i punkt 3 i den här artikeln, inbegripet vad gäller deras verkan.

Avsnitt 2

Verktyget för solvent avveckling

Artikel 27

Verktyget för solvent avveckling

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att placera företaget i resolution i ett förfarande för solvent avveckling för att avsluta det företags verksamhet och att förbjuda företaget i resolution att bedriva ny försäkrings- och återförsäkringsverksamhet.
2. Om auktorisationen har återkallats av tillsynsmyndigheten ska medlemsstaterna säkerställa att det försäkrings- eller återförsäkringsföretag på vilket verktyget för solvent avveckling har tillämpats uppfyller minimikapitalkravet i avdelning I kapitel VI avsnitt 5 i direktiv 2009/138/EG omedelbart efter tillämpningen av det verktyget.
3. Om tillsynsmyndigheten återkallar auktorisationen ska medlemsstaterna säkerställa att det försäkrings- eller återförsäkringsföretag på vilket verktyget för solvent avveckling tillämpas fortsätter att omfattas av de allmänna regler och mål för försäkringstillsyn som anges i avdelning I kapitel III i direktiv 2009/138/EG fram till dess att dess verksamhet avslutas i enlighet med punkt 8 i denna artikel.
4. Resolutionsmyndigheterna ska säkerställa att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är i resolution i en solvent avveckling kan behålla personal med tillräcklig utbildning och kompetens för att säkerställa att försäkringsverksamheten kan fortsätta på ett ordnat sätt under avvecklingen fram till dess att det likvideras.
5. Resolutionsmyndigheterna ska i nära samarbete med tillsynsmyndigheterna övervaka kassaflödet samt kostnaderna och utgifterna i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i resolution i syfte att bevara dess värde och möjligheten att bjuda ut det till försäljning.
6. Resolutionsmyndigheterna ska i nära samarbete med tillsynsmyndigheterna bedöma planerade förändringar av tillgångarnas sammansättning, noga övervaka återförsäkringsarrangemang och åtminstone kvartalsvis kräva oberoende försäkringstekniska granskningar av försäkringstekniska avsättningar och reserver.
7. Vid tillämpning av verktyget för solvent avveckling får resolutionsmyndigheterna begränsa eller förbjuda all ersättning i form av aktier och instrument som behandlas som aktier, inklusive utdelningar, och får begränsa eller förbjuda alla utbetalningar av rörlig ersättning och diskretionära pensionsförmåner.
8. Resolutionsmyndigheterna ska fatta beslut om att ett företag i resolution i en solvent avveckling måste avvecklas i något av följande fall, beroende på vilket som inträffar först:
 - a) Alla eller i princip alla tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution i en solvent avveckling säljs till en förvärvande tredje part.
 - b) Tillgångarna i företaget i resolution i en solvent avveckling avvecklas helt och dess skyldigheter fullgörs fullt ut.
9. Om verktyget för solvent avveckling används och nettotillgångsvärdet i företaget i resolution i en solvent avveckling har blivit negativt, ska resolutionsmyndigheten bedöma om företaget ska avvecklas enligt ett normalt insolvensförfarande eller om ett annat resolutionsverktyg ska användas.

Om det minimikapitalkrav som fastställs i avdelning I kapitel VI avsnitt 5 i direktiv 2009/138/EG inte uppfylls ska resolutionsmyndigheten, i nära samarbete med tillsynsmyndigheten, bedöma om företaget bör avvecklas enligt ett normalt insolvensförfarande eller om ett annat resolutionsverktyg bör användas.

Avsnitt 3

Verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder, verktyget för försäljning av affärsverksamhet och broföretagverktyget

Artikel 28

Principer för tillämpning av verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder, verktyget för försäljning av affärsverksamhet och broföretagverktyget

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, om inte annat föreskrivs i artiklarna 31.5, 31.6 och 67, har befogenhet att använda verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder, verktyget för försäljning av affärsverksamhet och broföretagverktyget utan att medgivande erhålls från aktieägarna i företaget i resolution eller någon annan tredje part än köparen eller broföretaget, och utan att några andra förfarandekrav enligt bolags- eller värdepappersrätt än de som anges i artikel 29 följs.
2. All eventuell ersättning som betalas av köparen eller broföretaget ska, om inte annat föreskrivs i artikel 26.2 och 26.5, tillfalla
 - a) ägarna till aktierna eller andra äganderättsinstrument, om sådana aktier eller sådana andra äganderättsinstrument som emitterats av företaget i resolution har överförts från innehavarna av dessa aktier eller instrument till köparen eller broföretaget,
 - b) företaget i resolution, om vissa eller alla tillgångar eller skulder i företaget i resolution har överförts till köparen eller broföretaget.
3. All eventuell ersättning som betalas av en tillgångs- och skuldförvaltningsenhet enligt artikel 30.2 med avseende på de tillgångar, rättigheter eller skulder som förvärfvas direkt från företaget i resolution ska, om inte annat föreskrivs i artikel 26.2 och 26.5, tillfalla företaget i resolution. Ersättningen får betalas i form av skuld som utfärdas av tillgångs- och skuldförvaltningsenheten.
4. Överföringar som görs med användning av verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder, verktyget för försäljning av affärsverksamhet eller broföretagverktyget ska omfattas av de skyddsåtgärder som avses i avdelning III kapitel V.
5. Resolutionsmyndigheterna får använda verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder, verktyget för försäljning av affärsverksamhet och broföretagverktyget mer än en gång för att göra kompletterande överföringar när så krävs för att uppnå resolutionsmålen.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att en köpare eller ett broföretag som avses i punkt 1 får fortsätta att utöva sin rätt till medlemskap samt till tillgång till betalnings-, clearing- och avvecklingssystem, fondbörser, samt försäkringsgarantisystem för företaget i resolution, beroende på vad som är tillämpligt, förutsatt att köparen eller broföretaget uppfyller kriterierna för medlemskap och deltagande i sådana system.

Om inte alla kriterier som förtecknas i första stycket är uppfyllda, ska medlemsstaterna i tillämpliga fall säkerställa att

- a) medlemskap eller deltagande i betalnings-, clearing- och avvecklingssystem, fondbörser och försäkringsgarantisystem inte nekas på grund av att köparen eller broföretaget saknar ett kreditbetyg från ett kreditvärderingsinstitut, eller att ett sådant kreditbetyg inte överensstämmer med de kreditbetygsnivåer som krävs för att beviljas tillträde till sådana system,
 - b) om köparen eller broföretaget inte uppfyller medlemskaps- eller deltagandekriterierna för ett betalnings-, clearing- eller avvecklingssystem, en fondbörs eller ett försäkringsgarantisystem, de rättigheter som avses i första stycket utövas under en period som anges av resolutionsmyndigheterna, högst 24 månader, och som kan förnyas av resolutionsmyndigheten på begäran av köparen eller broföretaget.
7. Om inte annat föreskrivs i avdelning III kapitel V ska aktieägarna eller borgenärerna i företaget i resolution och andra tredje parter vars tillgångar, rättigheter eller skulder inte överförs med hjälp av verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder, verktyget för försäljning av affärsverksamhet eller broföretagverktyget inte ha några rättigheter eller fordringar till eller avseende de tillgångar, rättigheter eller skulder som överförs, eller till eller avseende broföretagets eller tillgångs- och

skuldförvaltningsenhetens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan eller verkställande ledning.

Artikel 29

Förfarandekrav för försäljning av verksamhet, tillgångar, rättigheter eller skulder vid resolution

1. Om inte annat föreskrivs i punkt 3 ska medlemsstaterna säkerställa att om resolutionsmyndigheter avser att använda verktyget för försäljning av affärsverksamhet eller att sälja ett broföretag eller dess tillgångar, rättigheter eller skulder, ska företaget i resolution, broföretaget eller de berörda tillgångarna, rättigheterna, skulderna, aktierna eller andra äganderättsinstrumenten bjudas ut till försäljning i enlighet med de krav som anges i punkt 2. Grupper av rättigheter, tillgångar och skulder får bjudas ut till försäljning separat.
2. Om inte annat föreskrivs i unionens regler om statligt stöd ska det utbudande till försäljning som avses i punkt 1 uppfylla följande krav:
 - a) Det ska vara så transparent som möjligt och får inte ge en i sak missvisande bild av tillgångarna, rättigheterna, skulderna, aktierna eller de andra äganderättsinstrumenten i det företag eller broföretag som en resolutionsmyndighet avser att överföra.
 - b) Det får inte på ett otillbörligt sätt favorisera eller diskriminera potentiella köpare.
 - c) Det ska vara fritt från intressekonflikter.
 - d) Det får inte ge en potentiell köpare otillbörliga fördelar.
 - e) Det ska beakta behovet av att vidta en snabb resolutionsåtgärd.
 - f) Det ska sträva efter att i största möjliga utsträckning maximera försäljningspriset för berörda aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder.

Dessa krav ska inte hindra resolutionsmyndigheter från att värva särskilda potentiella köpare.

Varje offentliggörande av utbudande till försäljning av en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e, eller av broföretaget, som annars skulle krävas enligt artikel 17.1 i förordning (EU) nr 596/2014 får skjutas upp i enlighet med artikel 17.4 eller 17.5 i den förordningen.

3. Resolutionsmyndigheterna får anta ett motiverat beslut om att inte iaktta kravet på utbudande till försäljning, om de finner att iakttagande av de krav som fastställs i punkt 2 sannolikt skulle undergräva ett eller flera av resolutionsmålen.

Artikel 30

Verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att överföra tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution eller ett broföretag till en eller flera tillgångs- och skuldförvaltningsenheter.
2. Vid tillämpning av verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder ska en tillgångs- och skuldförvaltningsenhet vara en juridisk person som
 - a) ägs helt eller delvis av en eller flera offentliga myndigheter, vilka kan inkludera resolutionsmyndigheten, och som kontrolleras av resolutionsmyndigheten, och
 - b) har upprättats i syfte att ta emot vissa eller alla tillgångar, rättigheter och skulder i ett eller flera företag i resolution eller ett broföretag.
3. Tillgångs- och skuldförvaltningsenheten ska förvalta de portföljer som överförs till den i syfte att maximera värdet på dem genom en försäljning av de portföljerna eller en ordnad avveckling.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att en tillgångs- och skuldförvaltningsenhets verksamhet uppfyller följande krav:
 - a) Den berörda resolutionsmyndigheten har godkänt tillgångs- och skuldförvaltningsenhetens bolagsordning.
 - b) Med förbehåll för tillgångs- och skuldförvaltningsenhetens ägarstruktur ska den berörda resolutionsmyndigheten utse eller godkänna enhetens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.
 - c) Den berörda resolutionsmyndigheten ska godkänna ersättningen till medlemmarna av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och fastställa deras ansvarsområden.
 - d) Den berörda resolutionsmyndigheten ska godkänna tillgångs- och skuldförvaltningsenhetens strategi och riskprofil.
 5. Resolutionsmyndigheterna får utöva befogenheten i punkt 1 att överföra tillgångar, rättigheter eller skulder endast i kombination med andra resolutionsverktyg och om någon av följande situationer uppstår:
 - a) Förhållandena på den specifika marknaden för de tillgångarna, rättigheterna och skulderna är sådana att en likvidation av de tillgångarna, rättigheterna och skulderna enligt ett normalt insolvensförfarande kan få negativa effekter på en eller flera finansiella marknader,
 - b) En sådan överföring är nödvändig för att underlätta användningen av verktyget för solvent avveckling eller för att säkerställa att företaget i resolution eller ett broföretag fungerar väl.
 - c) En sådan överföring är nödvändig för att maximera behållningen efter likvidation.
 6. När resolutionsmyndigheterna använder verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder ska de, i enlighet med artikel 23 och i enlighet med unionens regler om statligt stöd, fastställa ersättningen för de tillgångar, rättigheter och skulder som ska överföras till tillgångs- och skuldförvaltningsenheten. Ersättningen får ha ett nominellt eller negativt värde.
 7. Om resolutionsmyndigheterna har använt broföretagverktyget får tillgångs- och skuldförvaltningsenheterna, efter det att broföretagverktyget har använts, förvärva tillgångar, rättigheter eller skulder från broföretaget.
 8. Resolutionsmyndigheterna får överföra tillgångar, rättigheter eller skulder från företag i resolution till en eller flera tillgångs- och skuldförvaltningsenheter vid mer än ett tillfälle och återföra tillgångar, rättigheter eller skulder från en eller flera tillgångs- och skuldförvaltningsenheter till företaget i resolution, i någon av följande situationer:
 - a) Möjligheten att tillgångarna, rättigheterna eller skulderna kan komma att återföras anges uttryckligen i det instrument genom vilket överföringen gjordes.
 - b) Tillgångarna, rättigheterna eller skulderna omfattas inte av de klasser av, eller uppfyller inte de villkor för överföring av, tillgångar, rättigheter eller skulder som anges i det instrument genom vilket överföringen gjordes.
- I båda de fall som avses i första stycket a och b får återföringen göras inom en i instrumentet angiven period, varvid även eventuella andra villkor som anges i instrumentet för det relevanta ändamålet ska iakttas.
- Företaget i resolution ska vara skyldigt att återta alla tillgångar, rättigheter eller skulder som överförts i enlighet med första stycket a och b.
9. Målen för en tillgångs- och skuldförvaltningsenhet får inte medföra någon skyldighet eller något ansvar för aktieägare eller borgenärer i företaget i resolution. Medlemmarna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller den verkställande ledningen i tillgångs- och skuldförvaltningsenheten ska inte ha någon ansvarsskyldighet gentemot sådana aktieägare eller borgenärer när det gäller åtgärder som de vidtagit eller underlåtit att vidta i samband med fullgörandet av sina uppgifter, såvida inte åtgärden eller underlåtenheten innebar grov oaktsamhet eller allvarlig försummelse enligt nationell rätt som direkt påverkat sådana aktieägares eller borgenärers rättigheter.

Medlemsstaterna får ytterligare begränsa ansvaret för en tillgångs- och skuldförvaltningsenhet och för medlemmarna i dess förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan eller i dess verkställande ledning för åtgärder och underlåtenhet att vidta åtgärder vid fullgörandet av deras uppgifter.

Artikel 31

Verktyget för försäljning av verksamhet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att överföra följande till en köpare som inte är ett broföretag:

a) Aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett företag i resolution.

b) Alla eller vissa tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution.

2. En överföring enligt punkt 1 ska göras på affärsmässiga villkor, med beaktande av omständigheterna, och i överensstämmelse med unionens regler om statligt stöd.

Resolutionsmyndigheterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att erhålla affärsmässiga villkor för överföringen som med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet är förenliga med den värdering som utförts enligt artikel 23.

3. Resolutionsmyndigheterna får, med köparens medgivande, annullera de genomförda överföringarna om omständigheterna i fallet motiverar detta. Företaget i resolution eller de ursprungliga ägarna ska vara skyldiga att återta överförda aktier eller andra äganderättsinstrument, eller tillgångar, rättigheter eller skulder.

4. Det ska krävas att köpare har erforderligt tillstånd att bedriva den verksamhet de förvärvar när en sådan överföring som avses i punkt 1 görs. Tillsynsmyndigheterna ska säkerställa att varje ansökan om ett sådant tillstånd tas under övervägande inom skälig tid i samband med överföringen.

5. Om en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument med användning av verktyget för försäljning av affärsverksamhet skulle leda till ett förvärv eller en ökning av ett kvalificerat innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag av det slag som avses i artikel 57.1 i direktiv 2009/138/EG, ska tillsynsmyndigheten för det försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, genom undantag från artiklarna 57–62 i direktiv 2009/138/EG, utföra den bedömning som krävs enligt de artiklarna i så god tid att det inte försenar tillämpningen av verktyget för försäljning av affärsverksamhet eller hindrar att resolutionsåtgärden uppnår resolutionsmålen.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att om tillsynsmyndigheten inte har slutfört den bedömning som avses i punkt 5 från dagen för överföringen ska följande gälla:

a) Överföringen av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren ska omedelbart få rättslig verkan.

b) Under bedömningsperioden och under en eventuell sådan avyttringsperiod som föreskrivs i led f ska förvärvarens rösträtt som är knuten till sådana aktier eller andra äganderättsinstrument tillfälligt dras in och uteslutande innehas av resolutionsmyndigheten, vilken inte ska ha någon skyldighet att utöva sådan rösträtt och inte någon som helst skyldighet när det gäller att utöva eller avstå från att utöva sådan eventuell rösträtt.

c) Under bedömningsperioden och under en eventuell sådan avyttringsperiod som föreskrivs i led f ska de sanktioner och andra åtgärder vid överträdelser av krav för förvärv eller avyttring av kvalificerade innehav som anges i artikel 62 i direktiv 2009/138/EG inte tillämpas på en sådan överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument.

d) Tillsynsmyndigheten ska efter att den slutfört bedömningen utan dröjsmål skriftligt meddela resolutionsmyndigheten och förvärvaren huruvida den godkänner eller, i enlighet med artikel 58.4 i direktiv 2009/138/EG, motsätter sig en sådan överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren.

e) Om tillsynsmyndigheten godkänner en sådan överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren, ska förvärvaren anses inneha den rösträtt som är knuten till sådana aktier eller andra äganderättsinstrument omedelbart efter att resolutionsmyndigheten och förvärvaren mottagit meddelandet om godkännande från tillsynsmyndigheten.

- f) Om tillsynsmyndigheten motsätter sig en sådan överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren gäller följande:
- i) Den rösträtt som är knuten till sådana aktier eller andra äganderättsinstrument som fastställs i led b ska fortsätta att ha full kraft och verkan.
 - ii) Resolutionsmyndigheten får kräva att förvärvaren avyttrar sådana aktier eller andra äganderättsinstrument inom en avyttringsperiod som resolutionsmyndigheten fastställer efter att ha beaktat rådande marknadsvillkor.
 - iii) Om förvärvaren inte följer kravet i led ii, får tillsynsmyndigheten, med resolutionsmyndighetens medgivande, ålägga förvärvaren sanktioner och andra åtgärder vid överträdelse av krav för förvärv eller avyttring av kvalificerade innehav som fastställs i artikel 62 i direktiv 2009/138/EG.

7. När det gäller att utöva rättigheter att tillhandahålla tjänster eller etablera sig i en annan medlemsstat i enlighet med direktiv 2009/138/EG, ska köparen betraktas som en fortsättning på företaget i resolution och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av företaget i resolution avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna.

Artikel 32

Broföretagverket

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att överföra följande till ett broföretag:
 - a) Aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett eller flera företag i resolution.
 - b) Alla eller vissa tillgångar, rättigheter eller skulder i ett eller flera företag i resolution.
2. Broföretaget ska vara en juridisk person som uppfyller samtliga följande kriterier:
 - a) Det ägs helt eller delvis av en eller flera offentliga myndigheter, vilka kan omfatta resolutionsmyndigheten eller, i tillämpliga fall, ett försäkringsgarantisystem, och som kontrolleras av resolutionsmyndigheten.
 - b) Det har bildats i syfte att ta emot och inneha vissa av eller samtliga de aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett företag i resolution eller vissa av eller samtliga tillgångar, rättigheter och skulder i ett eller flera företag i resolution i syfte att uppnå resolutionsmålen och sälja företaget i resolution.
3. När resolutionsmyndigheterna tillämpar broföretagverket ska de säkerställa att det totala värdet av de skulder som överförs till broföretaget inte överstiger det totala värdet av de rättigheter och tillgångar som överförs från företaget i resolution.
4. Efter tillämpning av broföretagverket får resolutionsmyndigheterna, när omständigheterna motiverar detta, annullera de genomförda överföringarna, och företaget i resolution eller de ursprungliga ägarna ska vara skyldiga att återta överförda tillgångar, rättigheter eller skulder, eller aktier eller andra äganderättsinstrument, om omständigheterna i fallet motiverar detta, i alla följande situationer:
 - a) Möjligheten att de specifika aktierna eller andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna eller skulderna kan komma att återföras anges uttryckligen i det instrument genom vilket överföringen gjordes.
 - b) De specifika aktierna eller andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna eller skulderna omfattas inte av de klasser av, eller uppfyller inte de villkor för överföring av, aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder som anges i det instrument genom vilket överföringen gjordes.

Ett återförande enligt första stycket får ske när som helst och ska uppfylla alla andra villkor som anges i det instrument genom vilket överföringen gjordes.

5. Efter tillämpning av broföretagverket får resolutionsmyndigheterna överföra aktier eller andra äganderättsinstrument, eller tillgångar, rättigheter eller skulder från broföretaget till en förvärvande tredje part.

6. Ett broföretag ska betraktas som en fortsättning på företaget i resolution och ska få fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av företaget i resolution avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna.

7. Målen för ett broföretag får inte innebära några skyldigheter eller något ansvar för aktieägare eller borgenärer i företaget i resolution. Medlemmarna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller den verkställande ledningen i broföretaget ska inte ha någon ansvarsskyldighet gentemot sådana aktieägare eller borgenärer när det gäller åtgärder som de vidtagit eller underlåtit att vidta i samband med fullgörandet av sina uppgifter, såvida inte åtgärden eller underlåtenheten innebar grov oaktsamhet eller allvarlig försummelse enligt nationell rätt som direkt påverkat sådana aktieägares eller borgenärs rättigheter.

Medlemsstaterna får ytterligare begränsa ett broföretags och förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets medlemmars eller den verkställande ledningens ansvar i enlighet med nationell rätt för åtgärder och underlåtenhet att vidta åtgärder vid fullgörandet av deras uppgifter.

Artikel 33

Broföretagets verksamhet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett broföretags verksamhet uppfyller följande krav:

- a) Resolutionsmyndigheten har godkänt broföretagets bolagsordning.
- b) Resolutionsmyndigheten antingen, beroende på broföretagets ägarstruktur, utser eller godkänner broföretagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.
- c) Resolutionsmyndigheten godkänner ersättningen till medlemmarna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och fastställer deras ansvarsområden.
- d) Resolutionsmyndigheten godkänner broföretagets strategi och riskprofil.
- e) Broföretaget auktoriseras i enlighet med direktiv 2009/138/EG och har den auktorisation som krävs enligt tillämplig nationell rätt för att utöva de verksamheter eller erbjuda de tjänster som det förvärvar genom en överföring som görs enligt artikel 42 i det här direktivet.
- f) Broföretaget uppfyller kraven i, och är föremål för tillsyn i enlighet med, direktiv 2009/138/EG.
- g) Broföretagets verksamhet är förenlig med unionens regler om statligt stöd och resolutionsmyndigheten får specificera motsvarande begränsningar av dess verksamhet.

Utan hinder av de bestämmelser som avses i första stycket e och f, och när detta krävs för att uppnå resolutionsmålen, får ett broföretag etableras och auktoriseras utan att kraven i direktiv 2009/138/EG är uppfyllda under en kort period i början av dess verksamhet. Resolutionsmyndigheten ska lämna in en begäran med den innebörden till tillsynsmyndigheten. Om tillsynsmyndigheten beslutar att bevilja en sådan auktorisation ska den ange under vilken period broföretaget är undantaget från kraven i direktiv 2009/138/EG. Perioden får inte överstiga 24 månader.

2. Med förbehåll för begränsningar som åläggs i enlighet med unionens konkurrensregler eller nationella konkurrensregler ska broföretagets ledning driva broföretaget för att uppnå resolutionsmålen och sälja företaget i resolution eller de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna till en eller flera köpare inom den privata sektorn så snart marknadsvillkoren är lämpliga.

3. Resolutionsmyndigheterna ska besluta att en enhet inte längre är ett broföretag i någon av följande situationer, beroende på vilket som inträffar först:

- a) Broföretaget slås samman med en annan enhet.
- b) Broföretaget uppfyller inte längre kraven i artikel 32.2.
- c) Alla eller praktiskt taget alla broföretagets tillgångar, rättigheter eller skulder säljs till en förvärvande tredje part.

d) Broföretagets tillgångar avvecklas helt och dess skulder fullgörs fullt ut.

4. Eventuella inkomster som uppkommer till följd av att broföretagets verksamhet avslutas ska, om inte annat föreskrivs i artikel 26.2 och 26.5, tillfalla aktieägarna i broföretaget.

Artikel 34

Överföring till försäkringsgarantisystem

1. Genom undantag från artiklarna 32 och 33 får medlemsstaterna föreskriva att ett lämpligt försäkringsgarantisystem tilldelas ett broföretags uppgifter och rättigheter. Samtidigt som medlemsstaterna säkerställer försäkringstagarnas intressen, att försäkringsförhållanden och skadereglering upprätthålls, och ett fortsatt adekvat uppfyllande av målen i detta direktiv, får medlemsstaterna föreskriva en överföring till ett sådant försäkringsgarantisystem av

a) aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett eller flera företag i resolution, eller

b) alla eller vissa tillgångar, rättigheter eller skulder i ett eller flera företag i resolution.

Resolutionsmyndigheterna ska säkerställa att det totala värdet av de skulder som överförs till försäkringsgarantisystemet inte överstiger det totala värdet av de rättigheter och tillgångar som överförs från företaget i resolution.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett försäkringsgarantisystem som tilldelats ett broföretags uppgifter och rättigheter uppfyller följande krav:

a) Resolutionsmyndigheten har godkänt broföretagets bolagsordning.

b) Resolutionsmyndigheten godkänner ersättningen till medlemmarna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och fastställer deras ansvarsområden.

c) Broföretaget får inte ingå nya försäkringsavtal eller ändra befintliga försäkringsavtal på ett sätt som kan öka försäkringsfordringarna gentemot broföretaget.

d) Försäkringsgarantisystemet omfattas av allmänna regler och mål för försäkringstillsyn för att säkerställa ett tillräckligt skydd för försäkringstagarna.

Första stycket b ska inte tillämpas på ett försäkringsgarantisystem som tilldelats ett broföretags uppgifter och rättigheter om eventuella överförda tillgångar, rättigheter, skulder eller äganderätter separeras från försäkringsgarantisystemets övriga tillgångar, rättigheter och skulder och ersättning inte betalas ut från de överförda tillgångarna.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att finansieringen av ett försäkringsgarantisystem som tilldelats ett broföretags uppgifter och rättigheter är tillräcklig för att upprätthålla försäkringsförhållandena och garantera reglering av försäkringsfordringar.

Avsnitt 4

Verktyget för nedskrivning eller konvertering

Artikel 35

Verktyget för nedskrivning eller konvertering: syfte och tillämpningsområde

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får använda verktyget för nedskrivning eller konvertering för att uppnå resolutionsmålen för något av följande ändamål:

- a) Rekapitalisera en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e som uppfyller de villkor för resolution som avses i artiklarna 19.1 och 20.3 i den utsträckning som är tillräcklig för att använda verktyget för solvent avveckling och för att bibehålla dess auktorisation enligt direktiv 2009/138/EG.
- b) Konvertera till eget kapital eller minska kapitalbeloppet av fordringar, inbegripet försäkringsfordringar, eller skuldinstrument som överförs
 - i) till ett broföretag, eller
 - ii) inom ramen för verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder eller verktyget för försäljning av affärsverksamhet.

När resolutionsmyndigheterna tillämpar verktyget för nedskrivning eller konvertering på försäkringsfordringar får de också omstrukturera villkoren i de relaterade försäkringsavtalen för att uppnå resolutionsmålen på ett mer effektivt sätt. När resolutionsmyndigheterna gör detta ska de ta hänsyn till dess inverkan på försäkringstagarnas kollektiva intressen.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna fastställer det belopp med vilket kapitalinstrument, skuldinstrument och andra kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras för de ändamål som anges i punkt 1 på grundval av den värdering som utförs i enlighet med artikel 23.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får tillämpa verktyget för nedskrivning eller konvertering på alla skulder i enheter som avses i artikel 1.1 a–e, bibehålla deras nuvarande rättsliga form eller överväga att vid behov ändra deras rättsliga form.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att verktyget för nedskrivning eller konvertering får tillämpas på alla kapitalinstrument och alla skulder i en enhet som avses i artikel 1.1 a–e som inte undantas från tillämpningsområdet för det verktyget enligt punkterna 5–8 i den här artikeln.

5. Resolutionsmyndigheterna får inte tillämpa verktyget för nedskrivning eller konvertering på följande skulder, oavsett om de regleras i en medlemsstat eller ett tredjelandets rätt:

- a) Skulder med säkerhet.
- b) Skulder gentemot kreditinstitut, värdepappersföretag och försäkrings- och återförsäkringsföretag, med undantag för enheter inom en och samma grupp, med en ursprunglig löptid på mindre än sju dagar.
- c) Skulder med en återstående löptid på mindre än sju dagar till antingen system eller systemoperatörer som har utsetts i enlighet med direktiv 98/26/EG eller till deras deltagare och som uppstår till följd av deltagandet i ett sådant system, eller till centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Europiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽²⁰⁾, enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012.
- d) En skuld till någon av följande:
 - i) En anställd, vad avser intjänad lön, intjänade pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag av den rörliga delen av ersättning som inte är reglerad i kollektivavtal.
 - ii) En borgenär inom affärs- eller handelssektor, där skulden hänför sig till att en enhet som avses i artikel 1.1 a–e tillhandahållits varor eller tjänster, såsom it-tjänster, försörjningstjänster och uthyrning, förvaltning och underhåll av lokaler, som behövs för att upprätthålla den enhetens fortsatta verksamhet, eller som behövs för att säkerställa att försäkringsskyddet upprätthålls.
 - iii) Skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, förutsatt att de skulderna är prioriterade enligt tillämplig rätt.

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- iv) Försäkringsgarantisystem till följd av bidrag som ska betalas i enlighet med tillämplig nationell rätt.
- e) Skulder till följd av obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon i enlighet med direktiv 2009/103/EG.
6. Medlemsstaterna får föreskriva att resolutionsmyndigheterna inte ska tillämpa nedskrivnings- eller konverteringsverktyget på
- a) skulder till följd av aktuella och framtida försäkringsfordringar som täcks av tillgångar i enlighet med artikel 275.1 a i direktiv 2009/138/EG,
- b) skulder till följd av privata sjukförsäkringsavtal eller privata försäkringsavtal för långtidsvård som tillhandahålls som ett alternativ till det obligatoriska försäkringsskydd för sjuk- eller långtidsvård som tillhandahålls genom det lagstadgade socialförsäkringssystemet; undantaget ska endast gälla den del av den berörda skulden som ersätter den obligatoriska delen av det lagstadgade socialförsäkringssystemet.
7. Punkterna 5 a och 6 a får inte hindra resolutionsmyndigheter från att, när så är lämpligt, tillämpa verktyget för nedskrivning eller konvertering på en del av en skuld med säkerhet eller en skuld för vilken säkerhet har ställts som överstiger värdet av de tillgångar, den pantträtt, den företagsinteckning eller annan säkerhet som ställts för fordran, eller på en del av sådana skulder som avses i punkt 6 a, som överstiger värdet av de tillgångar som förts in i det särskilda register som avses i artikel 276.1 i direktiv 2009/138/EG.
8. Under exceptionella omständigheter får resolutionsmyndigheterna, när verktyget för nedskrivning eller konvertering används, i följande fall helt eller delvis undanta vissa skulder från tillämpningen av verktyget för nedskrivning eller konvertering:
- a) Det är trots resolutionsmyndighetens uppriktiga ansträngningar inte möjligt att skriva ned eller konvertera den skulden inom rimlig tid.
- b) Undantaget är absolut nödvändigt och står i proportion till uppnåendet av kontinuitet i kritiska funktioner och kärnaffärsområden på ett sätt som gör att företaget i resolution kan fortsätta med centrala verksamheter, tjänster och transaktioner.
- c) Undantaget är absolut nödvändigt och står i proportion till insatserna för att undvika omfattande spridningseffekter, på ett sätt som allvarligt skulle störa ekonomin i en medlemsstat eller unionen.
- d) Tillämpningen av verktyget för nedskrivning eller konvertering på de skulderna skulle leda till en sådan värdedeförstörelse att förlusterna för andra borgenärer skulle bli högre än om de skulderna undantogs från tillämpningen av verktyget för nedskrivning eller konvertering.
- e) Undantaget är strikt nödvändigt och står i proportion till insatserna för att säkerställa att tredje parter får ersättning för sina personskador och sakskador som täcks av försäkringsavtal som rör skadeståndsansvar, om sådana avtal är obligatoriska enligt tillämplig rätt.
9. Resolutionsmyndigheterna ska, om nedskrivnings- eller konverteringsverktyget tillämpas, beakta att försäkringsavtal vars villkor omstrukturerades i enlighet med punkt 1 andra stycket, efter det att avtalen omstrukturerats, uppfyller de obligatoriska lägsta täckningsnivåerna enligt tillämplig rätt.

Artikel 36

Behandling av aktieägare vid tillämpning av verktyget för nedskrivning eller konvertering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna när de tillämpar verktyget för nedskrivning eller konvertering vidtar en av eller båda följande åtgärder gentemot aktieägarna:
- a) Drar in existerande aktier eller andra äganderättsinstrument eller överför dem till borgenärer vars fordringar har konverterats.
- b) Under förutsättning att den värdering som utförs enligt artikel 23 visar att företaget i resolution har ett positivt nettovärde, späder ut existerande aktieinnehav eller innehav av andra äganderättsinstrument genom att konvertera tillämpliga kapitalinstrument eller skuldinstrument som emitterats av företaget i resolution, eller andra kvalificerade skulder i företaget i resolution, till aktier eller andra äganderättsinstrument i enlighet med tillämpningen av verktyget för nedskrivning eller konvertering.

Med avseende på första stycket b ska konverteringen göras till en omräkningskurs som väsentligt spår ut existerande aktieinnehav eller innehav av andra äganderättsinstrument.

2. När resolutionsmyndigheterna överväger vilken av åtgärderna enligt punkt 1 de ska vidta ska de beakta

a) den värdering som gjorts i enlighet med artikel 23,

b) det belopp med vilket resolutionsmyndigheten har bedömt att nivå 1-poster ska minskas och berörda kapitalinstrument skrivas ned eller konverteras enligt artikel 38.1.

3. Om en konvertering av kapitalinstrument eller skuldinstrument som emitterats av företaget i resolution, eller andra kvalificerade skulder i företaget i resolution skulle leda till ett förvärv eller en ökning av ett kvalificerat innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag såsom anges i artikel 57.1 i direktiv 2009/138/EG, ska tillsynsmyndigheterna, genom undantag från artiklarna 57–62 i det direktivet, utföra den bedömning som krävs enligt de artiklarna i så god tid att det inte försenar konverteringen av kapitalinstrument eller hindrar att resolutionsåtgärden uppnår de relevanta resolutionsmålen.

4. Om tillsynsmyndigheten för det företag inte senast dagen för konverteringen av kapitalinstrumenten har slutfört den bedömning som krävs enligt punkt 3, ska artikel 31.6 vara tillämplig på en förvärvares alla eventuella förvärv av eller ökringar av ett kvalificerat innehav till följd av konverteringen av kapitalinstrument.

Artikel 37

Kurs för konvertering av skulder till eget kapital

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, när de tillämpar verktyget för nedskrivning eller konvertering och utövar den befogenhet som anges i artikel 42.1 h, får tillämpa olika konverteringskurser för olika kapitalinstruments- och skuldklasser i enlighet med en av eller båda följande principer:

a) Konverteringskursen utgör en lämplig kompensation för den drabbade borgenären för eventuell förlust som åsamkats på grund av att nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna utövats.

b) Den konverteringskurs som tillämpas på skulder som anses vara prioriterade enligt tillämplig insolvensrätt är högre än konverteringskursen för efterställda skulder.

Artikel 38

Ytterligare bestämmelser om verktyget för nedskrivning eller konvertering

1. Resolutionsmyndigheterna ska tillämpa verktyget för nedskrivning eller konvertering i enlighet med den prioritetsordning för fordringar som gäller vid normala insolvensförfaranden på ett sätt som ger följande resultat:

a) Nivå 1-poster minskas först i proportion till förlusterna och upp till deras kapacitet, och resolutionsmyndigheten vidtar en eller båda av de åtgärder som avses i artikel 36.1 gentemot innehavarna av nivå 1-instrument.

b) Kapitalbeloppet för nivå 2-instrument skrivs ned eller konverteras till nivå 1-instrument, eller bådaddera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla resolutionsmålen eller upp till de tillämpliga kapitalinstrumentens kapacitet, beroende på vilket som är lägst.

c) Kapitalbeloppet för nivå 3-instrument skrivs ned eller konverteras till nivå 1-instrument, eller bådaddera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla resolutionsmålen eller upp till de tillämpliga kapitalinstrumentens kapacitet, beroende på vilket som är lägst.

d) I den utsträckning som krävs för att uppnå resolutionsmålen, och i enlighet med rangordningen av fordringar vid normala insolvensförfaranden inklusive den rangordning av försäkringsfordringar som föreskrivs i artikel 275.1 i direktiv 2009/138/EG, skrivs kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, resten av de kvalificerade skulderna ned eller konverteras till nivå 1-instrument eller bådaddera.

Om nedskrivningsnivån grundad på den preliminära värderingen enligt artikel 25 visar sig överstiga kraven när den jämförs med den slutgiltiga värderingen enligt artikel 24.2, får en uppvärderingsmekanism tillämpas för att ersätta borgenärerna och därefter aktieägarna i den utsträckning det är nödvändigt.

Vid beslut om huruvida skulder ska skrivas ned eller konverteras till aktiekapital ska resolutionsmyndigheterna inte konvertera en viss klass av skulder samtidigt som en klass av skulder som är efterställd klassen förblir okonverterad till aktiekapital eller inte nedskriven.

Medlemsstaterna ska säkerställa att alla fordringar som härrör från kapitalbasposter, i deras nationella rätt som reglerar normala insolvensförfaranden, ges lägre prioritet än fordringar som inte härrör från kapitalbasposter. Vid tillämpning av detta stycke ska hela instrumentet, i den utsträckning som det endast delvis erkänns som en kapitalbaspost, behandlas som en fordran som härrör från en kapitalbaspost och ska ges lägre prioritet än en fordring som inte härrör från en kapitalbaspost.

2. Om kapitalbeloppet för ett tillämpligt kapitalinstrument eller kapitalbeloppet för ett skuldinstrument eller annan kvalificerad skuld skrivs ned, ska följande gälla:

- a) Nedskrivningen till följd av tillämpningen av verktyget för nedskrivning eller konvertering ska vara permanent, med förbehåll för eventuella uppvärderingar i enlighet med den ersättningsmekanism som avses i punkt 1.
- b) Inga skulder till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrumentet, skuldinstrumentet eller annan kvalificerad skuld ska kvarstå enligt eller i samband med det belopp för instrumentet som har skrivits ned, med undantag för upplupna skulder och skadeståndsskulder som kan uppkomma till följd av ett överklagande av lagenligheten av utövandet av nedskrivningsbefogenheten.
- c) Ingen ersättning ska betalas till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrumentet, skuldinstrumentet eller annan kvalificerad skuld annat än i enlighet med punkt 3.

3. För att genomföra en konvertering av de berörda kapitalinstrumenten, skuldinstrumenten eller andra kvalificerade skulderna i enlighet med punkt 1 b och c får resolutionsmyndigheterna kräva att enheter som avses i artikel 1.1 a–e emitterar nivå 1-instrument till innehavarna av de berörda kapitalinstrumenten, skuldinstrumenten eller andra kvalificerade skulderna.

De berörda kapitalinstrumenten, skuldinstrumenten eller andra kvalificerade skulderna får konverteras under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Nivå 1-instrumenten emitteras av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, av en enhet som avses i artikel 1.1 b–e eller av moderföretaget med den relevanta resolutionsmyndighetens samtycke.
- b) Nivå 1-instrumenten emitteras innan den enhet som avses i artikel 1.1 a–e emitterar aktier eller äganderättsinstrument i syfte att tillhandahålla kapital från staten eller ett offentligt organ.
- c) Nivå 1-instrumenten tilldelas och överförs utan dröjsmål efter utövandet av konverteringsbefogenheten.
- d) Den konverteringskurs som avgör antalet nivå 1-instrument som ska tillhandahållas för varje tillämpligt kapitalinstrument, skuldinstrument eller annan kvalificerad skuld är förenlig med artikel 37.

4. Vid tillhandahållande av nivå 1-instrument i enlighet med punkt 3 får resolutionsmyndigheterna kräva att enheter som avses i artikel 1.1 a–e alltid har det förhandsgodkännande som krävs för att emittera det relevanta antalet nivå 1-instrument.

Artikel 39

Verkan av nedskrivning eller konvertering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att om en resolutionsmyndighet tillämpar verktyget för nedskrivning eller konvertering och utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 35.1 och 42.1 g–k, ska minskningen av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringen eller indragningen få verkan och vara omedelbart bindande för företaget i resolution och för drabbade borgenärer och aktieägare.

2. Resolutionsmyndigheten ska slutföra eller kräva slutförande av alla administrativa och förfarandemässiga uppgifter som är nödvändiga för att ge verkan åt tillämpningen av verktyget för nedskrivning eller konvertering, inbegripet följande:

- a) Ändring av alla berörda register.
- b) Avlistning eller avförande från handel av aktier eller andra äganderättsinstrument eller skuldinstrument.
- c) Listning eller upptagande till handel av nya aktier eller andra äganderättsinstrument.
- d) Återlistning eller återupptagande av eventuella skuldinstrument som skrivits ned, utan krav på utfärdande av ett prospekt i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 ⁽²¹⁾.

3. Om en resolutionsmyndighet genom den befogenhet som avses i artikel 42.1 g sänker, till noll, kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, en skuld, ska den skulden och eventuella skyldigheter eller fordringar som hänför sig till den skulden, som inte har uppstått vid den tidpunkt då befogenheten utövas, i alla hänseenden betraktas som fullgjord och ska inte kunna göras gällande i senare förfaranden gentemot företaget i resolution eller en efterföljande enhet vid en eventuell senare avveckling.

4. Om en resolutionsmyndighet delvis men inte helt sänker kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, en skuld genom den befogenhet som avses i artikel 42.1 g, ska följande gälla:

- a) Skulden ska vara infriad med ett belopp motsvarande sänkningen av beloppet.
- b) Det berörda instrumentet eller det avtal som gav upphov till den ursprungliga skulden ska fortsätta att gälla för det återstående kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, skulden, med förbehåll för eventuella ändringar av den ränta som hänför sig till sänkningen av kapitalbeloppet och eventuella ytterligare ändringar av villkoren som resolutionsmyndigheten kan komma att göra genom den befogenhet som avses i artikel 42.1 l.

Artikel 40

Nedskrivning eller konvertering av skulder som hänför sig till derivat

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna inte utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna avseende en skuld som hänför sig till ett derivat förrän de har avslutat derivaten. När en resolution inleds ska resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att avsluta och säga upp eventuella derivatkontrakt för det ändamålet. I de fall en derivatskuld har undantagits från tillämpningen av nedskrivnings- eller konverteringsverktyget enligt artikel 35.8 ska resolutionsmyndigheter inte vara förpliktade att avsluta eller säga upp derivatkontraktet.

2. Om derivattransaktioner omfattas av ett nettningsavtal ska resolutionsmyndigheten eller en oberoende värderare, som en del av värderingen enligt artikel 23, fastställa de skulder som hänför sig till de transaktionerna på nettobasis i enlighet med villkoren i nettningsavtalet.

3. Resolutionsmyndigheterna ska fastställa värdet av skulder som hänför sig till derivat i enlighet med allt det följande:

- a) Lämpliga metoder för att fastställa värdet på klass av derivat, inbegripet transaktioner som omfattas av nettningsavtal.
- b) Principer för att fastställa den relevanta tidpunkt då värdet på en derivatposition bör fastställas.
- c) Lämpliga metoder för att jämföra den värdeförstörelse som skulle bli följden av avslutandet och nedskrivningen eller konverteringen av derivat med det belopp för förluster som derivat skulle behöva stå för vid en nedskrivning eller konvertering.

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 12).

4. Eiopa ska, efter samråd med Esma, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger de metoder och principer som fastställs i punkt 3 för värdering av skulder som hänför sig till derivat. För derivattransaktioner som omfattas av nettningsavtal ska Eiopa beakta avslutningsmetoden i nettningsavtalet.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2027.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Artikel 41

Avlägsnande av förfarandemässiga hinder för nedskrivning eller konvertering

1. Vid tillämpning av verktyget för nedskrivning eller konvertering ska medlemsstaterna, i tillämpliga fall, kräva att de enheter som avses i artikel 1.1 a–e alltid innehåller ett tillräckligt aktiekapital eller andra nivå 1-instrument för att säkerställa att dessa företag och enheter inte är förhindrade att emittera tillräckligt med nya aktier eller andra äganderättsinstrument för att säkerställa att konverteringen av skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument kan genomföras på ett effektivt sätt.

Resolutionsmyndigheterna ska bedöma uppfyllandet av det krav som fastställs i första stycket i samband med utvecklingen och upprätthållandet av resolutionsplanerna i enlighet med artiklarna 9 och 10.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att det inte finns några förfarandemässiga hinder för att konvertera skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument som finns med stöd av företagets stiftelseurkund eller bolagsordning, inbegripet företrädesrätt för aktieägare eller krav på aktieägarnas medgivande för att öka kapitalet.

KAPITEL IV

Resolutionsbefogenheter

Artikel 42

Allmänna befogenheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har alla befogenheter som är nödvändiga för att tillämpa resolutionsverktyg på de enheter som avses i artikel 1.1 a–e som uppfyller de villkor för resolution som anges i artikel 19.1 eller 20.3, enligt vad som är tillämpligt. Resolutionsmyndigheterna ska särskilt ha följande resolutionsbefogenheter, som de får utöva var för sig eller i kombination:

- a) Befogenhet att kräva av vilken person som helst att lämna den information som krävs för att resolutionsmyndigheten ska kunna besluta om och förbereda en resolutionsåtgärd, inbegripet uppdateringar och kompletteringar av information som lämnats i resolutionsplanerna och inbegripet information som ska lämnas vid inspektioner på plats.
- b) Befogenhet att ta kontroll över ett företag i resolution och att utöva alla de rättigheter och befogenheter som tilldelats aktieägarna, andra ägare och förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för det företag som är i resolution.
- c) Befogenhet att förbjuda bedrivande av ny försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet och att placera ett företag i resolution i ett ordnat förfarande för solvent avveckling och avsluta dess verksamhet.
- d) Befogenhet att auktorisera ett broföretag som etablerats och auktoriserats utan att kraven i direktiv 2009/138/EG är uppfyllda under den korta period som avses i artikel 33.1 andra stycket i det här direktivet att bedriva ny försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet eller förnya befintlig verksamhet.
- e) Befogenhet att överföra aktier och andra äganderättsinstrument som emitterats av ett företag i resolution.

- f) Befogenhet att överföra rättigheter, tillgångar eller skulder i ett företag i resolution till en annan enhet, med den enhetens samtycke.
- g) Befogenhet att omstrukturera försäkringsfordringar eller sänka, och även sänka till noll, kapitalbeloppet eller det utestående belopp som ska betalas för skuldinstrument och kvalificerade skulder, inbegripet försäkringsfordringar, i ett företag i resolution.
- h) Befogenhet att konvertera skuldinstrument och kvalificerade skulder, inbegripet försäkringsfordringar, i ett företag i resolution till ordinarie aktier eller andra äganderättsinstrument i en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e, i ett relevant moderföretag eller i ett broföretag till vilket tillgångar, rättigheter eller skulder i en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e överförs.
- i) Befogenhet att dra in skuldinstrument som getts ut av ett företag i resolution, med undantag för skulder med säkerhet som omfattas av artikel 35.5.
- j) Befogenhet att sänka, och även sänka till noll, det nominella värdet av aktier eller andra äganderättsinstrument i ett företag i resolution och att dra in sådana aktier eller andra äganderättsinstrument.
- k) Befogenhet att kräva att ett företag i resolution eller ett relevant moderföretag ger ut nya aktier, andra äganderättsinstrument eller andra kapitalinstrument, inbegripet preferensaktier och villkorade konvertibla instrument.
- l) Befogenhet att ändra eller anpassa löptiden för skuldinstrument och andra kvalificerade skulder utgivna av ett företag i resolution eller att ändra den ränta som ska betalas för sådana instrument och andra kvalificerade skulder, eller det datum då räntan förfaller till betalning, bland annat genom att tillfälligt skjuta upp betalningen.
- m) Befogenhet att säga upp och avsluta finansiella avtal eller derivat.
- n) Befogenhet att avsätta eller ersätta förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och den verkställande ledningen i ett företag i resolution.
- o) Befogenhet att kräva att tillsynsmyndigheten i god tid bedömer köparen av ett kvalificerat innehav, genom undantag från de tidsfrister som fastställs i artikel 58 i direktiv 2009/138/EG.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de åtgärder som tillsynsmyndigheten vidtagit avslutas, om en fortsättning av dem skulle hindra användningen av resolutionsverktyg.

3. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att resolutionsmyndigheterna, när de tillämpar och utövar resolutionsbefogenheterna, inte omfattas av något av följande krav som annars skulle gälla enligt nationell rätt eller avtal eller på annan grund:

- a) Krav om godkännande eller medgivande från en offentlig eller privat person, inbegripet aktieägarna, borgenärerna eller försäkringstagarna för företaget i resolution, med förbehåll för artiklarna 3.8 och 67.1.
- b) Förfarandekrav om att underrätta vissa personer, inbegripet eventuella krav om att offentliggöra underrättelser eller prospekt eller om att lämna in eller registrera handlingar hos någon annan myndighet, innan befogenheterna utövas.

Första stycket b påverkar inte tillämpningen av de krav som fastställs i artiklarna 63 och 65 eller eventuella krav på anmälan enligt unionens regler om statligt stöd.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, i den mån någon eller några av de befogenheter som räknas upp i punkt 1 i denna artikel inte är tillämpliga på en enhet som omfattas av artikel 1.1 till följd av dess särskilda juridiska form som ömsesidigt företag eller kooperativ sammanslutning, har befogenheter så lika de som förtecknas i punkt 1 i den här artikeln som möjligt, även vad gäller deras verkan.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att de skyddsåtgärder som föreskrivs i kapitel V i detta direktiv, eller skyddsåtgärder som ger samma verkan, tillämpas när resolutionsmyndigheterna utövar befogenheterna enligt punkt 4 på de drabbade personerna, inbegripet aktieägare, borgenärer, försäkringstagare och motparter.

Artikel 43

Kompletterande befogenheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, när de utövar en resolutionsbefogenhet, har befogenhet att göra följande:

- a) Med förbehåll för artikel 60, att föreskriva att en överföring ska få verkan utan att det uppstår några skyldigheter eller ansvarsförbindelser som påverkar de överförda finansiella instrumenten, rättigheterna, tillgångarna eller skulderna.
- b) Upphäva rätten att förvärva ytterligare aktier eller andra äganderättsinstrument.
- c) Kräva att den relevanta myndigheten avbryter eller tillfälligt upphäver godkännandet för upptagande till handel på en reglerad marknad eller upptagandet till officiell notering av finansiella instrument enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG ⁽²²⁾.
- d) Föreskriva att den mottagande enheten behandlas som om denna var företaget i resolution när det gäller alla rättigheter eller skyldigheter som företaget i resolution har, eller åtgärder som det har vidtagit, inbegripet alla rättigheter eller skyldigheter beträffande deltagande i en marknadsinfrastruktur, med förbehåll för tillämpningen av det verktyg för försäljning av verksamhet eller det broföretagverktyg som avses i artiklarna 31 och 32 tillämpas.
- e) Begära att företaget i resolution eller den mottagande enheten informerar och bistår den andra parten.
- f) Upphäva eller ändra villkoren i ett avtal som företaget i resolution är part i eller sätta en mottagande enhet som part i dess ställe.
- g) Överföra eventuella återförsäkringsrättigheter som omfattar överförda försäkrings- eller återförsäkringsfordringar utan återförsäkringsföretagets medgivande, om resolutionsmyndigheten helt eller delvis överför tillgångar och skulder kopplade till dessa återförsäkringsrättigheter i företaget i resolution till en annan enhet.

Eventuell rätt till ersättning som föreskrivs i enlighet med detta direktiv ska inte betraktas som en skyldighet eller ansvarsförbindelse enligt första stycket a.

2. Resolutionsmyndigheterna ska utöva de befogenheter som anges i punkt 1 om de anser att detta är lämpligt för att säkerställa att en resolutionsåtgärd är ändamålsenlig eller för att uppnå ett eller flera resolutionsmål.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter som utövar en resolutionsbefogenhet har befogenhet att föreskriva kontinuitetsarrangemang som krävs för att säkerställa att resolutionsåtgärden är ändamålsenlig och, i tillämpliga fall, att den verksamhet som överförs kan bedrivas av den mottagande enheten. Dessa kontinuitetsarrangemang ska särskilt inbegripa följande:

- a) Att avtal som ingåtts av företaget i resolution fortsätter att vara gällande, så att den mottagande enheten påtar sig de rättigheter och skulder som företaget i resolution har i fråga om finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder som har överförts och ersätter företaget i resolution, uttryckligen eller underförstått, i alla relevanta avtalshandlingar.
- b) Att företaget i resolution ersätts av den mottagande enheten i alla rättsliga förfaranden som avser alla finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder som har överförts.

4. De befogenheter som avses i punkt 1 första stycket d och punkt 3 b ska inte påverka följande:

- a) Rätten för en anställd i företaget i resolution att säga upp ett anställningsavtal.
- b) Med förbehåll för artiklarna 49, 50 och 51, rätten för en avtalspart att utöva de rättigheter som följer av avtalet, inbegripet rätten att säga upp avtalet, om denna rätt följer av avtalsvillkoren, till följd av en handling eller underlåtenhet som begåtts av företaget i resolution före den relevanta överföringen eller av den mottagande enheten efter den relevanta överföringen.

⁽²²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper (EGT L 184, 6.7.2001, s. 1).

*Artikel 44***Särskild förvaltning**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får utse en särskild förvaltare som ersätter förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i företaget i resolution. Medlemsstaterna ska vidare säkerställa att den särskilda förvaltaren har de kvalifikationer, den förmåga och den kunskap som krävs för att fullgöra sina funktioner. Medlemsstaterna får föreskriva att en resolutionsmyndighet får utse flera särskilda förvaltare.

2. Den särskilda förvaltaren ska ha alla befogenheter som tillkommer aktieägarna och förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i företaget i resolution. Den särskilda förvaltaren ska utöva dessa befogenheter under resolutionsmyndighetens kontroll. Resolutionsmyndigheten får begränsa den särskilda förvaltarens åtgärder eller kräva förhandsgodkännande för vissa handlingar.

Resolutionsmyndigheten ska offentliggöra det beslut om utseende som avses i punkt 1 och de villkor som gäller för det beslutet.

3. Den särskilda förvaltaren ska ha en lagstadgad skyldighet att vidta de åtgärder som krävs för att nå resolutionsmålen och genomföra resolutionsåtgärder i enlighet med resolutionsmyndighetens beslut. Denna lagstadgade uppgift ska i händelse av inkonsekvens eller konflikt vara överordnad alla andra ledningsuppgifter i enlighet med företagets bolagsordning eller nationell rätt.

4. Medlemsstaterna ska kräva att den särskilda förvaltaren regelbundet upprättar rapporter åt den resolutionsmyndighet som har utsett den särskilda förvaltaren med regelbundna intervaller som fastställs av resolutionsmyndigheten och i början och slutet av den särskilda förvaltarens uppdrag. Dessa rapporter ska i detalj beskriva den finansiella ställningen för företaget i resolution och ange skälen till de vidtagna åtgärderna.

5. Den särskilda förvaltaren får inte utses för mer än ett år. Den perioden får förnyas om resolutionsmyndigheten beslutar att villkoren för att utse en särskild förvaltare fortsatt är uppfyllda.

6. Resolutionsmyndigheten får när som helst avsätta den särskilda förvaltaren.

*Artikel 45***Befogenheter avseende tillhandahållande av tjänster och faciliteter**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att kräva att ett företag i resolution, eller någon av dess grupper, tillhandahåller alla tjänster och faciliteter som är nödvändiga för att en mottagande enhet ska kunna bedriva den verksamhet som överförs till den, inbegripet om företaget i resolution eller den relevanta gruppenheten är föremål för ett normalt insolvensförfarande.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har de befogenheter som krävs för att säkerställa att de varor och tjänster som en leverantör av väsentliga tjänster direkt eller indirekt tillhandahåller ett företag i resolution kan fortsätta att tillhandahållas av den efter det att resolutionsåtgärder har vidtagits om

a) tillgångarna för leverantören av väsentliga tjänster underskrider dess skulder, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att tillgångarna för leverantören av väsentliga tjänster inom den närmaste framtiden kommer att underskrida dess skulder, eller

b) leverantören av väsentliga tjänster är oförmögen att betala sina skulder eller andra åtaganden i takt med att de förfaller till betalning, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att leverantören av väsentliga tjänster inom den närmaste framtiden kommer att befinna sig i en sådan situation.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras resolutionsmyndigheter har befogenhet att genomdriva skyldigheter som enligt punkt 1 ålagts av resolutionsmyndigheter i andra medlemsstater med avseende på grupper som är etablerade på deras territorium.

4. De tjänster och faciliteter som tillhandahålls i enlighet med punkterna 1 och 3 ska tillhandahållas på följande villkor:

a) Om tjänsterna och faciliteterna tillhandahålls i företaget i resolution enligt ett avtal före det att resolutionsåtgärden vidtog, på samma villkor som det avtalet under hela avtalsperioden.

- b) På rimliga villkor om det inte finns något avtal eller om avtalet har löpt ut.

Artikel 46

Befogenhet att verkställa krishanteringsåtgärder som vidtas av andra medlemsstater

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att om en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder omfattar tillgångar som är belägna i en annan medlemsstat än resolutionsmyndighetens medlemsstat, eller omfattar rättigheter eller skulder enligt rätten i en annan medlemsstat än resolutionsmyndighetens medlemsstat, ska överföringen ha verkan i eller i enlighet med rätten i denna andra medlemsstat.
2. Medlemsstaterna ska ge den resolutionsmyndighet som gjort eller avser att göra överföringen allt rimligt bistånd för att säkerställa att aktierna eller de andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna eller skulderna överförs till den mottagande enheten i enlighet med tillämpliga krav i nationell rätt.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att aktieägare, borgenärer och tredje parter som berörs av överföringen av de aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i punkt 1 inte har rätt att förhindra, bestrida eller bortse från denna överföring enligt en bestämmelse i rätten i den medlemsstat där tillgångarna är belägna eller i den rätt som reglerar aktierna, de andra äganderättsinstrumenten, rättigheterna eller skulderna.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att kapitalbeloppet för kapitalinstrument, skuldinstrument eller andra kvalificerade skulder minskas, eller att sådana skulder eller instrument konverteras, i enlighet med utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter av en resolutionsmyndighet i en annan medlemsstat avseende ett företag i resolution, om de relevanta skulderna eller instrumenten
 - a) regleras av lagen i en annan medlemsstat än den medlemsstat vars resolutionsmyndighet utövade nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna,
 - b) avser borgenärer i en annan medlemsstat än den medlemsstat vars resolutionsmyndighet utövade nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att aktieägare och borgenärer som drabbas av utövandet av de nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som avses i punkt 4 inte har rätt att bestrida minskningen av kapitalbeloppet för instrumentet eller skulden eller dess konvertering, allt efter omständigheterna, enligt en bestämmelse i rätten i en annan medlemsstat än den medlemsstat vars resolutionsmyndighet utövade nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna.
6. Varje medlemsstat ska säkerställa att följande fastställs i enlighet med rätten i resolutionsmyndighetens medlemsstat:
 - a) Rätten för aktieägare, borgenärer och tredje parter att enligt artikel 67 överklaga en överföring av de aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i punkt 1 i den här artikeln.
 - b) Rätten för borgenärer att enligt artikel 67 överklaga minskningen av kapitalbeloppet eller konverteringen av ett instrument eller en skuld som omfattas av punkt 4 a eller b i den här artikeln.
 - c) Skyddsåtgärder för delvis överföring som avses i kapitel V avseende tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i punkt 1.

Artikel 47

Befogenhet vad gäller tillgångar, rättigheter, skulder, aktier och andra äganderättsinstrument som är belägna i, eller regleras av lagen i, tredjeland

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att om en resolutionsåtgärd avser tillgångar som är belägna i ett tredjeland eller aktier, andra äganderättsinstrument, rättigheter eller skulder som regleras av lagen i ett tredjeland får resolutionsmyndigheterna kräva att

- a) den person som utövar kontroll över företaget i resolution och den mottagande enheten vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att resolutionsåtgärden får verkan,
- b) den person som utövar kontroll över företaget i resolution innehar aktierna, de andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna eller rättigheterna eller som fullgör skyldigheterna för den mottagande enhetens räkning till dess att resolutionsåtgärden får verkan,
- c) rimliga, regelrätta utgifter som den mottagande enheten ådrar sig för att utföra någon av de åtgärder som krävs enligt leden a och b återbetalas på något av de sätt som avses i artikel 26.5.

2. För att underlätta potentiella åtgärder enligt punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna kräva att de enheter som avses i artikel 1.1 a–e säkerställer införandet av en bestämmelse i sina avtal genom vilken aktieägare, borgenärer eller parter i det avtal som ger upphov till skulden godkänner att skulden kan komma att omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter och att de är bundna av alla minskningar av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringar eller upphävanden som är en följd av att en resolutionsmyndighet utövar sådana befogenheter.

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter får kräva att de enheter som avses i artikel 1.1 a–e förser dem med ett motiverat rättsligt utlåtande från en oberoende juridisk expert som bekräftar sådana avtalsbestämmelsers rättsliga verkställbarhet och verkan.

3. Om en resolutionsmyndighet bedömer att det, trots att den person som utövar kontroll över företaget i resolution har vidtagit alla nödvändiga åtgärder i enlighet med punkt 1 a, är högst osannolikt att resolutionsåtgärden kommer att få verkan avseende vissa tillgångar som är belägna i tredjeland eller vissa aktier, andra äganderättsinstrument, rättigheter eller skulder som regleras av lagen i ett tredjeland, ska resolutionsmyndigheten inte gå vidare med resolutionsåtgärden. Om resolutionsmyndigheten redan har fattat beslut om resolutionsåtgärden ska detta beslut vara ogiltigt avseende berörda tillgångar, aktier, äganderättsinstrument, rättigheter eller skulder.

Artikel 48

Uteslutande av vissa avtalsvillkor

1. En krisförebyggande åtgärd eller krishanteringsåtgärd som vidtas avseende en enhet, inbegripet händelser med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, ska inte i sig, enligt ett avtal som ingåtts av den berörda enheten, anses utgöra en utlösande händelse i den mening som avses i direktiv 2002/47/EG eller ett insolvensförfarande i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, däribland betalnings- och leveransskyldigheter, och tillhandahållandet av säkerhet, även fortsättningsvis fullgörs.

En krisförebyggande åtgärd eller krishanteringsåtgärd ska vidare inte i sig anses utgöra en utlösande händelse i den mening som avses i direktiv 2002/47/EG eller ett insolvensförfarande i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, enligt ett avtal som ingåtts av

- a) ett dotterföretag, om avtalsskyldigheterna garanteras eller på annat sätt stöds av moderföretaget eller en gruppenhet, eller
- b) en enhet i samma grupp, om avtalet innehåller korsvisa fallissemangsklausuler.

2. Vid tillämpning av denna artikel ska resolutionsförfaranden i tredjeland anses utgöra en krishanteringsåtgärd om de erkänts enligt artikel 76 eller, i avsaknad av ett sådant erkännande, om en resolutionsmyndighet så beslutar.

3. Under förutsättning att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, och tillhandahållande av säkerhet, även fortsättningsvis fullgörs ska en krisförebyggande åtgärd eller krishanteringsåtgärd, inbegripet händelser med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, inte i sig göra det möjligt för någon att

- a) utöva eventuella uppsägnings-, uppskjutande-, ändrings-, nettnings- eller kvittningsrättigheter, inbegripet när det gäller avtal som ingåtts av
 - i) ett dotterföretag, om avtalsskyldigheterna garanteras eller på annat sätt stöds av en gruppenhet,

- ii) en gruppenhet, om avtalet innehåller korsvisa fallissemangsklausuler,
 - b) komma i besittning av, utöva kontroll över eller göra gällande säkerhetsrätter avseende egendom som tillhör någon av de enheter som avses i artikel 1.1 a–e eller en gruppenhet när det gäller avtal som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler,
 - c) påverka någon avtalsenlig rättighet som någon av de enheter som avses i artikel 1.1 a–e eller en gruppenhet har när det gäller avtal som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler.
4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte påverka en persons rättighet att vidta en åtgärd som avses i punkt 3 a, b eller c om denna rättighet uppstår till följd av någon annan händelse än den krisförebyggande åtgärden, krishanteringsåtgärden eller en händelse med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd.
5. Ett tillfälligt upphävande eller en begränsning enligt artikel 49 eller 50 ska inte utgöra underlåtenhet att fullgöra en avtalsförpliktelse vid tillämpning av punkterna 1 och 3 i den här artikeln och artikel 51.1.
6. Bestämmelserna i den här artikeln ska anses vara internationellt tvingande regler i den mening som avses i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 ⁽²³⁾.

Artikel 49

Befogenhet att tillfälligt upphäva vissa skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att tillfälligt upphäva en betalnings- eller leveransskyldighet enligt ett avtal som ingåtts av företaget i resolution från och med offentliggörandet av en underrättelse om tillfälligt upphävande i enlighet med artikel 65.3 till och med midnatt i slutet av den bankdag som, i den medlemsstat vars resolutionsmyndighet är behörig för företaget i resolution, följer efter det offentliggörandet.
2. Om en betalnings- eller leveransskyldighet skulle ha fullgjorts under perioden för det tillfälliga upphävande som avses i punkt 1 ska den fullgöras omedelbart efter utgången av perioden för det tillfälliga upphävandet.
3. Om betalnings- eller leveransskyldigheterna för ett företag i resolution enligt ett avtal tillfälligt upphävs enligt punkt 1 ska betalnings- eller leveransskyldigheterna för motparterna till företaget i resolution i samma avtal tillfälligt upphävas under samma period.
4. Ett tillfälligt upphävande enligt punkt 1 ska inte tillämpas på betalnings- och leveransskyldigheter gentemot
- a) system och operatörer av system som har betecknats i enlighet med direktiv 98/26/EG,
 - b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen.
5. Resolutionsmyndigheterna ska, när de utövar en befogenhet enligt denna artikel, ta hänsyn till vilken effekt utövandet av befogenheten kan ha.

Resolutionsmyndigheterna ska fastställa omfattningen av befogenheten med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet.

Artikel 50

Befogenhet att begränsa möjligheter att göra säkerhetsrätter gällande

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter har befogenhet att begränsa möjligheterna för borgenärer med säkerhetsrätt i ett företag i resolution att göra säkerhetsrätter gällande avseende tillgångar i detta företag i resolution från och med offentliggörandet av en underrättelse om begränsningen i enlighet med artikel 65.3 till och med midnatt i slutet av den bankdag som, i den medlemsstat vars resolutionsmyndighet är behörig för företaget i resolution, följer efter det offentliggörandet.

⁽²³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

2. En begränsning enligt punkt 1 ska inte tillämpas på
 - a) säkerhetsrätter för system eller operatörer av system som har betecknats enligt direktiv 98/26/EG,
 - b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen.
3. Om artikel 62 är tillämplig ska resolutionsmyndigheterna säkerställa att alla begränsningar som införts inom ramen för den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln tillämpas konsekvent på alla grupperheter avseende vilka en resolutionsåtgärd vidtas.

Artikel 51

Befogenhet att tillfälligt upphäva uppsägningsrätt

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att tillfälligt upphäva uppsägningsrätten för en part i ett avtal med ett företag i resolution från och med offentliggörandet av en underrättelse i enlighet med artikel 65.3 till och med midnatt i slutet av den bankdag som, i den medlemsstat vars resolutionsmyndighet är behörig för företaget i resolution, följer efter det offentliggörandet, förutsatt att betalnings- och leveransskyldigheterna och tillhandahållandet av säkerhet även fortsättningsvis fullgörs.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att tillfälligt upphäva uppsägningsrätten för varje part i ett avtal med ett dotterföretag till ett företag i resolution om något av det följande föreligger:
 - a) De avtalsskyldigheterna garanteras eller stöds på annat sätt av företaget i resolution.
 - b) Uppsägningsrätten enligt det avtalet grundas uteslutande på insolvensen eller de finansiella förhållandena i företaget i resolution,
 - c) I fall där en överföringsbefogenhet har utövats eller får utövas i förhållande till företaget i resolution, om antingen
 - i) alla tillgångar och skulder i dotterföretaget vilka avser det avtalet har överförts till och övertagits av, eller får överföras till och övertas av, den mottagande enheten, eller
 - ii) resolutionsmyndigheten på något annat sätt tillhandahåller ett adekvat skydd för sådana skyldigheter.

Det tillfälliga upphävandet av uppsägningsrätten ska få verkan från och med offentliggörandet av en underrättelse i enlighet med artikel 65.3 till och med midnatt i slutet av den bankdag som, i den medlemsstat där dotterföretaget till företaget i resolution är etablerat, följer efter det offentliggörandet.

3. Ett tillfälligt upphävande enligt punkt 1 eller 2 ska inte tillämpas på
 - a) system eller operatörer av system som har betecknats som ett system enligt direktiv 98/26/EG, eller
 - b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen.
4. En person får utöva en uppsägningsrätt enligt ett avtal före utgången av den period som avses i punkt 1 eller 2 om den personen underrättas av resolutionsmyndigheten om att de rättigheter och skulder som omfattas av avtalet inte ska
 - a) överföras till en annan enhet, eller
 - b) bli föremål för nedskrivning eller konvertering i enlighet med artikel 35.1 a.
5. Om en resolutionsmyndighet utövar den befogenhet att tillfälligt upphäva uppsägningsrätten som anges i punkt 1 eller 2 i denna artikel utan att lämna någon underrättelse enligt punkt 4 i denna artikel får denna uppsägningsrätt utövas efter utgången av perioden för det tillfälliga upphävandet, om inte annat följer av artikel 48, enligt följande:

- a) Om de rättigheter och skulder som omfattas av avtalet har överförts till en annan enhet får en motpart utöva uppsägningsrätt i enlighet med villkoren i det avtalet endast om den mottagande enheten är orsaken till att den utlösande händelsen inträffar eller fortsätter.
- b) Om de rättigheter och skulder som omfattas av avtalet ligger kvar hos företaget i resolution och resolutionsmyndigheten inte har använt nedskrivnings- eller konverteringsverktyget avseende avtalet i enlighet med artikel 35.1 a får en motpart utöva uppsägningsrätt i enlighet med villkoren i avtalet efter utgången av perioden för det tillfälliga upphävande som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 52

Avtalsenligt erkännande av befogenheter vad gäller tillfälligt upphävande i samband med resolution

1. Medlemsstaterna ska kräva att sådana enheter som avses i artikel 1.1 a–e, i alla finansiella avtal som de ingår och som regleras av lagen i tredjeland inför villkor enligt vilka parterna erkänner att det finansiella avtalet kan komma att bli föremål för resolutionsmyndighetens utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter enligt artiklarna 49, 50 och 51 och erkänner att de är bundna av kraven i artikel 48.
2. Medlemsstaterna får även kräva att moderföretag som har det yttersta ägarintresset säkerställer att deras dotterföretag i tredjeland som är sådana enheter som avses i artikel 1.1 a–e, i de finansiella avtal som avses i punkt 1 inför villkor för att utesluta att en resolutionsmyndighets utövande av befogenheten att tillfälligt upphäva eller begränsa de rättigheter och skyldigheter som innehas av moderföretaget som har det yttersta ägarintresset, i enlighet med punkt 1, utgör ett giltigt skäl för förtida uppsägning, tillfälligt upphävande, ändring, nettning, utövande av kvittningsrätter eller hävdande av säkerhetsrätter med avseende på dessa avtal.
3. Punkt 1 ska vara tillämplig på finansiella avtal som
 - a) medför en ny skyldighet eller en väsentlig ändring av en befintlig skyldighet efter ikraftträdandet av de bestämmelser som antagits på nationell nivå för att införliva denna artikel,
 - b) föreskriver en eller flera uppsägningsrätter eller rättigheter att göra säkerhetsrätt gällande som artikel 48, 49, 50 eller 51 skulle vara tillämplig på om det finansiella avtalet reglerades av rätten i en medlemsstat.
4. Det förhållande att en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e inte i sina finansiella avtal inför de avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln ska inte hindra resolutionsmyndigheten från att tillämpa de befogenheter som avses i artiklarna 48, 49, 50 och 51 med avseende på de finansiella avtal.
5. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange innehållet i de avtalsvillkor som avses i punkt 1 med beaktande av de olika affärsmodellerna för de enheter som avses däri.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2027.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Artikel 53

Befogenhet att tillfälligt upphäva inlösenrätt

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att tillfälligt begränsa eller tillfälligt upphäva försäkringstagarnas inlösenrätt avseende livförsäkringsavtal som ingåtts av företaget i resolution, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalen, särskilt betalningsskyldigheter till förmån för försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande parter, även fortsättningsvis fullgörs.
2. Den befogenhet som avses i punkt 1 får användas endast så länge det är nödvändigt för att underlätta tillämpningen av ett eller flera resolutionsverktyg. Denna befogenhet ska gälla under den period som anges i den underrättelse om tillfälligt upphävande som offentliggörs i enlighet med artikel 65.3.

Artikel 54

Utövande av resolutionsbefogenheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna kan utöva kontroll över företaget i resolution i syfte att
 - a) bedriva verksamheten och tillhandahålla tjänsterna i företaget i resolution med alla de befogenheter som dess aktieägare och förvaltnings-, lednings eller tillsynsorgan har,
 - b) förvalta och förfoga över tillgångar och egendom som innehas av företaget i resolution.

Den kontroll som avses i första stycket får utövas direkt av resolutionsmyndigheten eller indirekt av en eller flera personer som utsetts av resolutionsmyndigheten. Medlemsstaterna ska säkerställa att rösträtter som är kopplade till aktier eller andra äganderättsinstrument som innehas i företaget i resolution inte kan utövas under resolutionsperioden.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter, med förbehåll för den rätt att överklaga som avses i artikel 67, kan vidta en resolutionsåtgärd genom föreläggande i enlighet med nationella administrativa befogenheter och förfaranden, utan att utöva kontroll över företaget i resolution.

3. Resolutionsmyndigheterna ska i varje enskilt fall besluta om det är lämpligt att genomföra resolutionsåtgärden genom de metoder som anges i punkt 1 eller 2 med hänsyn till resolutionsmålen och de allmänna principer för resolution som fastställs i artikel 22, de särskilda omständigheter som det berörda företaget i resolution befinner sig i och behovet av att underlätta en effektiv resolution av gränsöverskridande grupper.

4. Resolutionsmyndigheter ska inte anses vara en *shadow director* eller den person som faktiskt styr företaget enligt nationell rätt.

KAPITEL V

Skyddsåtgärder

Artikel 55

Behandling av aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer vid delvis överföring och tillämpning av nedskrivnings- eller konverteringsverktyget

1. Medlemsstaterna ska, om ett eller flera resolutionsverktyg har tillämpats, utom i den situation som beskrivs i punkt 2 i denna artikel, och om resolutionsmyndigheterna bara överför en del av rättigheterna, tillgångarna och skulderna i företaget i resolution, säkerställa att aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer vars fordringar inte har överförts åtminstone får så mycket gottgörelse för sina fordringar som de skulle ha fått om företaget i resolution hade avvecklats enligt ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då det beslut som avses i artikel 64 fattades.

2. Medlemsstaterna ska, om ett eller flera resolutionsverktyg har tillämpats och om resolutionsmyndigheterna tillämpar nedskrivnings- eller konverteringsverktyget, säkerställa att aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer vars fordringar har skrivits ned eller konverterats till aktier inte drabbas av större förluster än de skulle ha drabbats av om företaget i resolution hade avvecklats enligt ett normalt insolvensförfarande omedelbart vid den tidpunkt då det beslut som avses i artikel 64 fattades.

*Artikel 56***Värdering av skillnad i behandling**

1. Vid bedömningen av om aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer skulle ha behandlats bättre om företaget i resolution hade blivit föremål för ett normalt insolvensförfarande ska medlemsstaterna säkerställa att en oberoende person genomför en värdering så snart som möjligt efter det att resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna har vidtagits. Denna värdering ska skilja sig från den som genomförs enligt artikel 23.
2. Den värdering som avses i punkt 1 ska fastställa
 - a) den behandling som aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare, andra borgenärer eller relevanta försäkringsgarantisystem, skulle ha fått om det företag i resolution avseende vilket resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna vidtogs skulle ha blivit föremål för ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då det beslut som avses i artikel 64 fattades,
 - b) den faktiska behandling som aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer har fått vid resolutionen av företaget i resolution,
 - c) om det finns någon skillnad mellan den behandling som avses i led a och den behandling som avses i led b.
3. Värderingen ska
 - a) utgå från att det företag i resolution avseende vilket resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna vidtogs skulle ha blivit föremål för ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då beslutet i artikel 64 fattades,
 - b) utgå från att resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna inte hade vidtagits,
 - c) beakta en kommersiellt rimlig uppskattning av ersättningskostnaderna, inklusive mäklar- och avslutningsavgifter, för redan inköpta försäkringar för lämpliga grupper av försäkringstagare vid den tidpunkt då det beslut som avses i artikel 64 fattades,
 - d) bortse från eventuellt extraordinärt offentligt finansiellt stöd till företaget i resolution.
4. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange metoden för den värdering som avses i denna artikel, särskilt metoden för att bedöma vilken behandling aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer skulle ha fått om företaget i resolution hade blivit föremål för ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då det beslut som avses i artikel 64 fattades och metoden för uppskattning av ersättningskostnaderna.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2027.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

*Artikel 57***Skyddsåtgärder för aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare eller andra borgenärer**

Om det vid den värdering som genomförs enligt artikel 56 fastställs att de aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare eller andra borgenärer som avses i artikel 55, eller relevanta försäkringsgarantisystem i enlighet med tillämplig nationell rätt, har drabbats av större förluster än de skulle ha drabbats av vid en avveckling enligt ett normalt insolvensförfarande, ska medlemsstaterna säkerställa att de är berättigade till utbetalning av mellanskillnaden.

*Artikel 58***Skyddsåtgärder för motparter vid delvis överföring**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa lämpligt skydd av följande arrangemang och av motparterna i följande arrangemang:
 - a) Arrangemang för säkerheter där en person genom en säkerhet har ett faktiskt eller villkorat intresse i de tillgångar eller de rättigheter som omfattas av överföringen, oavsett om detta intresse är säkrat genom särskilda tillgångar eller särskilda rättigheter eller genom en företagsinteckning eller liknande arrangemang.
 - b) Avtal om finansiell äganderättsöverföring där säkerhet som ställs för att säkerställa eller täcka fullgörandet av angivna skyldigheter tillhandahålls genom att hela äganderätten till tillgångar överförs från säkerhetsställaren till säkerhetstagaren, på villkor att säkerhetstagaren överför tillgångarna om de angivna skyldigheterna fullgörs.
 - c) Kvittningsavtal där två eller flera ömsesidiga fordringar eller skyldigheter mellan företaget i resolution och en motpart kan kvittas mot varandra.
 - d) Nettningsavtal.
 - e) Fondförsäkringsavtal eller andra separata portföljer.
 - f) Återförsäkringsavtal.
 - g) Arrangemang om strukturerad finansiering, inbegripet värdepapperiseringar och instrument som används för att säkra tillgångar som ingår som en integrerad del av den säkerhetsmassan och som enligt nationell rätt är säkrade, vilket innebär att en part i arrangemanget eller en förvaltare, agent eller ett ombud ställer och innehar en säkerhet.

Den form av skydd som är lämplig för de klasser av arrangemang som anges i första stycket a–g ska väljas i enlighet med artiklarna 59–62.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att det skydd som föreskrivs i punkt 1 är tillämpligt när
 - a) en resolutionsmyndighet överför vissa, men inte alla, tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution till en annan enhet eller, vid tillämpningen av ett resolutionsverktyg, från ett broföretag eller en tillgångs- och skuldförvaltningsenhet till en annan person,
 - b) en resolutionsmyndighet utövar de befogenheter som anges i artikel 43.1 f.
3. Kravet i punkt 1 ska vara tillämpligt oavsett antalet parter som omfattas av arrangemangen och oavsett om arrangemangen
 - a) upprättas genom avtal, fullmakter eller på annat sätt, eller uppstår automatiskt på grund av lag,
 - b) uppstår enligt eller helt eller delvis regleras av lagstiftningen i en annan medlemsstat eller i tredjeland.

*Artikel 59***Skydd av avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal, nettningsavtal och återförsäkringsavtal**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns lämpligt skydd för avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal, nettningsavtal och återförsäkringsavtal för att förhindra att vissa, men inte alla, rättigheter och skulder som skyddas av ett avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal, nettningsavtal eller återförsäkringsavtal överförs mellan företaget i resolution och en annan person, och förhindra att rättigheter och skulder som skyddas av ett sådant avtal

om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal, nettningsavtal eller återförsäkringsavtal ändras eller upphävs genom utövande av kompletterande befogenheter.

Vid tillämpning av första stycket ska rättigheter och skulder behandlas som skyddade enligt ett avtal om finansiell äganderättsöverföring, ett kvittningsavtal, ett nettningsavtal eller ett återförsäkringsavtal om parterna i arrangemanget eller avtalet har rätt att kvitta eller netta dessa rättigheter och skulder.

2. Utan hinder av vad som anges i punkt 1 får resolutionsmyndigheterna, om det är nödvändigt för att bättre skydda försäkringstagarna genom att säkerställa att försäkringar som överförs fortsätter att uppfylla relevanta rättsliga krav med avseende på obligatoriska lägsta täckningsnivåer enligt tillämplig nationell rätt, överföra de avtalsportföljer som ingår i de arrangemang och avtal som avses i punkt 1 utan att överföra andra tillgångar, rättigheter och skulder som ingår i samma arrangemang och avtal, och får överföra, ändra eller säga upp dessa tillgångar, rättigheter och andra skulder utan att överföra avtalsportföljerna.

Artikel 60

Skydd av arrangemang om säkerheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns lämpligt skydd för skulder med säkerhet enligt ett arrangemang om säkerheter för att förhindra någon eller några av följande händelser:

- a) Överföring av tillgångar som utgör säkerhet för skulden, såvida inte även skulden och tillgången till säkerheten överförs.
- b) Överföring av en skuld med säkerhet, såvida inte även tillgången till säkerheten överförs.
- c) Överföring av tillgången till säkerheten, såvida inte även skulden med säkerhet överförs.
- d) Ändring eller uppsägning av ett arrangemang om säkerheter genom utövande av kompletterande befogenheter, om ändringen eller uppsägningen leder till att det inte längre finns en säkerhet för skulden.

2. Utan hinder av vad som anges i punkt 1 får resolutionsmyndigheterna, om det är nödvändigt för att bättre skydda försäkringstagarna genom att säkerställa att försäkringar som överförs fortsätter att uppfylla relevanta rättsliga krav med avseende på obligatoriska lägsta täckningsnivåer enligt tillämplig nationell rätt, överföra de avtalsportföljer som ingår i de arrangemang som nämns i punkt 1 utan att överföra andra tillgångar, rättigheter och skulder som ingår i samma arrangemang, och får överföra, ändra eller säga upp dessa tillgångar, rättigheter och andra skulder utan att överföra avtalsportföljerna.

Artikel 61

Skydd för arrangemang om strukturerad finansiering och andra separata portföljer

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns tillräckligt skydd för arrangemang om strukturerad finansiering eller andra separata portföljer, inbegripet de arrangemang som avses i artikel 58.1 e och g, för att förhindra något av följande:

- a) Överföring av vissa, men inte alla, tillgångar, rättigheter och skulder som utgör eller ingår i ett arrangemang om strukturerad finansiering eller andra separata portföljer, inbegripet de arrangemang som avses i artikel 58.1 e och g, som företaget i resolution är part i.
- b) Uppsägning eller ändring, genom utövande av kompletterande befogenheter, av tillgångar, rättigheter och skulder som utgör eller ingår i ett arrangemang om strukturerad finansiering eller andra separata portföljer, inbegripet de arrangemang som avses i artikel 58.1 e och g, som företaget i resolution är part i.

2. Utan hinder av vad som anges i punkt 1 får resolutionsmyndigheterna, om det är nödvändigt för att bättre uppnå de resolutionsmål som avses i artikel 18 och i synnerhet för att säkerställa ett bättre skydd för försäkringstagarna, överföra, ändra eller säga upp tillgångar, rättigheter eller skulder som ingår i samma arrangemang.

*Artikel 62***Delvis överföring: skydd av handels-, clearing- och avvecklingssystem**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillämpningen av ett resolutionsverktyg inte påverkar användningen av system eller regler i system som omfattas av direktiv 98/26/EG när resolutionsmyndigheten gör något av följande:
 - a) Överför vissa, men inte alla, tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution till en annan enhet.
 - b) Utövar de kompletterande befogenheter som avses i artikel 43 för att upphäva eller ändra villkoren i ett avtal som företaget i resolution är part i eller för att sätta en mottagande enhet som part i dess ställe.
2. En överföring, ett upphävande eller en ändring som avses i punkt 1 i denna artikel får inte
 - a) återkalla ett överföringsuppdrag i strid med artikel 5 i direktiv 98/26/EG,
 - b) ändra eller upphäva verkställbarheten av överföringsuppdrag och nettning i enlighet med artiklarna 3 och 5 i direktiv 98/26/EG, användningen av medel, värdepapper eller kreditfaciliteter i enlighet med artikel 4 i det direktivet eller skyddet av säkerhet i enlighet med artikel 9 i det direktivet.

*KAPITEL VI***Förfarandekrav***Artikel 63***Krav på underrättelse**

1. Medlemsstaterna ska kräva att förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i en enhet som avses i artikel 1.1 a–e underrättar tillsynsmyndigheten om det anser att den enhet som avses i artikel 1.1 a–e fallerar eller sannolikt kommer att falla i den mening som avses i artikel 19.4.
2. Tillsynsmyndigheterna ska informera de berörda resolutionsmyndigheterna om
 - a) alla underrättelser som de har mottagit i enlighet med punkt 1 i denna artikel samt enligt artiklarna 136, 138.1 och 139.1 i direktiv 2009/138/EG,
 - b) alla åtgärder som tillsynsmyndigheten med stöd av utövandet av sina befogenheter enligt artikel 15 eller 16 i detta direktiv och enligt artiklarna 136a, 137, 138.3, 138.5, 139.3, 140, 141 och 144 i direktiv 2009/138/EG kräver att en enhet som avses i artikel 1.1 a–e ska vidta,
 - c) alla förlängningar av återhämtningsperioden enligt artikel 138.4 i direktiv 2009/138/EG.

Tillsynsmyndigheterna ska även förse resolutionsmyndigheterna med en kopia av den återhämtningsplan som en enhet som avses i artikel 1.1 a–e i det här direktivet har lämnat in enligt artikel 138.2 i direktiv 2009/138/EG, en kopia av den finansiella saneringsplan som en enhet som avses i artikel 1.1 a–e i det här direktivet har lämnat in enligt artikel 139.2 i direktiv 2009/138/EG och tillsynsmyndigheternas yttrande om dessa handlingar, beroende på vad som är tillämpligt.

3. En tillsyns- eller resolutionsmyndighet som bedömer att de villkor som anges i artikel 19.1 a och b är uppfyllda avseende en enhet som avses i artikel 1.1 a–e ska utan dröjsmål meddela följande myndigheter om sin bedömning, för det fall att det handlar om olika myndigheter:
 - a) Resolutionsmyndigheten för enheten.
 - b) Tillsynsmyndigheten för enheten.
 - c) Tillsynsmyndigheten i medlemsstater där enheten bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet.

- d) Resolutionsmyndigheten i medlemsstater där enheten bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet.
- e) I tillämpliga fall, det försäkringsgarantisystem som den enheten omfattas av om detta är nödvändigt för att försäkringsgarantisystemets funktioner ska kunna fullgöras.
- f) Resolutionsmyndigheten på gruppnivå, i tillämpliga fall.
- g) Det behöriga ministeriet.
- h) I tillämpliga fall, grupptillsynsmyndigheten.
- i) Europeiska systemrisknämnden och den utsedda nationella makrotillsynsmyndigheten.
- j) Om enheten ingår i ett finansiellt konglomerat, den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU och den relevanta behöriga myndigheten i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁴⁾ och förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 64

Resolutionsmyndighetens beslut

1. Resolutionsmyndigheten ska, efter att ha mottagit ett meddelande från tillsynsmyndigheten enligt artikel 63.3, eller på eget initiativ, fastställa om villkoren i artikel 19.1 eller artikel 20.3 är uppfyllda vad gäller den berörda enhet som avses i artikel 1.1 a–e.
2. Ett beslut om huruvida resolutionsåtgärder ska vidtas avseende en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e ska innehålla grunderna för beslutet.

När ett beslut om att vidta en resolutionsåtgärd fattas ska beslutet också inbegripa följande uppgifter: resolutionsåtgärden, och, i förekommande fall, beslutet om att ansöka om avveckling, utseendet av en förvaltare eller någon annan åtgärd med stöd av gällande normala insolvensförfaranden eller andra resolutionsåtgärder, med förbehåll för artikel 26.7, enligt nationell rätt.

Artikel 65

Förfarandekrav för resolutionsmyndigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna så snart som möjligt efter att ha vidtagit en resolutionsåtgärd uppfyller de krav som fastställs i punkterna 2 och 3.
2. Resolutionsmyndigheterna ska underrätta företaget i resolution och följande myndigheter om den resolutionsåtgärd som avses i punkt 1, för det fall att det handlar om olika myndigheter:
 - a) Tillsynsmyndigheten för företaget i resolution.
 - b) Tillsynsmyndigheten för eventuella filialer till företaget i resolution.
 - c) Centralbanken i den medlemsstat där företaget i resolution är etablerat.
 - d) I tillämpliga fall, det försäkringsgarantisystem som företaget i resolution omfattas av.
 - e) I tillämpliga fall, resolutionsmyndigheten på gruppnivå.
 - f) Det behöriga ministeriet.
 - g) I tillämpliga fall, grupptillsynsmyndigheten.

⁽²⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- h) Europeiska systemrisknämnden och den utsedda nationella makrotillsynsmyndigheten.
 - i) Kommissionen, Europeiska centralbanken, Eiopa, Esma och EBA.
 - j) Om företaget i resolution är ett institut enligt definitionen i artikel 2 b i direktiv 98/26/EG, operatörerna av de system som institutet deltar i.
 - k) Om företaget i resolution ingår i ett finansiellt konglomerat, den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU och den relevanta behöriga myndigheten i den mening som avses i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013.
3. Resolutionsmyndigheten ska offentliggöra eller säkerställa offentliggörande av en kopia av det beslut eller instrument som ligger till grund för en resolutionsåtgärd, eller en underrättelse som sammanfattar effekterna av en resolutionsåtgärd, inbegripet effekterna för försäkringstagare och, i tillämpliga fall, villkoren och perioden för det tillfälliga upphävande eller den begränsning som avses i artiklarna 49, 50 och 51, på följande sätt:
- a) På resolutionsmyndighetens webbplats.
 - b) På tillsynsmyndighetens webbplats, om den myndigheten är en annan än resolutionsmyndigheten, och på Eiopas webbplats.
 - c) På webbplatsen för företaget i resolution.
 - d) Om de aktier, andra äganderättsinstrument eller skuldinstrument som innehas av företaget i resolution tas upp till handel på en reglerad marknad, på det sätt som används för att offentliggöra obligatorisk information om företaget i resolution i enlighet med artikel 21.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG ⁽²⁵⁾.
4. Om aktierna, äganderättsinstrumenten eller skuldinstrumenten inte är upptagna till handel på en reglerad marknad ska resolutionsmyndigheten säkerställa att de dokument som bevisar att de instrument som avses i punkt 3 skickas till de aktieägare och borgenärer för företaget i resolution som är kända genom företagets register eller databaser och som är tillgängliga för resolutionsmyndigheten.

Artikel 66

Konfidentialitet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att kraven på tystnadsplikt är bindande för följande personer, myndigheter och organ och att ingen av dem lämnar ut konfidentiell information:
- a) Resolutionsmyndigheter.
 - b) Tillsynsmyndigheter och Eiopa.
 - c) Behöriga ministerier.
 - d) Särskilda förvaltare som utsetts i enlighet med artikel 44 i detta direktiv.
 - e) Potentiella förvärvare som kontaktas av tillsynsmyndigheterna eller som resolutionsmyndigheterna försöker värva, oavsett om kontakten eller värvningen syftat till förberedelse för att använda verktyget för försäljning av verksamhet och oavsett om värvningen resulterade i ett förvärv.
 - f) Auktoriserade revisorer, revisorer, juridiska och professionella rådgivare, värderare och andra experter som direkt eller indirekt anlitas av resolutionsmyndigheter, tillsynsmyndigheter, behöriga ministerier eller av de potentiella förvärvare som avses i led e.
 - g) Organ som handhar försäkringsgarantisystem.

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

- h) Det organ som ansvarar för finansieringsarrangemangen.
- i) Centralbanker och andra myndigheter som medverkar i resolutionsprocessen.
- j) Ett broföretag eller en tillgångs- och skuldförvaltningsenhet.
- k) Övriga personer som tillhandahåller eller har tillhandahållit tjänster, direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, till personer som avses i leden a–j.
- l) Verkställande ledning, medlemmar av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och anställda inom de organ eller enheter som avses i leden a–j före, under och efter det att de utses.
- m) Den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU och den behöriga myndigheten i den mening som avses i förordning (EU) nr 575/2013.

2. Utan att det påverkar allmängiltigheten i kraven i punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att de personer som avses i punkt 1 är förbjudna att lämna ut konfidentiella uppgifter som erhålls i tjänsten eller från en tillsyns- eller resolutionsmyndighet i samband med den myndighetens funktioner, till personer eller myndigheter, såvida det inte sker i följande situationer:

- a) Uppgifterna lämnas ut inom ramen för utövandet av deras funktioner enligt detta direktiv.
- b) Uppgifterna lämnas ut i sammandrag eller sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda enheter som avses i artikel 1.1 a–e.
- c) Uppgifterna lämnas ut med uttryckligt samtycke på förhand från den myndighet eller den enhet som avses i artikel 1.1 a–e som tillhandahöll uppgifterna.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de personer som avses i punkt 1 bedömer de effekter som utlämnandet av uppgifter kan få för allmänintresset när det gäller finansiell, monetär eller ekonomisk politik, för fysiska och juridiska personers affärsintressen, för ändamålen med inspektioner, samt utredningar och revisioner.

Förfarandet för att bedöma de effekter som avses i andra stycket ska inbegripa en specifik bedömning av effekterna av ett utlämnande av innehållet och detaljerna i de planer för förebyggande återhämtning och resolution som avses i artiklarna 5, 7, 9, 10 och 12 och resultatet av eventuella bedömningar som utförts enligt artiklarna 6, 8 och 13.

Medlemsstaterna ska säkerställa att en person eller enhet som avses i punkt 1 är föremål för civilrättsligt ansvar om denna artikel överträds.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de personer som avses i punkt 1 a, b, c, g, i och j har interna regler för att säkerställa efterlevnad av de konfidentialitetskrav som fastställs i punkterna 1 och 2, inbegripet regler för att säkerställa konfidentiell behandling av information som utbyts mellan personer som är direkt involverade i resolutionsprocessen.

4. Punkterna 1–3 i denna artikel ska inte hindra att

- a) anställda och experter vid de organ eller enheter som avses i punkt 1 a–i utbyter uppgifter med varandra inom organet eller enheten,
- b) resolutions- och tillsynsmyndigheter, inbegripet deras anställda och experter, utbyter uppgifter med varandra och med andra resolutionsmyndigheter i unionen, andra tillsynsmyndigheter i unionen, behöriga ministerier, centralbanker, försäkringsgarantisystem, myndigheter med ansvar för normala insolvensförfaranden, myndigheter med ansvar för att bevara det finansiella systemets stabilitet i medlemsstaterna genom tillämpning av makrotillsynsregler, personer som har till uppgift att utföra lagstadgad revision av räkenskaper, Eiopa eller, med förbehåll för artikel 80, myndigheter i tredjeland vars funktioner motsvarar resolutionsmyndigheters funktioner eller, med förbehåll för stränga konfidentialitetskrav, en potentiell förvärvare i syfte att planera eller utföra en resolutionsåtgärd,
- c) information utbyts mellan resolutionsmyndigheter och skattemyndigheter i samma medlemsstat i den mån ett sådant utbyte är tillåtet enligt nationell rätt; när denna information härrör från en annan medlemsstat får den endast utbytas med uttryckligt samtycke från den myndighet från vilken informationen härrör.

5. Medlemsstaterna får tillåta utbyte av information med
- a) andra personer, om det är nödvändigt i syfte att planera eller utföra en resolutionsåtgärd, med förbehåll för stränga konfidentialitetskrav,
 - b) parlamentariska undersökningskommittéer i den egna medlemsstaten, revisionsrätter i den egna medlemsstaten och andra enheter som är ansvariga för undersökningar i den egna medlemsstaten, på lämpliga villkor,
 - c) nationella myndigheter med ansvar för övervakning av betalningssystem, myndigheter med ansvar för normala insolvensförfaranden, myndigheter som anförtrots det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över andra enheter inom den finansiella sektorn, myndigheter med ansvar för tillsyn av finansiella marknader, kreditinstitut och värdepappersföretag samt inspektörer som agerar för deras räkning, myndigheter i medlemsstaterna med ansvar för att bevara det finansiella systemets stabilitet i medlemsstaterna genom tillämpning av makrotillsynsregler, myndigheter med ansvar för att skydda stabiliteten i det finansiella systemet och personer med ansvar för att utföra lagstadgade revisioner.
6. Punkterna 1–5 påverkar inte tillämpningen av nationell rätt om utlämnande av uppgifter i samband med straffrättsliga eller civilrättsliga förfaranden.
7. Eiopa ska senast den 29 januari 2027 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att specificera hur uppgifter ska tillhandahållas i sammandrag eller i sammanställning vid tillämpning av punkt 2 b i den här artikeln.

KAPITEL VII

Rätten att överklaga och uteslutande av andra åtgärder

Artikel 67

Förhandsgodkännande som ges av en rättslig myndighet och rätten att överklaga beslut

1. Medlemsstaterna får kräva att ett beslut om att vidta en krisförebyggande åtgärd eller en krishanteringsåtgärd måste godkännas på förhand av en rättslig myndighet, förutsatt att förfarandet för att inge en ansökan om godkännande som gäller ett beslut om vidtagande av en krishanteringsåtgärd i enlighet med nationell rätt är skyndsamt samt att domstolens behandling av en sådan ansökan är skyndsam.
2. Medlemsstaterna ska i nationell rätt föreskriva en rättighet att överklaga ett beslut om att vidta en krisförebyggande åtgärd eller ett beslut om att utöva någon annan befogenhet än en krishanteringsåtgärd enligt detta direktiv.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla personer som berörs av ett beslut att vidta en krishanteringsåtgärd har rätt att överklaga beslutet.

Medlemsstaterna ska säkerställa en skyndsam prövning av en krishanteringsåtgärd och att de nationella domstolarna använder resolutionsmyndighetens ekonomiska bedömningar av sakförhållandena som grund för sin egen bedömning.

4. Följande krav gäller för den rätt att överklaga som avses i punkt 3:
- a) Inlämnande av ett överklagande ska inte innebära att det överklagade beslutets verkan automatiskt skjuts upp.
 - b) Resolutionsmyndighetens beslut ska vara omedelbart verkställbart och skapa en motbevisbar presumtion om att det skulle strida mot allmänintresset att skjuta upp verkställigheten av beslutet.

Om det är nödvändigt för att skydda tredje parter intressen när dessa parter i god tro har förvärvat aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution genom att resolutionsmyndigheten använt resolutionsverktyg eller utövat sina resolutionsbefogenheter, ska ett upphävande av en resolutionsmyndighets beslut inte påverka några efterföljande administrativa åtgärder eller transaktioner som den berörda resolutionsmyndigheten har beslutat om och som baserade sig på det upphävda beslutet. I ett sådant fall ska de rättsmedel som är tillgängliga för att rätta till ett felaktigt beslut eller en felaktig åtgärd av resolutionsmyndigheterna vara begränsade till ersättning för den förlust som åsamkats sökanden till följd av det upphävda beslutet eller den upphävda handlingen.

*Artikel 68***Begränsningar avseende andra förfaranden**

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 64.2 andra stycket, säkerställa att normala insolvensförfaranden för ett företag i resolution eller för en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e, när det har fastställts att de villkor för resolution som avses i artikel 19.1 eller 20.3 är uppfyllda, inte får inledas utom på initiativ av resolutionsmyndigheten och att ett beslut om att en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e ska bli föremål för ett normalt insolvensförfarande endast får fattas med resolutionsmyndighetens samtycke.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att
 - a) tillsyns- och resolutionsmyndigheter utan dröjsmål underrättas om ansökningar om inledande av ett normalt insolvensförfarande avseende en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e, oavsett om företaget eller enheten är i resolution eller om ett beslut har offentliggjorts i enlighet med artikel 65.3 och 65.4,
 - b) ett beslut avseende ansökan om inledande av normala insolvensförfaranden inte fattas om inte underrättelserna enligt led a har gjorts och något av följande inträffar:
 - i) Resolutionsmyndigheten har underrättat de myndigheter som ansvarar för normala insolvensförfaranden om att den inte avser vidta några resolutionsåtgärder avseende den enhet som avses i artikel 1.1 a–e.
 - ii) En period på sju dagar från och med dagen då de underrättelser som avses i led a gjordes har löpt ut.
3. Utan att det påverkar eventuella begränsningar av möjligheten att göra säkerhetsrätter gällande enligt artikel 50, ska medlemsstaterna säkerställa, om så krävs för en ändamålsenlig tillämpning av resolutionsverktygen och ett ändamålsenligt utövande av resolutionsbefogenheterna, att resolutionsmyndigheterna får begära att domstolen under en lämplig period och i enlighet med det mål som eftersträvas vilandeförklarar alla rättsliga åtgärder eller förfaranden som företaget i resolution är eller blir part i.

AVDELNING IV

RESOLUTION AV GRÄNSÖVERSKRIDANDE GRUPPER*Artikel 69***Allmänna principer vid beslutsfattande som omfattar mer än en medlemsstat**

Medlemsstaterna ska säkerställa att deras myndigheter, när de fattar beslut eller vidtar åtgärder enligt detta direktiv som kan få effekter i en eller flera andra medlemsstater, tar hänsyn till följande allmänna principer:

- a) När resolutionsåtgärder vidtas är beslutsfattandet effektivt och resolutionskostnaderna hålls så låga som möjligt.
- b) Beslut fattas och åtgärder vidtas i god tid och, om nödvändigt, med vederbörlig skyndsamhet.
- c) Resolutionsmyndigheter, tillsynsmyndigheter och andra myndigheter samarbetar med varandra för att säkerställa att beslut fattas och åtgärder vidtas på ett samordnat och effektivt sätt.
- d) Relevanta myndigheters roller och ansvar inom varje medlemsstat är tydligt definierade.
- e) Vederbörlig hänsyn tas till intressen hos och potentiella konsekvenser av beslut, åtgärder eller underlåtenhet att vidta åtgärder samt negativa effekter på försäkringstagare, den finansiella stabiliteten, offentliga finanser, försäkringsgarantisystem, finansieringsarrangemang, liksom negativa ekonomiska och sociala effekter i alla medlemsstater där moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och dess dotterföretag är verksamma eller där de bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet.
- f) Vederbörlig hänsyn tas till målet om en avvägning mellan olika berörda medlemsstaters intressen och målet om att undvika att vissa medlemsstaters intressen äventyras eller skyddas på ett orättvist sätt.

- g) Resolutionsmyndigheter beaktar och följer, när de vidtar resolutionsåtgärder, gruppresolutionsplanerna, såvida inte resolutionsmyndigheterna med beaktande av omständigheterna i fallet gör bedömningen att resolutionsmålen uppnås på ett mer ändamålsenligt sätt genom att vidta åtgärder som inte anges i resolutionsplanerna.
- h) Ett förslag till ett beslut eller en åtgärd är transparent om beslutet eller åtgärden sannolikt kommer att få konsekvenser för försäkringstagare, realekonomin, den finansiella stabiliteten, offentliga finanser och, i förekommande fall, försäkringsgarantisystem och finansieringsarrangemang i en berörd medlemsstat.

Artikel 70

Resolutionskollegier

1. Resolutionsmyndigheter på gruppnivå ska inrätta resolutionskollegier som ska utföra de uppgifter som avses i artiklarna 10, 11, 14, 16, 73 och 74 och, när så är lämpligt, säkerställa samarbete och samordning med resolutionsmyndigheter i tredjeländer.

Resolutionskollegierna ska i synnerhet tillhandahålla en ram för resolutionsmyndigheten på gruppnivå, övriga resolutionsmyndigheter och, när så är lämpligt, berörda tillsynsmyndigheter och grupp tillsynsmyndigheter för utförandet av följande uppgifter:

- a) Utbyta information som är relevant för utarbetandet av gruppresolutionsplaner och för utövandet av resolutionsbefogenheter med avseende på grupper.
- b) Utbeta gruppresolutionsplaner.
- c) Bedöma möjligheten till resolution av grupper enligt artikel 14.
- d) Utöva befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution av grupper enligt artikel 16.
- e) Besluta om behovet av att fastställa en gruppresolutionsordning som avses i artikel 73 eller 74.
- f) Uppnå enighet om en gruppresolutionsordning som har föreslagits i enlighet med artikel 73 eller 74.
- g) Samordna information till allmänheten om gruppresolutionsstrategier och gruppresolutionsordningar.
- h) Samordna användningen av eventuella försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang.

Resolutionskollegier kan dessutom användas som forum för diskussioner om frågor som rör resolution av gränsöverskridande grupper.

2. Följande ska vara medlemmar i resolutionskollegiet:

- a) Resolutionsmyndigheten på gruppnivå,
- b) Resolutionsmyndigheterna i varje medlemsstat där ett dotterföretag som omfattas av grupp tillsyn är etablerat.
- c) Resolutionsmyndigheterna i medlemsstater där moderföretaget för ett eller flera företag i den grupp som är en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, d eller e, är etablerat.
- d) Grupp tillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater vars resolutionsmyndighet är medlem i resolutionskollegiet.
- e) Behöriga ministerier, om de resolutionsmyndigheter som är medlemmar i resolutionskollegiet inte är de behöriga ministerierna.
- f) Den myndighet som är ansvarig för en medlemsstats försäkringsgarantisystem, i relevanta fall och om den medlemsstatens resolutionsmyndighet är medlem i resolutionskollegiet.

- g) Eiopa, med förbehåll för andra stycket.
- h) Resolutionsmyndigheterna i medlemsstater där gruppens försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet.

Vid tillämpning av första stycket g ska Eiopa bidra till att främja och övervaka att resolutionskollegierna fungerar effektivt, ändamålsenligt och konsekvent, samt konvergensen mellan resolutionskollegier. Eiopa ska för detta ändamål inbjudas att delta i resolutionskollegiets möten. Eiopa ska inte ha rösträtt.

Vid tillämpning av första stycket h ska resolutionsmyndigheternas deltagande begränsas till vad som krävs för att uppnå målet om ett effektivt informationsutbyte.

3. Resolutionsmyndigheterna i tredjeländer där ett moderföretag eller ett företag som är etablerat inom unionen har ett dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag eller en filial som skulle betraktas som betydande om de var belägna i unionen får bjudas in att delta som observatörer i resolutionskollegiet, förutsatt att dessa myndigheter omfattas av konfidentialitetskrav som enligt bedömningen från resolutionsmyndigheten på gruppnivå motsvarar kraven i artikel 80.

4. Om gruppen är eller ingår i ett finansiellt konglomerat ska de berörda myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU bjudas in till resolutionskollegiet som observatörer.

5. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska vara ordförande i resolutionskollegiet. Den ska i denna egenskap

- a) skriftligen fastställa arrangemang och förfaranden för resolutionskollegiets arbete, efter samråd med övriga medlemmar i resolutionskollegiet,
- b) samordna resolutionskollegiets alla aktiviteter,
- c) sammankalla och leda alla möten i resolutionskollegiet och hålla alla medlemmar i resolutionskollegiet fullt informerade i förväg om anordnandet av möten i resolutionskollegiet, om de huvudfrågor som ska diskuteras och om de diskussionspunkter som ska beaktas,
- d) underrätta medlemmarna i resolutionskollegiet om planerade möten så att de kan begära att få delta,
- e) besluta vilka medlemmar och observatörer som ska bjudas in att delta i resolutionskollegiets möten, på grundval av särskilda behov och med hänsyn till hur relevant den fråga som ska diskuteras är för dessa medlemmar och observatörer,
- f) i rimlig tid ge alla kollegiemedlemmar information om de beslut som har fattats vid dessa möten samt om resultaten av mötena.

Utan hinder av vad som anges i första stycket e ska resolutionsmyndigheter ha rätt att delta i resolutionskollegiets möten när frågor som måste beslutas gemensamt eller som berör en gruppenhet som är belägen i deras medlemsstat står på dagordningen.

6. Resolutionsmyndigheter på gruppnivå ska inte vara skyldiga att inrätta ett resolutionskollegium om andra grupper eller kollegier utför samma funktioner och uppgifter som de som fastställs i punkt 1 och uppfyller alla villkor och förfaranden, inbegripet de om medlemskap och deltagande i resolutionskollegier som fastställs i denna artikel och i artikel 72. I sådana fall ska alla hänvisningar till resolutionskollegier i detta direktiv tolkas som hänvisningar till de andra grupperna eller kollegierna.

7. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera hur resolutionskollegierna ska fungera för att fullgöra de uppgifter som avses i punkt 1.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

*Artikel 71***Europeiska resolutionskollegier**

1. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland har dotterföretag inom unionen som är etablerade i två eller flera medlemsstater, eller har två eller flera unionsfilialer till ett tredjelandsföretag vilka betraktas som betydande av två eller flera medlemsstater, får resolutionsmyndigheterna i de medlemsstater där de dotterföretagen inom unionen är etablerade eller där de unionsfilialerna till ett tredjelandsföretag är belägna upprätta ett europeiskt resolutionskollegium.

2. Det europeiska resolutionskollegiet ska utföra de funktioner och uppgifter som anges i artikel 70 med avseende på dotterföretagen inom unionen och, i den mån dessa uppgifter är relevanta, för unionsfilialer till ett tredjelandsföretag som avses i punkt 1 i den här artikeln och ska i övrigt fungera i enlighet med de regler som fastställs i artikel 70.

3. Om endast ett moderföretag som är etablerat i en medlemsstat innehar alla dotterföretag inom unionen till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland, ska det europeiska resolutionskollegiets ordförande vara resolutionsmyndigheten i den medlemsstat där det moderföretaget är etablerat.

Om första stycket inte är tillämpligt ska resolutionsmyndigheten för den medlemsstat där det dotterföretag inom unionen är etablerat som har det högsta värdet av totala tillgångar i balansräkningen vara ordförande i det europeiska resolutionskollegiet.

*Artikel 72***Informationsutbyte**

1. Med förbehåll för artikel 66 ska resolutionsmyndigheter och tillsynsmyndigheter på begäran förse varandra med all information som är relevant för fullgörandet av deras uppgifter enligt detta direktiv.

2. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska samordna flödet av all relevant information mellan resolutionsmyndigheter. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska i synnerhet i god tid förse resolutionsmyndigheterna i andra medlemsstater med all relevant information som underlättar fullgörandet av de uppgifter som avses i artikel 70.1 andra stycket b–h.

3. En resolutionsmyndighet får inte vidarebefordra information som har lämnats av en tillsyns- eller resolutionsmyndighet i tredjeland, såvida inte denna tillsyns- eller resolutionsmyndighet i tredjeland har samtyckt till detta.

*Artikel 73***Gruppresolution som berör ett dotterföretag som ingår i gruppen**

1. En resolutionsmyndighet ska utan dröjsmål lämna en underrättelse med den information som förtecknas i punkt 2 till resolutionsmyndigheten på gruppnivå, om det är en annan myndighet, till grupp-tillsynsmyndigheten och till medlemmarna i det berörda resolutionskollegiet om

- a) resolutionsmyndigheten fastställer att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, som är ett dotterföretag i en grupp, fallerar eller sannolikt kommer att fallera, eller
- b) resolutionsmyndigheten har informerats av tillsynsmyndigheten om att ett beslut har fattats om att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, som är ett dotterföretag i en grupp, fallerar eller sannolikt kommer att fallera, eller
- c) en resolutionsmyndighet fastställer att en enhet som avses i artikel 1.1 a–e, som är ett dotterföretag i en grupp, uppfyller villkoren för resolution i artikel 19.1 eller 20.3.

2. Den information om vilken underrättelse ska lämnas enligt punkt 1 ska vara följande:

- a) Det beslut där det fastställs att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

b) Beslutet om att den enhet som avses i artikel 1.1 a–e uppfyller villkoren för resolution i artikel 19.1 eller 20.3.

c) De resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som resolutionsmyndigheten anser vara lämpliga för den enhet som avses i artikel 1.1 a–e.

3. Vid mottagandet av den underrättelse som avses i punkt 1 ska resolutionsmyndigheten på gruppnivå, efter samråd med övriga medlemmar i det berörda resolutionskollegiet, bedöma de sannolika effekterna av de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som meddelats enligt punkt 2 c, för gruppen och för gruppenheter i andra medlemsstater, och huruvida resolutionsåtgärderna eller de andra åtgärderna sannolikt skulle leda till att de villkor för resolution som avses i artikel 19.1 eller 20.3 uppfylls för en gruppenshet i en annan medlemsstat.

4. Om resolutionsmyndigheten på gruppnivå bedömer att de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder om vilka underrättelse lämnats enligt punkt 2 c sannolikt inte skulle leda till att de villkor som fastställs i artikel 19.1 eller 20.3 uppfylls för en gruppenhet i en annan medlemsstat, får den resolutionsmyndighet som ansvarar för den enhet som avses i artikel 1.1 a–e vidta de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som den har lämnat underrättelse om.

5. Om resolutionsmyndigheten på gruppnivå bedömer att de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder om vilka underrättelse lämnats enligt punkt 2 c skulle göra det sannolikt att de villkor som fastställs i artikel 19.1 eller 20.3 uppfylls för en gruppenhet i en annan medlemsstat, ska resolutionsmyndigheten på gruppnivå inom fem dagar efter att ha tagit emot den underrättelse som avses i punkt 1 föreslå en gruppresolutionsordning och överlämna denna till resolutionskollegiet. Denna femdagarsperiod får förlängas efter godkännande av den resolutionsmyndighet som lämnade underrättelsen.

6. Om resolutionsmyndigheten på gruppnivå inte gör en bedömning inom fem dagar efter att ha tagit emot den underrättelse som avses i punkt 1, eller en längre period enligt överenskommelse, får den resolutionsmyndighet som lämnade underrättelsen vidta de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som den har lämnat underrättelse om.

7. Den gruppresolutionsordning som avses i punkt 5 ska

a) beskriva de resolutionsåtgärder som de berörda resolutionsmyndigheterna bör vidta avseende moderföretaget som har det yttersta ägarintresset eller särskilda gruppenheter för att uppnå resolutionsmålen och följa de allmänna principer för resolution som fastställs i artikel 22,

b) närmare ange hur de resolutionsåtgärder som avses i led a bör samordnas,

c) upprätta en finansieringsplan som tar hänsyn till gruppresolutionsplanen och de principer om ansvarsdelning som anges i gruppresolutionsplanen i enlighet med artikel 10.2 e.

8. Med förbehåll för punkt 9 ska gruppresolutionsordningen utformas som ett gemensamt beslut av resolutionsmyndigheten på gruppnivå och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretag som omfattas av gruppresolutionsordningen.

Eiopa får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att uppnå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010.

9. En resolutionsmyndighet som har invändningar mot den gruppresolutionsordning som föreslås av resolutionsmyndigheten på gruppnivå eller som anser att den, för att skydda det kollektiva intresset för försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten, behöver vidta separata resolutionsåtgärder eller andra åtgärder än de som föreslås i gruppresolutionsordningen avseende en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e ska

a) utförligt ange skälen till sina invändningar eller till avvikelser från gruppresolutionsordningen,

b) underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå och övriga resolutionsmyndigheter som omfattas av gruppresolutionsordningen om de skäl som avses i led a,

- c) underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå och övriga resolutionsmyndigheter som berörs av gruppresolutionsordningen om de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som den kommer att vidta.

När den anger skälen till sina invändningar ska resolutionsmyndigheten beakta de gruppresolutionsplaner, de potentiella effekterna av de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som den kommer att vidta för försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten i de berörda medlemsstaterna, samt de potentiella effekterna av dessa resolutionsåtgärder eller andra åtgärder för andra delar av gruppen.

10. Resolutionsmyndigheter som inte har några invändningar mot den gruppresolutionsordning som föreslås av resolutionsmyndigheten på gruppnivå får fatta ett gemensamt beslut om en gruppresolutionsordning som omfattar gruppenheter i dessa resolutionsmyndigheters medlemsstater utan deltagande av de resolutionsmyndigheter som har invändningar.

11. De gemensamma beslut som avses i punkterna 8 och 10 och de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som vidtas i enlighet med punkt 9 ska erkännas som slutgiltiga och tillämpas av resolutionsmyndigheterna i berörda medlemsstater.

12. Resolutionsmyndigheterna ska vidta alla resolutionsåtgärder och andra åtgärder som avses i denna artikel utan dröjsmål och med vederbörlig hänsyn till hur brådskande situationen är.

13. Om en gruppresolutionsordning inte genomförs ska resolutionsmyndigheter, när de vidtar resolutionsåtgärder som avser en gruppenhet, ha ett nära samarbete inom resolutionskollegiet för att uppnå en samordnad resolutionsstrategi för alla gruppenheter som fallerar eller sannolikt kommer att falla.

14. Resolutionsmyndigheter som vidtar resolutionsåtgärder som avser gruppenheter ska regelbundet ge fullständig information till medlemmarna i resolutionskollegiet om dessa resolutionsåtgärder eller andra åtgärder och hur de utvecklas.

Artikel 74

Gruppresolution som berör ett moderföretag som har det yttersta ägarintresset

1. Om en resolutionsmyndighet på gruppnivå beslutar att ett moderföretag som har det yttersta ägarintresset och som ingår i dess ansvarsområde uppfyller de villkor som anges i artikel 19.1 eller 20.3 ska den utan dröjsmål lämna den information som avses i artikel 73.2 till grupp tillsynsmyndigheten och till de övriga medlemmarna i resolutionskollegiet för den berörda gruppen.

De resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som avses i artikel 73.2 c får omfatta genomförandet av en gruppresolutionsordning som utarbetats i enlighet med artikel 73.7 under någon av följande omständigheter:

- a) De resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på moderföretagsnivå om vilka underrättelse lämnats i enlighet med artikel 73.2 c gör det sannolikt att de villkor som anges i artikel 19.1 eller 20.3 uppfylls för en gruppenhet i en annan medlemsstat.
- b) Resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på enbart moderföretagsnivå är inte tillräckliga för att stabilisera situationen eller kommer sannolikt inte att leda till ett optimalt resultat.
- c) Resolutionsmyndigheterna har fastställt att ett eller flera dotterföretag som de är ansvariga för uppfyller de villkor som anges i artikel 19.1 eller 20.3.
- d) Resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på gruppnivå kommer att gynna dotterföretag i gruppen på ett sätt som gör en gruppresolutionsordning lämplig.

2. Om de åtgärder som föreslås av resolutionsmyndigheten på gruppnivå inte innefattar en gruppresolutionsordning ska resolutionsmyndigheten på gruppnivå fatta sitt beslut efter samråd med medlemmarna i resolutionskollegiet.

3. Om de åtgärder som föreslås av resolutionsmyndigheten på gruppnivå innefattar en gruppresolutionsordning ska denna ha formen av ett gemensamt beslut av resolutionsmyndigheten på gruppnivå och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretag som omfattas av gruppresolutionsordningen.

Eiopa får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att fatta ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010.

4. En resolutionsmyndighet som har invändningar mot eller avviker från den gruppresolutionsordning som föreslås av resolutionsmyndigheten på gruppnivå eller som anser att den, för att skydda den finansiella stabiliteten, behöver vidta separata resolutionsåtgärder eller andra åtgärder än de som föreslås i gruppresolutionsordningen avseende en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e ska

a) utförligt ange skälen till sina invändningar eller till avvikelsen från gruppresolutionsordningen,

b) underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå och övriga resolutionsmyndigheter som omfattas av gruppresolutionsordningen om de skäl som avses i led a,

c) underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå och övriga resolutionsmyndigheter som omfattas av gruppresolutionsordningen om de åtgärder som den har för avsikt att vidta.

När den anger skälen till sina invändningar ska resolutionsmyndigheten vederbörligen beakta gruppresolutionsplanerna, de potentiella effekterna av de separata resolutionsåtgärderna eller de andra åtgärder som den kommer att vidta för finansiell stabilitet, offentliga finanser, försäkringsgarantisystem och finansieringsarrangemang i de berörda medlemsstaterna, samt de potentiella effekterna av resolutionsåtgärderna eller de andra åtgärderna för andra delar av gruppen.

5. Resolutionsmyndigheter som inte har några invändningar mot den gruppresolutionsordning som föreslås av resolutionsmyndigheten på gruppnivå får fatta ett gemensamt beslut om en gruppresolutionsordning som omfattar gruppenheter i deras respektive medlemsstater utan deltagande av de resolutionsmyndigheter som har invändningar.

6. Det gemensamma beslut som avses i punkt 3 eller 5 och de resolutionsåtgärder och andra åtgärder som avses i punkt 4 ska erkännas som slutgiltiga och tillämpas av resolutionsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

7. Myndigheterna ska vidta alla resolutionsåtgärder och andra åtgärder som avses i punkterna 1–6 utan dröjsmål och med vederbörlig hänsyn till hur brådskande situationen är.

8. Om en gruppresolutionsordning inte genomförs ska resolutionsmyndigheter, när de vidtar resolutionsåtgärder som avser en gruppenhet, bedriva ett nära samarbete inom resolutionskollegiet för att uppnå en samordnad resolutionsstrategi för alla berörda gruppenheter.

9. Resolutionsmyndigheter som vidtar resolutionsåtgärder som avser en gruppenhet ska regelbundet ge medlemmarna i resolutionskollegiet fullständig information om dessa åtgärder och hur de utvecklas.

AVDELNING V

FÖRBINDELSER MED TREDJELÄNDER

Artikel 75

Avtal med tredjeländer

1. Kommissionen får i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget lägga fram förslag till rådet om förhandlingar om avtal med ett eller flera tredjeländer om metoderna för samarbete mellan resolutionsmyndigheter och berörda myndigheter i tredjeland, inbegripet för att utbyta information i samband med återhämtnings- och resolutionsplanering avseende försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag från tredjeland samt grupper.

2. De avtal som avses i punkt 1 ska syfta till att säkerställa inrättandet av förfaranden och arrangemang för samarbete mellan resolutionsmyndigheter och berörda myndigheter i tredjeland i utförandet av vissa eller alla uppgifter och utövandet av vissa eller alla befogenheter som avses i artikel 79.

3. Medlemsstater får ingå bilaterala avtal med ett tredjeland, i den mån sådana bilaterala avtal inte är oförenliga med denna avdelning, om de frågor som avses i punkterna 1 och 2 fram till dess att ett avtal som avses i punkt 1 med det relevanta tredjelandet träder i kraft.

Artikel 76

Erkännande och verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeland

1. Denna artikel ska vara tillämplig på resolutionsförfaranden i tredjeland såvida inte, och fram till dess att, ett internationellt avtal som avses i artikel 75.1 träder i kraft med det berörda tredjelandet. Den ska även vara tillämplig efter ikraftträdandet av ett sådant internationellt avtal med det berörda tredjelandet i den mån erkännande och verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeland inte regleras i det avtalet.

2. Den berörda resolutionsmyndigheten ska besluta om huruvida det ska erkänna och verkställa resolutionsförfaranden i tredjeland som avser ett dotterföretag inom unionen eller en unionsfilial till ett företag eller moderföretag i tredjeland, med undantag för vad som föreskrivs i artikel 77.

Beslutet ska vederbörligen beakta intressena i varje medlemsstat där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller moderföretag i tredjeland är verksamt, särskilt de potentiella effekterna av erkännandet och verkställigheten av resolutionsförfarandet i tredjeland på övriga delar av gruppen och på försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten i dessa medlemsstater.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna åtminstone har befogenhet att göra följande:

a) Utöva resolutionsbefogenheterna avseende följande:

i) Tillgångar som innehas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller moderföretag i tredjeland och som är belägna i deras medlemsstat eller regleras av lagen i deras medlemsstat.

ii) Rättigheter eller skulder för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland som bokförts av unionsfilialen till ett tredjelandsföretag i deras medlemsstat eller omfattas av lagstiftningen i deras medlemsstat, eller när fordringar som hänför sig till sådana rättigheter och skulder är verkställbara i deras medlemsstat.

b) Genomföra, inklusive att kräva att en annan person vidtar åtgärder för att genomföra, en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument i ett dotterföretag inom unionen som är etablerat i den medlemsstaten.

c) Utöva befogenheterna i artiklarna 49, 50 eller 51 när det gäller rättigheterna för varje part i ett avtal med en sådan enhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, om sådana befogenheter är nödvändiga för att verkställa resolutionsförfaranden i tredjeland.

d) Göra sådana rättigheter att säga upp eller påskynda avtal, eller att påverka avtalsenliga rättigheter som tillkommer enheter som avses i punkt 2 och andra gruppenheter, icke verkställbara i fall då en sådan rättighet härrör från resolutionsåtgärder som har vidtagits avseende försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjeland, sådana enheters moderföretag, eller andra gruppenheter, oavsett om de vidtagits av resolutionsmyndigheten i tredjeland eller på annat sätt enligt rättsliga eller tillsynsmässiga krav avseende resolutionsarrangemang i det landet, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, och tillhandahållande av säkerhet, även fortsättningsvis fullgörs.

4. Resolutionsmyndigheterna får, om det är nödvändigt av hänsyn till allmänintresset, vidta resolutionsåtgärder avseende ett moderföretag om den relevanta myndigheten i tredjeland slår fast att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, som är ett dotterföretag till detta moderföretag och som är registrerat i det tredjelandet, uppfyller villkoren för resolution enligt rätten i det tredjelandet. Medlemsstaterna ska för detta ändamål säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att använda alla resolutionsbefogenheter avseende detta moderföretag, och artikel 48 ska vara tillämplig.

5. Erkännande och verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeland ska inte påverka normala insolvensförfaranden enligt nationell rätt som, i förekommande fall, är tillämplig i enlighet med detta direktiv.

*Artikel 77***Rätt att vägra erkännande eller verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeland**

Resolutionsmyndigheten får vägra att erkänna eller verkställa resolutionsförfaranden i tredjeland enligt artikel 76 om den anser

- a) att resolutionsförfarandena i tredjeland skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten i den medlemsstat där resolutionsmyndigheten är belägen eller att förfarandena skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten i en annan medlemsstat,
- b) att en separat resolutionsåtgärd enligt artikel 78 som avser en unionsfilial till ett företag i tredjeland är nödvändig för att uppnå ett eller flera resolutionsmål,
- c) att borgenärer inte skulle få samma behandling som borgenärer i tredjeland med liknande lagliga rättigheter enligt tredjelandets egna resolutionsförfaranden,
- d) att erkännandet eller verkställigheten av resolutionsförfarandena i tredjeland skulle få avsevärda budgetkonsekvenser för medlemsstaten, eller
- e) att effekterna av ett sådant erkännande eller en sådan verkställighet skulle strida mot nationell rätt.

*Artikel 78***Resolution av unionsfilialer till företag i tredjeland**

1. Medlemsstater ska säkerställa att resolutionsmyndigheter har de befogenheter som är nödvändiga för att vidta åtgärder avseende en unionsfilial till ett företag i tredjeland som inte omfattas av något resolutionsförfarande i tredjeland eller som omfattas av ett förfarande i ett tredjeland och någon av de omständigheter som avses i artikel 77 föreligger.

Medlemsstaterna ska säkerställa att artikel 48 tillämpas på utövandet av sådana befogenheter.

2. Medlemsstater ska säkerställa att de befogenheter som krävs i punkt 1 får utövas av resolutionsmyndigheter om resolutionsmyndigheten anser att åtgärder är nödvändiga av hänsyn till allmänintresset och om ett eller flera av följande villkor är uppfyllt:

- a) Unionsfilialen till ett företag i tredjeland uppfyller inte längre, eller kommer sannolikt inte att uppfylla, de nationella lagstadgade villkoren för dess auktorisation och verksamhet i den medlemsstaten och det finns inte några utsikter för att någon åtgärd från den privata sektorns sida, någon tillsynsåtgärd eller relevant åtgärd av tredjeland inom rimlig tid skulle få filialen att åter uppfylla villkoren eller skulle förhindra dess fallissemang.
- b) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjeland har enligt resolutionsmyndigheten inte förmåga eller vilja, eller kommer sannolikt inte att ha förmåga, att fullgöra sina skyldigheter gentemot borgenärer i unionen eller skyldigheter som filialen ingått eller bokfört, till exempel utbetalningar till försäkringstagare eller förmånstagare i takt med att de förfaller till betalning, och resolutionsmyndigheten är övertygad om att inget resolutions- eller insolvensförfarande i tredjeland har inletts eller kommer att inledas inom rimlig tid avseende detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland.
- c) Den relevanta myndigheten i tredjeland har inlett ett resolutionsförfarande i tredjeland avseende försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjeland, eller har underrättat resolutionsmyndigheten om att den har för avsikt att inleda ett sådant förfarande.

3. Om en resolutionsmyndighet vidtar en separat åtgärd som avser en unionsfilial till ett företag i tredjeland ska den beakta resolutionsmålen och vidta åtgärden i enlighet med följande principer och krav, i den mån de är relevanta:

- a) Principerna i artikel 22.
- b) Kraven gällande tillämpning av resolutionsverktygen i avdelning III kapitel II.

Artikel 79

Samarbete med myndigheter i tredjeland

1. Denna artikel ska tillämpas på samarbete med ett tredjeland såvida inte, och fram till dess att, ett sådant internationellt avtal som avses i artikel 75.1 träder i kraft med det relevanta tredjelandet. Den ska även vara tillämplig efter ikraftträdandet av ett sådant internationellt avtal, i den mån innehållet i den här artikeln inte regleras av det avtalet.
2. Eiopa får ingå icke bindande ramarrangemang för samarbete med relevanta myndigheter i tredjeland. Ramarrangemangen för samarbete ska fastställa förfaranden och arrangemang mellan de deltagande myndigheterna för utbyte av information som är nödvändig för, och samarbete vid genomförandet av, vissa av eller alla följande uppgifter samt för utövandet av vissa av eller alla följande befogenheter när det gäller försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsgrupper:
 - a) Utarbetandet av resolutionsplaner i enlighet med artiklarna 9–12 och liknande krav enligt rätten i de relevanta tredjeländerna.
 - b) Bedömningen av möjligheten till resolution av sådana försäkrings- och återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsgrupper i enlighet med artiklarna 13 och 14 och liknande krav enligt rätten i de relevanta tredjeländerna.
 - c) Tillämpningen av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution enligt artiklarna 15 och 16 och eventuella liknande befogenheter enligt rätten i de relevanta tredjeländerna.
 - d) Tillämpningen av förebyggande åtgärder enligt artikel 141 i direktiv 2009/138/EG och liknande befogenheter enligt rätten i de relevanta tredjeländerna.
 - e) Tillämpningen av resolutionsverktyg och utövandet av resolutionsbefogenheter och liknande befogenheter som kan utövas av de relevanta myndigheterna i tredjeland.
3. Tillsyns- eller resolutionsmyndigheter får, när så är lämpligt, ingå samarbetsarrangemang med relevanta myndigheter i tredjeland som ligger i linje med Eiopas ramarrangemang som avses i punkt 2.
4. Medlemsstaterna ska underrätta Eiopa om samarbetsarrangemang som resolutions- och tillsynsmyndigheter har ingått i enlighet med denna artikel.

Artikel 80

Utbyte av konfidentiella uppgifter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter, tillsynsmyndigheter och behöriga ministerier utbyter konfidentiella uppgifter, inbegripet planer för förebyggande återhämtning, med relevanta myndigheter i tredjeland endast om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Dessa myndigheter i tredjeland omfattas av krav på och standarder för tystnadsplikt som samtliga berörda myndigheter anser vara minst likvärdiga med dem som föreskrivs i artikel 66.
 - b) Uppgifterna är nödvändiga för att de relevanta myndigheterna i tredjeland ska kunna fullgöra sina resolutionsfunktioner enligt nationell rätt som är jämförbara med dem som fastställs i detta direktiv och, med förbehåll för led a, används inte för andra ändamål.

Vid tillämpning av led a ska, i den mån utbytet av uppgifter gäller personuppgifter, hanteringen och överföringen av dessa personuppgifter till myndigheter i tredjeland regleras av tillämplig unionsrätt och nationell rätt om dataskydd.

2. Om de konfidentiella uppgifterna kommer från en annan medlemsstat får resolutionsmyndigheter, tillsynsmyndigheter och behöriga ministerier inte lämna ut de uppgifterna till relevanta myndigheter i tredjeland, såvida inte följande villkor är uppfyllda:

- a) Den relevanta myndigheten i den medlemsstat varifrån uppgifterna kommer (*uppgiftslämnande myndighet*) samtycker till att de lämnas ut.
- b) Uppgifterna lämnas bara ut för de ändamål som den uppgiftslämnande myndigheten har godkänt.

Artikel 81

Finansieringsarrangemang

1. Varje medlemsstat ska inrätta ett eller flera finansieringsarrangemang för att säkerställa att resolutionsmyndigheten förfogar över tillräckliga medel genom förhandsbidrag eller efterhandsbidrag eller en kombination därav från försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade i den medlemsstaten och från unionsfilialer till tredjelandsföretag som är belägna på den medlemsstatens territorium, för att åtminstone täcka den utbetalning av mellanskillnaden till aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer som avses i artikel 57.

Medlemsstaterna får föreskriva en möjlighet att använda de finansieringsarrangemang som avses i första stycket för att även täcka andra kostnader i samband med användningen av resolutionsverktyg, i den mån användningen av finansieringsarrangemang är nödvändig för att uppnå resolutionsmålen.

Medlemsstaterna får använda samma administrativa struktur för sina finansieringsarrangemang som för sina försäkringsgarantisystem, med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 ⁽²⁶⁾.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att användningen av finansieringsarrangemang sker i enlighet med principerna i artikel 22.
3. Om företaget i resolution är verksamt inom unionen med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster, ska det relevanta finansieringsarrangemanget i den medlemsstat där företaget är auktoriserat användas för att ge ersättning till aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare eller andra borgenärer i enlighet med artikel 57.
4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Eiopa om de fastställda finansieringsarrangemangen.

AVDELNING VI

SANKTIONER

Artikel 82

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Utan att det påverkar resolutions- och tillsynsmyndigheters befogenheter enligt detta direktiv och direktiv 2009/138/EG, eller medlemsstaternas rätt att föreskriva och ålägga straffrättsliga påföljder, ska medlemsstaterna fastställa regler för administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ska tillämpas när de nationella bestämmelser som antagits för att införliva detta direktiv inte har följts, samt vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att de genomförs.

Medlemsstater som beslutar att inte fastställa regler om administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder för överträdelser som omfattas av nationell straffrätt ska informera kommissionen om de berörda straffrättsliga bestämmelserna.

De administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som föreskrivs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

⁽²⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder vid en överträdelse kan tillämpas, om inte annat följer av de villkor som föreskrivs i nationell rätt, på förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets medlemmar och på andra fysiska personer som enligt nationell rätt är ansvariga för överträdelsen.

3. De befogenheter att ålägga administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som föreskrivs i detta direktiv ska ges till resolutions- eller tillsynsmyndigheter, beroende på typen av överträdelse. Resolutions- och tillsynsmyndigheter ska ha alla de befogenheter att samla information och alla de utredningsbefogenheter som de behöver för att fullgöra sina respektive funktioner. När resolutionsmyndigheter och tillsynsmyndigheter utövar sina befogenheter att ålägga administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder ska de bedriva ett nära samarbete för att säkerställa att de administrativa sanktionerna eller de andra administrativa åtgärderna ger önskade resultat, och de ska samordna sina åtgärder när de hanterar gränsöverskridande fall.

4. Resolutionsmyndigheter och tillsynsmyndigheter ska utöva sina befogenheter att ålägga administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i enlighet med detta direktiv och nationell rätt på något av följande sätt:

- a) Direkt.
- b) I samarbete med andra myndigheter.
- c) Genom delegering på eget ansvar till andra myndigheter.
- d) Genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att beslut som fattas av resolutions- och tillsynsmyndigheterna i enlighet med denna avdelning kan överklagas.

Artikel 83

Särskilda bestämmelser om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det i deras lagar och andra författningar föreskrivs administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder för åtminstone följande situationer:

- a) En överträdelse av artikel 5 eller 7 genom underlåtenhet att utarbeta, upprätthålla och uppdatera planer för förebyggande återhämtning och planer för förebyggande gruppåterhämtning.
- b) En överträdelse av artikel 12 genom underlåtenhet att tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter för utarbetandet av resolutionsplaner.
- c) En överträdelse av artikel 63.1 genom underlåtenhet av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i en enhet som avses i artikel 1.1 a–e att underrätta tillsynsmyndigheten när enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som kan tillämpas i de fall som avses i punkt 1 åtminstone inbegriper följande:

- a) Ett offentligt uttalande som anger den fysiska personen, den enhet som avses i artikel 1.1 a–e, moderföretaget som har det yttersta ägarintresset eller andra juridiska personer som är ansvariga för överträdelsen och överträdelsens karaktär.
- b) Ett föreläggande innehållande krav på att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta.

- c) Ett tillfälligt förbud för medlemmar av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller av den verkställande ledningen i en enhet som avses i artikel 1.1 a–e, eller för andra fysiska personer, som hålls ansvariga, att fullgöra funktioner i en enhet som avses i artikel 1.1 a–e.
- d) I fråga om en juridisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning under det föregående räkenskapsåret.
- e) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater där den officiella valutan inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den 28 januari 2025.
- f) Administrativa sanktionsavgifter på upp till två gånger beloppet för den fördel som erhållits genom överträdelsen, i fall där denna fördel kan fastställas.

Vid tillämpning av första stycket d ska den relevanta omsättningen, i fall där den juridiska personen är ett dotterföretag till ett moderföretag, vara den totala årsomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för moderföretaget som har det yttersta ägarintresset under det föregående räkenskapsåret.

Artikel 84

Offentliggörande av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutions- och tillsynsmyndigheterna på sin officiella webbplats åtminstone offentliggör alla administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ålagts av dem till följd av överträdelser av de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv när sådana administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder inte har överklagats eller möjligheterna till överklagande har uttömts. Sådant offentliggörande ska ske utan onödigt dröjsmål, efter det att den fysiska eller juridiska personen har underrättats om den administrativa sanktionen eller den andra administrativa åtgärden. Offentliggörandet ska inbegripa uppgifter om överträdelsens typ och karaktär samt om identiteten på den fysiska eller juridiska person som ålagts en administrativ sanktion eller en annan administrativ åtgärd.

I fall där medlemsstater tillåter offentliggörande av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som överklagats, ska resolutions- och tillsynsmyndigheterna utan onödigt dröjsmål på sina officiella webbplatser offentliggöra information om överklagandets status och om resultatet av detta.

2. Om resolutionsmyndigheten eller tillsynsmyndigheten anser att ett offentliggörande av de juridiska personernas identitet eller av de fysiska personernas identitet eller personuppgifter är oproportionellt mot bakgrund av en bedömning av proportionaliteten i offentliggörandet av sådana uppgifter i det enskilda fallet, eller om ett sådant offentliggörande skulle äventyra en pågående utredning, ska resolutionsmyndigheten eller tillsynsmyndigheten vidta någon av följande åtgärder:

- a) Skjuta upp offentliggörandet av beslutet om åläggande av den administrativa sanktionen eller andra administrativa åtgärden tills skälen för uppskjutandet inte längre föreligger.
- b) Offentliggöra beslutet om åläggande av den administrativa sanktionen eller andra administrativa åtgärden på anonym grund i enlighet med nationell rätt, om ett sådant anonymt offentliggörande skulle säkerställa ett effektivt skydd av de berörda personuppgifterna.
- c) Inte offentliggöra beslutet om åläggande av den administrativa sanktionen eller andra administrativa åtgärden om resolutions- eller tillsynsmyndigheten anser att ett offentliggörande i enlighet med led a eller b skulle vara otillräckligt för att säkerställa något av följande:
 - i) Att finansmarknadernas stabilitet inte äventyras.
 - ii) Att offentliggörandet av sådana uppgifter är proportionellt med avseende på åtgärder som bedöms vara av mindre betydelse.

Resolutions- och tillsynsmyndigheter ska säkerställa att alla offentliggöranden som görs i enlighet med denna artikel finns kvar på deras officiella webbplats i minst fem år. Personuppgifter som ingår i den offentliggjorda informationen ska ligga kvar på resolutions- eller tillsynsmyndighetens officiella webbplats endast under den period som är nödvändig enligt tillämpliga dataskyddsregler.

*Artikel 85***Eiopas upprätthållande av en central databas**

1. Med förbehåll för kraven på tystnadsplikt enligt artikel 66 ska resolutions- och tillsynsmyndigheter informera Eiopa om alla administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som åläggs av dem enligt artikel 83 samt om statusen för eventuella överklaganden och resultatet av dessa.

Eiopa ska upprätthålla och fortlöpande uppdatera en central databas över administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som inrapporterats av resolutionsmyndigheter, enbart för att göra det möjligt för dessa resolutionsmyndigheter att utbyta information som ska vara tillgänglig endast för dessa resolutionsmyndigheter.

Eiopa ska upprätthålla och fortlöpande uppdatera en central databas över administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som inrapporterats av tillsynsmyndigheter, enbart för att göra det möjligt för dessa tillsynsmyndigheter att utbyta information som ska vara tillgänglig endast för dessa tillsynsmyndigheter.

2. Eiopa ska upprätthålla och fortlöpande uppdatera en webbsida med följande uppgifter eller länkar till dessa uppgifter:

- a) Varje resolutionsmyndighets offentliggörande av sanktioner.
- b) Varje tillsynsmyndighets offentliggörande av sanktioner enligt artikel 84.
- c) Den period för vilken varje medlemsstat offentliggör sanktioner.

*Artikel 86***Tillsyns- och resolutionsmyndigheters ändamålsenliga tillämpning av sanktioner och utövande av befogenheter att ålägga sanktioner**

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsyns- och resolutionsmyndigheter, när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder och nivån på administrativa sanktionsavgifter, tar hänsyn till alla relevanta omständigheter, inbegripet, när så är lämpligt, följande:

- a) Överträdelsens allvar och varaktighet.
- b) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens grad av ansvar.
- c) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens finansiella ställning.
- d) Beloppet för de vinster som gjorts eller de förluster som undvikits av den ansvariga fysiska eller juridiska personen, i den mån dessa vinster eller förluster kan fastställas.
- e) De förluster som tredje parter, inbegripet försäkringstagare, har orsakats genom överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.
- f) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med tillsyns- och resolutionsmyndigheten.
- g) Tidigare överträdelser som den ansvariga fysiska eller juridiska personen har gjort sig skyldig till.

Vid tillämpning av första stycket c ska indikatorerna för en fysisk eller juridisk persons finansiella ställning omfatta den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst.

AVDELNING VII

ÄNDRINGAR AV DIREKTIVEN 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU OCH (EU) 2017/1132 SAMT AV FÖRORDNINGARNA (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 OCH (EU) 2017/1129*Artikel 87***Ändringar av direktiv 2002/47/EG**

Direktiv 2002/47/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.6 ska ersättas med följande:

”6. Artiklarna 4–7 i detta direktiv ska inte tillämpas på någon restriktion av verkställigheten av avtal om finansiellt säkerhetsställande eller någon restriktion av verkan av ett avtal om finansiell säkerhet, slutavräknings- eller kvittningsbestämmelse med stöd av avdelning IV, kapitel V eller VI, i Europaparlamentets och rådets direkt-

iv 2014/59/EU (*), eller av avdelning V kapitel III avsnitt 3, eller kapitel IV, i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 (**), eller av avdelning III kapitel III avsnitt 4, eller kapitel IV, i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (***) eller på någon restriktion med stöd av liknande befogenheter i en medlemsstats rätt för att underlätta en ordnad resolution av en sådan enhet som avses i punkt 2 d i den här artikeln och som är föremål för skyddsåtgärder som åtminstone är likvärdiga med dem som fastställs i avdelning IV kapitel VII i direktiv 2014/59/EU och i avdelning V kapitel V i förordning (EU) 2021/23.

- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).
- (**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 22, 22.1.2021, s. 1).
- (***) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

2. Artikel 9a ska ersättas med följande:

”Artikel 9a

Direktiv 2008/48/EG, direktiv 2014/59/EU, förordning (EU) 2021/23 och direktiv (EU) 2025/1

Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av direktiv 2008/48/EG, direktiv 2014/59/EU, förordning (EU) 2021/23 och direktiv (EU) 2025/1.”

Artikel 88

Ändring av direktiv 2004/25/EG

I artikel 4.5 i direktiv 2004/25/EG ska tredje stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att artikel 5.1 i detta direktiv inte är tillämplig om de resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*), i avdelning V i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 (**) eller i avdelning III i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (***) tillämpas.

- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).
- (**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 22, 22.1.2021, s. 1).
- (***) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

Artikel 89

Ändringar av direktiv 2007/36/EG

Artikel 1.4 i direktiv 2007/36/EG ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska säkerställa att detta direktiv inte är tillämpligt om de resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*), i avdelning V i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 (**) eller i avdelning III i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (***) tillämpas.

- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).
- (**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 22, 22.1.2021, s. 1).
- (***) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

Artikel 90

Ändringar av direktiv 2014/59/EU

Direktiv 2014/59/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 ska följande led läggas till:

- ”110. resolutionsmyndighet för försäkringssektorn: resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.12 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (*).
111. tillsynsmyndighet för försäkringssektorn: en tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 13.10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG (**).
112. finansiellt konglomerat: ett finansiellt konglomerat enligt definitionen i artikel 2.14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (***)

- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).
- (**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).
- (***) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

2. I artikel 7.3 ska följande led läggas till:

- ”e) om koncernen som helhet är, eller om något institut inom koncernen ingår i, ett finansiellt konglomerat, den berörda resolutionsmyndigheten för försäkringssektorn och den berörda tillsynsmyndigheten för försäkringssektorn.”

3. I artikel 14 ska följande punkt läggas till:

”3. Om institutet, enheten eller koncernen är eller ingår i ett finansiellt konglomerat ska resolutionsmyndigheten eller resolutionsmyndigheten på koncernnivå också översända resolutionsplanerna eller koncernresolutionsplanerna till den berörda resolutionsmyndigheten för försäkringssektorn och den berörda tillsynsmyndigheten för försäkringssektorn.”

4. I artikel 81.3 ska följande led läggas till:

”l) Om institutet eller enheten ingår i ett finansiellt konglomerat, de berörda tillsynsmyndigheterna för försäkringssektorn och de berörda resolutionsmyndigheterna för försäkringssektorn.”

5. I artikel 83.2 ska följande led läggas till:

”l) Om institutet i resolution ingår i ett finansiellt konglomerat, de berörda tillsynsmyndigheterna för försäkringssektorn och de berörda resolutionsmyndigheterna för försäkringssektorn.”

6. I artikel 84.1 ska följande led läggas till:

”n) Tillsynsmyndigheter för försäkringssektorn och resolutionsmyndigheter för försäkringssektorn som informerats eller underrättats på grundval av detta kapitel.”

7. I artikel 88 ska följande punkt införas:

”3a. Om institutet, enheten eller koncernen är eller ingår i ett finansiellt konglomerat, ska de berörda resolutionsmyndigheterna för försäkringssektorn bjudas in att delta i resolutionskollegiet som observatörer, förutsatt att dessa myndigheter omfattas av konfidentialitetskrav som enligt resolutionsmyndigheten på koncernnivå motsvarar de som fastställs i artikel 90.”

Artikel 91

Ändring av direktiv (EU) 2017/1132

Direktiv (EU) 2017/1132 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 84.3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att artiklarna 49, 58.1, 68.1, 68.2 och 68.3, artikel 70.2 första stycket, och artiklarna 72–75, 79, 80 och 81 i det här direktivet inte är tillämpliga om de resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*), i avdelning V i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 (**) eller i avdelning III i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (***) tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 22, 22.1.2021, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

2. Artikel 86a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska led b ersättas med följande:

”b) Bolaget är föremål för resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i direktiv 2014/59/EU, i avdelning V i förordning (EU) 2021/23 eller i avdelning III i direktiv (EU) 2025/1.”

b) I punkt 4 ska led c ersättas med följande:

”c) föremål för krisförebyggande åtgärder enligt definitionen i artikel 2.1.101 i direktiv 2014/59/EU, i artikel 2.48 i förordning (EU) 2021/23 eller i artikel 2.79 i direktiv (EU) 2025/1.”

3. Artikel 87.4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska säkerställa att det här kapitlet inte tillämpas på företag som är föremål för resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i direktiv 2014/59/EU, i avdelning V i förordning (EU) 2021/23 eller i avdelning III i direktiv (EU) 2025/1.”

4. Artikel 120 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

”b) Bolaget är föremål för resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i direktiv 2014/59/EU, i avdelning V i förordning (EU) 2021/23 eller i avdelning III i direktiv (EU) 2025/1”.

b) I punkt 5 ska led c ersättas med följande:

”c) föremål för krisförebyggande åtgärder enligt definitionen i artikel 2.1.101 i direktiv 2014/59/EU, i artikel 2.48 i förordning (EU) 2021/23 eller i artikel 2.79 i direktiv (EU) 2025/1.”

5. Artikel 160a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

”b) Bolaget är föremål för resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i direktiv 2014/59/EU, i avdelning V i förordning (EU) 2021/23 eller i avdelning III i direktiv (EU) 2025/1”.

b) I punkt 5 ska led c ersättas med följande:

”c) föremål för krisförebyggande åtgärder enligt definitionen i artikel 2.1.101 i direktiv 2014/59/EU, i artikel 2.48 i förordning (EU) 2021/23 eller i artikel 2.79 i direktiv (EU) 2025/1+.”

Artikel 92

Ändring av förordning (EU) nr 1094/2010

Förordning (EU) nr 1094/2010 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.2 ska led i ersättas med följande:

”i) tillsynsmyndigheter enligt definitionen i artikel 13.10 i direktiv 2009/138/EG, resolutionsmyndigheter enligt definitionen i artikel 2.12 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (*) och behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 6.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 (**) och som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 (***).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsförmedling (EUT L 26, 2.2.2016, s. 19).”

2. I artikel 40.6 ska följande stycke läggas till:

”Den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b får när frågor inom tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 behandlas, om så är lämpligt, åtföljas av en företrädare (utan rösträtt) för resolutionsmyndigheten i varje medlemsstat.”

Artikel 93

Ändring av förordning (EU) nr 648/2012

I artikel 81.3 första stycket i förordning (EU) nr 648/2012 ska följande led läggas till:

”s) De resolutionsmyndigheter som har utsetts enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”

Artikel 94

Ändring av förordning (EU) nr 806/2014

Artikel 88.6 i förordning (EU) nr 806/2014 ska ersättas med följande:

”6. Den här artikeln ska inte hindra nämnden, rådet, kommissionen, ECB, de nationella resolutionsmyndigheterna eller de nationella behöriga myndigheterna, inklusive deras anställda och experter, från att utbyta uppgifter med varandra och med behöriga ministerier, centralbanker, insättningsgarantisystem, system för ersättning till investerare, myndigheter med ansvar för normala insolvensförfaranden, resolutionsmyndigheter för försäkringssektorn, tillsynsmyndigheter för försäkringssektorn, resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter i icke-deltagande medlemsstater, EBA, eller om inte annat följer av artikel 33 i denna förordning, myndigheter i tredjeland som utövar uppgifter som motsvarar resolutionsmyndigheternas uppgifter eller, om inte annat följer av strikta konfidentialitetskrav, med en presumtiv köpare i syfte att planera eller utföra en resolutionsåtgärd.”

Artikel 95

Ändring av förordning (EU) 2017/1129

I artikel 1.5 i förordning (EU) 2017/1129 ska led c ersättas med följande:

”c) Värdepapper som tillkommit genom konvertering eller utbyte av andra värdepapper, kapitalbaser eller kvalificerade skulder av en resolutionsmyndighet till följd av utövandet av en befogenhet i enlighet med artikel 53.2, 59.2, 63.1 eller 63.2 i direktiv 2014/59/EU eller utövandet av en befogenhet i enlighet med artikel 39.2, 42.1 eller 42.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”

AVDELNING VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 96

Eiopas resolutionskommitté

1. Eiopa ska inrätta en permanent intern kommitté enligt artikel 41 i förordning (EU) nr 1094/2010 som ska förbereda de beslut av Eiopa som avses i artikel 44 i den förordningen, däribland beslut om förslag till tekniska standarder för tillsyn och förslag till tekniska standarder för genomförande som rör uppgifter som åläggs resolutionsmyndigheterna i enlighet med detta direktiv. Den interna kommittén ska bestå av de resolutionsmyndigheter som avses i artikel 3 i detta direktiv.

2. Vid tillämpning av detta direktiv ska Eiopa samarbeta med EBA och Esma inom ramen för den gemensamma kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheter som inrättas genom artikel 54 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Vid tillämpning av detta direktiv ska Eiopa säkerställa en strukturell åtskillnad mellan resolutionskommittén och andra funktioner som avses i förordning (EU) nr 1094/2010. Resolutionskommittén ska främja utvecklingen och samordningen av resolutionsplaner och utforma metoder för resolution av de enheter som avses i artikel 1.1 i detta direktiv och som fallerar.

Artikel 97

Samarbete med Eiopa

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsyns- och resolutionsmyndigheterna samarbetar med Eiopa vid tillämpning av detta direktiv i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsyns- och resolutionsmyndigheterna utan dröjsmål förser Eiopa med alla uppgifter som Eiopa behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Artikel 98

Försäkringsgarantisystem

Senast den 29 januari 2027 ska kommissionen, efter samråd med Eiopa, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en bedömning av lämpligheten av gemensamma minimistandarder för försäkringsgarantisystem inom unionen. I rapporten ska åtminstone följande ingå:

- a) En bedömning av läget vad gäller försäkringsgarantisystem i medlemsstaterna (täckningsnivå, typer av försäkringar som täcks och villkor för utlösande).
- b) En diskussion om handlingsalternativ, inbegripet de olika handlingsalternativen såsom användning av försäkringsgarantisystem för att fortsätta eller för att avveckla försäkringar, med vederbörlig hänsyn till skillnaderna mellan försäkringsprodukter i olika medlemsstater;
- c) En bedömning av behovet av att införa och, när så är lämpligt, ange de åtgärder som är nödvändiga för att införa en lägsta grundnivå för försäkringsgarantisystem i hela unionen.

Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 99

Översyn

Senast den 29 januari 2030 ska kommissionen, efter samråd med Eiopa, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv. I rapporten ska i synnerhet följande ingå:

- a) En utvärdering av om och i vilken utsträckning målen för detta direktiv har uppnåtts med avseende på den inre marknads funktion och förstärkningen av det finansiella systemet i unionen mot bakgrund av marknadsutvecklingen och den ekonomiska utvecklingen.
- b) En bedömning av läget när det gäller finansieringsarrangemang för resolution,
- c) En bedömning av behovet av att införa och, när så är lämpligt, ange de åtgärder som är nödvändiga för att införa harmoniserade minimidefinitioner av nivån på de försäkringar som omfattas och berättigade fordringsägare och försäkringar.
- d) En analys av erfarenheterna av informationsutbyte mellan myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över eller resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och kreditinstitut i fall där den enhet som avses i artikel 1.1 a–e ingår i ett finansiellt konglomerat.
- e) En bedömning av genomförbarheten och förutsättningarna för att tillåta finansiella konglomerat att utarbeta gemensamma planer för (förebyggande) gruppåterhämtning för hela konglomeratet liksom för resolutionsmyndigheterna att utarbeta gemensamma gruppresolutionsplaner för hela det finansiella konglomeratet.

- f) En analys av fördelarna med en ytterligare harmonisering av krishanteringsramen för försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 100

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 29 januari 2027 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artiklarna 1–91, 96 och 97 i detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 30 januari 2027.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 101

Ikraftträdande och tillämpning

1. Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Artiklarna 92–95 ska tillämpas från och med den 30 januari 2027.

Artikel 102

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 27 november 2024.

På Europaparlamentets vägnar

R. METSOLA

Ordförande

På rådets vägnar

BÓKA J.

Ordförande

BILAGA

Dimensioner av möjligheten till resolution

När resolutionsmyndigheterna och resolutionsmyndigheterna på gruppnivå utför bedömningen av möjlighet till resolution ska de, med beaktande av företagets art, omfattning och komplexitet, undersöka följande dimensioner:

1. Verksamhetskontinuitet

- a) I vilken utsträckning alla relevanta interna och externa, finansiella och operativa ömsesidiga beroenden har identifierats med avseende på alla relevanta tjänster och roller, inbegripet personal, och hänförs till juridiska enheter, kritiska funktioner, kärnaffärsområden och relaterade avtalsarrangemang.
- b) I vilken utsträckning det finns lämpliga operativa arrangemang för att säkerställa kontinuiteten i relevanta tjänster som är nödvändiga för att upprätthålla kritiska funktioner, och de kärnaffärsområden som är nödvändiga för ett effektivt genomförande av resolutionsåtgärden och en eventuell efterföljande omstrukturering, särskilt genom att underlätta eventuella överföringar av tillgångar, rättigheter eller skulder, roller och personal.
- c) I vilken utsträckning riskerna för den operativa kontinuiteten vid resolution har bedömts på ett heltäckande sätt, inbegripet kvalitativ och kvantitativ information som gör det möjligt att identifiera de relevanta tjänsternas kritiska karaktär, inbegripet effekterna av avbrott i eller upphörande av relevanta tjänster vid resolution och deras utbytbarhet.
- d) I vilken utsträckning riskerna för den operativa kontinuiteten effektivt har begränsats och förekomsten av åtgärder för att förbättra beredskapen för resolution, inbegripet när det gäller verkställandet av kontinuitetsarrangemang med externa tredjepartsleverantörer av relevanta tjänster.

2. Tillgång till finansmarknadsinfrastrukturer

I vilken utsträckning företag eller grupper har inrättat de processer och arrangemang som är nödvändiga för att upprätthålla tillgången, före, under och efter resolution, till finansmarknadsinfrastrukturer och till betalnings-, clearing-, avvecklings- och depåtjänster som tillhandahålls av mellanhänder.

3. Avskiljbarhet

- a) I vilken utsträckning företag eller grupper har identifierat, minskat och, vid behov, avlägsnat källor till onödig komplexitet i sin struktur och sina informationssystem som utgör en risk för genomförandet av resolutionsåtgärden, särskilt i syfte att underlätta avskiljande och överföring av kritiska funktioner och kärnaffärsområden.
- b) I vilken utsträckning en mottagare eller köpare finns tillgänglig för företagets portfölj eller verksamhet.

4. Förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet

- a) I vilken utsträckning det finns en förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och en bedömning av huruvida denna kapacitet är tillräcklig för genomförandet av resolutionsplanen, inbegripet tillgången till eventuella försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang och sannolikheten att innehavaren av förlustabsorberingskapaciteten kommer att kunna absorbera förluster.
- b) I vilken utsträckning det finns lämpliga arrangemang för att säkerställa det gränsöverskridande erkännandet av resolutionsåtgärder och resolutionsåtgärdernas effektivitet.
- c) I vilken utsträckning det finns lämpliga styrformer, interna processer och ledningsinformationssystem för att stödja det operativa genomförandet av nedskrivningen eller konverteringen, inbegripet för att stödja överföringen av portföljer.

5. Likviditet och finansiering vid resolution

- a) I vilken utsträckning företagets eller gruppens affärsmodell kan ge upphov till likviditetsbehov vid resolution.

- b) I vilken utsträckning processer och förmågor för att i) uppskatta likviditets- och finansieringsbehoven för genomförandet av resolutionsstrategin, ii) mäta och rapportera likvida medel vid resolution, och iii) identifiera och mobilisera tillgängliga säkerheter finns och kan användas för att erhålla finansiering under och efter resolution.

6. Informationssystem och datakrav

I vilken utsträckning företag eller grupper har inrättat lämpliga ledningsinformationssystem, värderingsförmåga och teknisk infrastruktur för att tillhandahålla den information som krävs för i) utarbetande och upprätthållande av resolutionsplaner, ii) genomförande av en rättvis, försiktig och realistisk värdering, och iii) ändamålsenlig tillämpning av resolutionsåtgärder, även under snabbt föränderliga förhållanden.

7. Kommunikation

I vilken utsträckning företag eller grupper har kommunikationsplaner för att säkerställa snabb, robust och konsekvent kommunikation till relevanta intressenter och för att stödja genomförandet av resolutionsåtgärden liksom styrformer för att säkerställa ett effektivt genomförande av dessa planer.

8. Styrning

I vilken utsträckning det finns robusta styrningsprocesser som underlättar utarbetandet och genomförandet av resolutionsåtgärden, inbegripet i) ett snabbt och korrekt tillhandahållande av relevant information på regelbunden basis och på ad hoc-basis, ii) effektiv tillsyn under resolutionsplanering och vid kriser och iii) effektivt beslutsfattande vid tidpunkten för resolution.

9. Trovärdighet och genomslag

- a) I vilken utsträckning resolutionsåtgärden uppfyller resolutionsmålen och är trovärdig, inbegripet en utvärdering av sannolika konsekvenser för försäkringstagare, borgenärer, motparter och anställda.
- b) I vilken utsträckning effekterna av företagets eller gruppens resolution på realekonomin eller den finansiella stabiliteten kan utvärderas på lämpligt sätt och spridningen begränsas, med beaktande av eventuella åtgärder som myndigheterna i tredjeländer kan vidta.
- c) I vilken utsträckning det finns arrangemang och medel som skulle kunna underlätta resolution när det gäller grupper som har dotterföretag etablerade i olika jurisdiktioner.
-